

Prodaja kave v pražarni
v Žalcu
(za slaščičarno)
cena: od 360 do 420 SLT

Žalec,
Šlandrov trg 34a
telefon: 063/714-285

SAVINJČAN

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1992

5000000233 7/8

COBISS

Leto XIV - številka 7/8 - avgust 1992

Trnova pot razglednice

Da je turizem pomembna gospodarska panoga, smo začeli poudarjati tudi v naši občini. Okrogla miza o turizmu, ki so jo junija organizirali v Žalcu, daje slutiti in upati, da bomo poleg načelnih ugotovitev turizem le premaknili z mrtve točke. V našem uredništvu smo se odločili, v sodelovanju z izvršnim svetom, izdati propekt in razglednice Savinjske doline. Ko smo raziskovali potrebe, so nas zainteresirani prepričevali, kako pogrešajo in potrebujejo promocijski material. Z navdušenjem smo se lotili dela. Tako smo lani tik pred vojno izdali

propekt, ki je dobil ugodno strokovno oceno. Ko pa smo zainteresiranim propekt ponudili, je navdušenje naenkrat splahnelo. Nameniti nekaj tisočakov za propekt je bilo preveč za osiromašeno turistično dejavnost, hkrati pa so nam pojasnjevali, da turistov v Savinjsko dolino ni, tiste, ki pa so doslej prihajali, je pregnala vojna. Žalski hotel je tako zmogel odkupiti le nekaj sto propektov, v prebolskem pa se za to še niso odločili. Tudi ostali gostinci v občini ne vedo kaj početi s propektom, zato zanj ne kažejo posebnega zanimanja.

Ker smo bili prepričani, da bo za razglednice več zanimanja smo se odločili izdati serijo razglednic s hmeljarskimi motivi. Zgodba o propektu se ponavlja tudi pri razglednici. Trgovci nam na vse pretege dopovedujejo, da za razglednice ni zanimanja, ko pa se ozreš na stojalo za čestitke, razglednic ne najdeš. Le tu in tam imajo žalske razglednice. Samo za primer povejmo, da so se v šempetrski blagovnici po daljšem prepričevanju le odločili za štirideset razglednic, vrednih 600 SIT. »Ne smemo si delati zaloga,« je dejala poslovodkinja in odložila razgled-

nice pod pult. Verjetno jih bodo ponudili samo posebnim strankam.

Na žalski pošti in v Mladinski knjigi pa so nam povedali, da je za razglednice precej zanimanja in da gredo dobro v promet. In ker je razglednica najcenejša oblika promocije naše, sicer lepe in zanimive doline, upamo, da bodo tudi Savinjšani bolj kot doslej pošiljali po svetu lepe pozdrave s savinjsko razglednico. Tako bomo pomagali tudi trgovcem in gostincem k večjemu zaslužku, če bomo privabili več tujih gostov.

jk

Pasji avgust

Foto: L. Korber

Letošnji avgust bo zapisan kot peti najbolj vroči mesec v tem stoletju. Vsakdanji pogovori so se vrteli okoli pasje vročine in z njo povezanimi težavami. Dolgotrajna in huda suša pustoši po hmeljiščih, koruzna polja so uničena. Kmetovalci z zaskrbljenostjo zro v nebo, dežja, ki je postal pravo zlato, pa od nikoder. Narava je znorela, dodajajo mnogi. V tej pasji vročini se posledic še niti ne zavedamo. Jesen, ki se je po zunanjem videzu že začela saj listje odpada, koruza in vinogradi pa rumenijo, ne obeta nič dobrega.

V začetku meseca se je zgodil v Savinjski dolini pomemben dogodek. Hmeljarji so se zbrali na svetovnem kongresu in ker smo bili dobri gostitelji, smo slišali tudi mnogo pohval. Kakšne pa so možnosti za razvoj turizma v Savinjski dolini, si lahko preberete na srednjih straneh. Da je turizem pomembna gospodarska dejavnost v naši občini, še nismo spoznali, zato je prihodnost na tem področju še zavita v meglo. Gotovo pa je, da je manj odvisna od vročih in pasjih dni, odvisna je od zavesti in spoznanja, v razvitem svetu reže debelejši kos kruha.

Pred vrati je novo šolsko leto. Vročinski val, še posebej pa cenovni, je vlada sicer nekoliko ublažila, pa bo kljub temu prizadel marsikatero družino. Solarjem želimo srečno, varno in uspešno novo šolsko leto, vladi pa veliko uspeha v boju s cenovnimi udari.

jk

Obnova trga

Mestna skupnost Žalec praznuje svoj praznik v spomin na II. slovenski tabor. Čeprav so v letošnjem letu ostali brez pomembnejših komunalnih pridobitev, nanje upajo v naslednjem letu, pa se bo od 5. do 12. septembra zvrstilo precej športnih in kulturnih prireditev. Slovesna seja s podelitvijo priznanj bo 11. septembra ob 20. uri v kulturnem domu. Praznovanje bodo zaključili s srečanjem starejših krajanov, ki bo v soboto, 12.

septembra, ob 10. uri v osnovni šoli.

Ker občinsko središče ni imelo prostorskih dokumentov, vse bolj pereč pa je tudi mestni promet, so se odločili za pridobitev teh dokumentov že v preteklem letu. Po javni razpravi, ki bo v naslednjih mesecih, naj bi v kratkem dobili tudi načrte prenove starega mestnega jedra, prenavljati pa naj bi ga pričeli naslednje leto.

KRVODAJALSKA AKCIJA

28. avgusta 1992 od 7. do 13. ure
v ZDRAVSTVENI POSTAJI POLZELA.

Vabljeni!

PRIREDITVE OB PRAZNIKU OBČINE ŽALEC

sobota, 5. septembra 1992

ob 16. uri - srečanje z dr. Parinom v Novem Kloštru

ob 19. uri - odprtje razstave likovnih del Malčke Hribar v gasilskem domu Matke

nedelja, 6. septembra 1992

ob 8. uri - šahovski turnir v dvorani gasilskega doma Matke

ob 10. uri - dan gasilca v Šeščah

- nastop šolanih psov na igrišču v Matkah

torek, 8. septembra 1992

ob 19. uri - pogovor z akademsko slikarko Jelico Žuza v Občinski matični knjižnici Žalec

četrtek, 10. septembra 1992

ob 20. uri - koncert šansonov z Meri Avsenak in Bojanom Adamičem v Domu II. slovenskega tabora Žalec

petek, 11. septembra 1992

ob 19. uri - odprtje razstave umetniških fotografij Joca Žnidaršiča v Savinovem razstavnem salonu Žalec

ob 20. uri - šaljni kviz Smejemo se... v dvorani Gasilskega doma Matke

sobota, 12. septembra 1992

ob 15. uri - srečanje borcev v Matkah

ob 21. uri - gledališka predstava Vdova Rošlinka v izvedbi gledališke skupine Teloh Tabor v dvorani gasilskega doma Šešče

nedelja, 13. septembra 1992

ob 10. uri - slavnostna seja zborov skupščine občine Žalec v Matkah.

Krajan Šešč vabijo

Letošnje praznovanje občinskega praznika bo v krajevni skupnosti Šešče. Program prireditev objavljamo na tej strani. Krajanje se vestno pripravljajo na ta velik dogodek in vam izrekajo dobrodoščilo.

Malo več (politične) kulture, prosim!

Dye in Zeigler, teoretika elit, sta volitve imenovala sredstvo za zabavo in pomirjanje množic. Vzburjenje in splošni cirkus služita kot rimska arena za zabavo množic, ob tem pa se zakrije prava narava vladavine elit. Volitve tako predstavljajo iluzijo, da je moč v rokah večine. Pri tem pa elite ustvarjajo vtis, da mase enakopravno sodelujejo v političnem procesu in si s tem zagotavljajo legitimnost in legalnost svojega obstoja. Vendar tudi danes v Sloveniji v predvolilnem času, ki neizprosno trka na naše duri, v politiki srečujemo burkače različnih sort. In že v isti sapi lahko izjavimo, da tudi politični cirkus v naši novi državi ni več tisto, kar je nekoč bil. Na žalost ni več med nami Iveka, ki je to pač najbolje obvladal. Noben bradati Gros ga ne more nadomestiti, pa banane gor ali dol. Sicer pa njegovo

novije burkaštvo v zvezi z obtožbami Drnovška presega zdrav okus. In obrača želoдец. Stanje v sedanjem slovenskem parlamentu pa še zdaleč ne spominja več na cirkus. Veliko bolj na žaloigro. Če volilci na naslednjih volitvah ne bomo bolj pametni, ko bomo obkroževali številke pred imeni, ne bo v naslednjih štirih letih nič bolje. Pa nikar ne živite v lažnem upanju, da boste na drugih volitvah kaj bolj razsodni kot na prvih. Stranke so si namreč tako napisale volilni zakon, da bodo gospodje z vrhov strank vedno sedeli v slovenski skupščini. Volitve so prav res sredstvo za zabavo in pomirjanje množic! Zato nam ne preostane nič drugega, kot da jih prosimo za malo več politične kulture. In še nekaj bi bilo treba politikom položiti na srce. Namreč to, da imamo tudi navadni volilci možgane, s katerimi znamo, glej ga čudo,

od časa do časa tudi misliti. Tako politikom nad glavo visi Demoklejev meč, da bomo izbrali med tistimi, ki nam bodo največ ponudili. In ki nas bodo znali prepričati, da bodo del obljub tudi izpolnili. Drugi bodo pač morali početi kaj drugega, ker jih bodo ljudje odpisali. Ali pa bodo oni odpisali ljudi. S puškami ali čim podobnim. Hvala bogu, da to ni več mogoče, pa čeprav se mnogokrat zdi, da se nekaterim kolca po tistih časih. Schwartzbartel je namreč nekoč v skupščini dejal, da kaj nam bo demokracija, prej je treba utrditi oblast. Na srečo si je prav demokracija izmislila svobodno novinarstvo, ki pomeni policijo za politike. Zato pač mnogokateri novinar ni povšeči politiku, a se bo slednji moral naučiti živeti s tem dejstvom. Ker banane prodajati zna vsak Albanec na stojnici, pa mu pri tem početju

tudi na misel ne pride, da je politik. Navadni ljudje, ki za politiko največkrat uporabijo sinonim s spolnega področja življenja, pa bi si pred volitvami morali prebrati vsaj misel že umrlega filozofa, ki je dejal, da so volilci resnično svobodni

samo enkrat na štiri leta, in to takrat, ko volijo. Pa še takrat s to svojo svobodo ravnaajo tako, da bi zaslužili, da jim jo vzamejo. Le od nas je odvisno, ali se bo to uresničilo!

Brane Lobnikar

Najnižje nadomestilo 9.800 sit

V naši občini je bilo konec julija na Zavodu za zaposlovanje prijavljenih 1.765 iskalcev zaposlitve; med njimi 735 žensk, 983 strokovno usposobljenih in 787 starih do 26. let. Na pripravnitvo je čakalo tudi 171 pripravnikov, medtem, ko je 113-tim iskalcem zaposlitve pripravništvo sofinanciral Zavod za zaposlovanje.

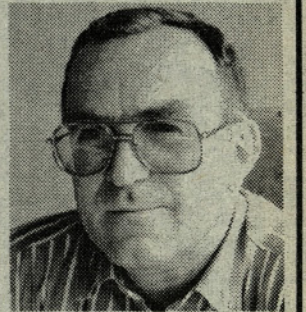
Denarno nadomestilo oz. pomoč je prejemale 810 iskalcev zaposlitve, katerega najnižji znesek je znašal 9.800 tolarjev.

V javna dela je bilo vključenih 28 iskalcev zaposlitve, in sicer predvsem na področju varstva okolja in urejanja prostora, socialnega varstva, reševanja begunskih vprašanj in na projektiranju novih delovnih mest. Za sezonska opravila, predvsem za obiranje hmelja, so se iskalci zaposlitve odločali v manjši meri, in sicer zaradi slabih delovnih pogojev, dolgega delovnika (12 ur), vremenskih pogojev, plačila...

V. Čk

Ogrevanje bo treba plačati

»Že med letom smo opozarjali občinsko vladno, da pri ogrevanju ustvarjamo izgubo. Cene goriva in stroški so naraščali hitreje, kot smo smeli povečevati cene ogrevanja. Administrativno urejanje je povzročilo izgubo v višini deset milijonov tolarjev, ki jo bo nekdo moral pokriti. Ker nimamo sredstev, so cisterne prazne, ogrevanje pa v slepi ulici. Zato smo v soglasju z izvršnim svetom, poročilo o stanju našega podjetja pa je sprejel tudi občinski parlament, pripravili poračun in porabnikom poslali položnice. Odločili smo se za obročno plačilo, ker smo se

Tone Bratuša

zavedali, da bo osem tisočakov, kolikor znaša poračun za dvosobno stanovanje, za marsikoga prebud zalogaj. V obliki akontacije so namreč stanovalci med letom plačali okrog 17 tisoč tolarjev, in če k temu prištejemo še osem tisoč poračuna lahko tisti, ki sami skrbijo za kurjavo, ugotovijo, da to ni nenormalen znesek. Izguba je nastala tudi zaradi petdesetih neplačnikov, ki letos niso plačali niti tolarja. Med njimi je precej takšnih, ki niso socialno ogroženi. S sodno izterjavo pa zaradi dolgotrajnega postopka še nekaj časa ne bomo dobili sredstev. Rad bi opozoril tudi na občinski odlok iz leta 1989, ki zahteva instaliranje merilcev energije, žal pa tega nihče ne izvaja. Tudi zato se mnogi neracionalno obnašajo, mnogo energije pa bi lahko privarčevali z boljšo izolacijo objektov. Sedaj so se nekateri stanovalci pritožili republiški inšpekciji. Odločitev še ni znana, dejstvo pa je, da bo nekdo izgubo moral pokriti,« pojasnjuje problematiko ogrevanja direktor Komunale Tone Bratuša. »Dolžniki so koristniki in logično je, kdo je dolžan plačati račune,« še dodaja.

jk

Ministerstvo nima denarja

Stranka demokratične prenovе je v skupščinski dvorani pripravila pogovor, ki ga je vodila Danica Korent, z ministrom za drobno gospodarstvo Maksom Tajnikarjem. Ministra so najprej seznanili z razmerami in načrti drobnega gospodarstva v občini.

»Problemi v drobnem gospodarstvu v vaši občini se bistveno ne razlikujejo od slovenskih. Teh se zaveda tudi slovenska vlada, večina ukrepov, ki jih mora sprejeti še parlament, pa je kratkoročnega značaja. Zaradi likvidnostnih težav in finančne nediscipline predlagamo, da obrtniki poslujejo z računi pri SDK, nekaj pa bo treba spremeniti tudi v bančnem sistemu. Ministrstvo nima sredstev za kreditiranje drobnega gospodarstva, razpoložljiva sredstva, 300 milijonov SIT, bomo ponudili predvsem za tehnično, organizacijsko in informativno pomoč. Finančna pomoč bo le v obliki deleža v posameznih projektih. Pripravljamo podjetniško mrežo, ki jo bomo predstavili na celjskem sejmu, naš cilj pa je zagotoviti 60 tisoč novih delovnih mest. Pri tem izhajamo iz ugotovitev in načrtov, ki jih je pripravila zbornica malega gospodarstva. Možnosti je precej, informacije morajo čim prej priti do zainteresiranih zasebnikov, veliko pa bomo morali delati še na področju izobraževanja. Ker pa se prenos izkušenj in znanja pogoj za hitrejši razvoj malega gospodarstva in podjetništva, moramo pospešiti pretok informacij,« je med drugim dejal dr. Maks Tajnikar.

Minister je tudi pohvalil občinski program razvoja zasebnitva, v katerem ima pomembno mesto tudi obrtna cona v Arji vasi. Finančne pomoči za izgradnjo cone ni obljubil, investirati bodo morali predvsem zainteresirani, pomoč pa je obljubil pri iskanju investitorjev.

DAN HMELJARJEV

Vreme, kakršno je bilo letos, je povzročilo, da se je obiranje hmelja pričelo kakih deset dni prej kot običajno. Zato tudi hmeljarji niso imeli časa, da bi se veselili v Braslovčah. Pa vseeno je letošnje 30 praznovanje hmeljarjev potekalo dva dni v Braslovčah. Prireditev so tudi tokrat pripravili prizadevni člani turističnega društva Braslovčec.

Tudi letos so pripravili vrsto prireditev, predstavila pa sta se tudi novi starešina, Rudi Štampe iz Gorice in njegova spremljevalka Alenka Pirš iz Podloga.

Sicer pa je treba zapisati, da je bilo oba dva dni v Braslovčah izjemno veliko ljudi. Uživali so ob igranju anasmbla Big Band ter Vesna ob petju Irene Vrčković, zvrstilo pa se je tudi precej športnih tekmovanj.

T. T.

Pitna voda prepoceni

Kako dragocena je pitna voda, smo v avgustovskem sušnem obdobju še kako čutili. Razen v krajevni skupnosti Ponikva, kjer je vode večkrat zmanjkalo je bila oskrba zadovoljiva. Kljub strogim varstvenim ukrepom mnogi navdili niso upoštevali. Zaradi dotrajanosti omrežja so izgube pitne vode velike, večji pa so tudi stroški vzdrževanja. Pitna voda je prepoceni, zato ni sredstev za obnovo in izgradnjo vodovodnega omrežja. O oskrbi, težavah in načrtih smo se pogovarjali z vodjo vodooskrbe, Igorjem Glušičem, ki je zaposlen na Komunali v Žalcu.

Kako je z oskrbo s pitno vodo v tej hudi in dolgotrajni suši?

I. Glušič: »Razen v krajevni skupnosti Ponikva, kjer imajo zaprt sistem, črpališče v Lokah pa ne daje dovolj vode, je v občini zagotovljena najnужnejša oskrba s pitno vodo. Zaradi dolgotrajne suše smo morali uvesti stroge varnostne ukrepe, ki pa jih žal mnogi ne

Igor Glušič

upoštevajo. Seveda bi bile posledice suše še hujše, če ne bi v zadnjih dveh letih toliko vlagali v povečanje in posodobitev zajetij. Opravili smo tudi nekaj najnužnejših prevezov, zlasti v Žalcu in na Polzeli, tako da vode v večini krajev še ni zmanjkalo. Vlaganja v zadnjih letih se nam že bogato obrestujejo. Kljub temu pa moram opozoriti na dotrajanost večjega dela omrežja. Kar

Novi programi v Keramiki

»Keramika je v letošnjem polletju ustvarila 54 milijonov bruto dobička, vendar nas pestijo likvidnostne težave. Po embargu se nam je povsem zaprl srbski trg, zaradi carin in pa zmanjšanja kupne moči se je precej zmanjšala prodaja tudi na Hrvaško. Zapira se tudi slovenski trg, uvožena keramika iz Kitajske in Češke je cenovno konkurenčna, zato se usmerjamo v izvoz. Na zahodna tržišča že izvažamo 70 odstotkov proizvodnje. Poleg Nemčije in Nizozemske postaja pomemben partner Francija. Poskušamo prodati na rusko tržišče, saj so bili Rusi pred leti največji kupec. Seveda pa to tržišče ni več takšno, kot je bilo nekoč. Prizadevamo si, da bi prišli tudi na ameriško tržišče. Poleg ustreznih cen, kakovosti izdelkov bomo morali prodreti na tuja tržišča z novimi programi. Tako že oživljamo Schützov program, veliko zanimanja je za Slomškov stenski krožnik, na trgu pa že imamo program nabožne keramike. Na obrtnem sejmu v Celju pa bomo predstavili keramični vlažilec zraka, ki je rezultat lastnega znanja in smo ga že prijaviли patentnemu uradu.

Slomškov krožnik

Trenutno je v Keramiki zaposlenih 352 delavcev, večina je zaposlenih za nedoločen čas, nekaj pa še vedno za določen čas. Nadaljnja usoda zaposlenih bo odvisna od obsega proizvodnje, če se ta ne bo povečala, bomo prisiljeni zmanjšati stroške in tudi število zaposlenih,« je na tiskovni konferenci dejal v.d. direktor Marjan Drev.

jk

In kakšni so kljub temu vaši načrti?

I. Glušič: »Črpališče in cevovod v Letušu in Kasazah smo obnovili s sredstvi mednarodnega kredita IBRD. Pravkar smo zaključili dela v Grižah. Posodabljam črpališče na Bregu pri Polzeli. Če bomo dobili sredstva, bomo obnovili črpališče v Podvinu. Pitne vode, in to zelo kakovostne, pa je v občini še dovolj. Če jo bomo hoteli imeti, bomo morali več vložiti v nova zajetja in obnovo omrežja.«

jk

Kdo bo poravnal stroške?

Gasilci so v hudi avgustovski suši dnevno zvozili tudi 135 tisoč litrov pitne vode. V stiski ni nihče mislil na finančne težave in škodo, še najmanj gasilci, ki so ljudem vedno pripravljeno pomagati. Občani, ki niso priključeni na javni vodovod, morajo namreč za vsak dovoz plačati 1500 SIT, za tiste, ki so priključeni, pa nimajo vode, ta strošek plača Komunala. Zato se mnogi, ki tudi plačujejo enodnevni zaslužek za elementarne nesreče, upravičeno sprašujejo, kdaj bo pomoč prišla tudi do njih.

jk

SAVINJČAN

Časopis »Savinjčan« izdaja ČZP »Savinjski občani«, p.o., Žalec, Heroja Staneta 1
Telefon: 711-433, 711-451, Fax: 711-433
Ustanovitelj in izdajatelj: Skupščina občine Žalec
Predsednik izdajateljskega sveta: Milan Dobnik
Uredniški odbor: Franci Žagar (glavni urednik), Janez Kroflič (odgovorni urednik), Janez Cukjati, Nataša Jan, Brane Lobnikar, Darko Naraglav, Andreja Žolnir, Henrik Krajnc, Adi Vidmajer
Vodja dopisništva: Vladka Cerovšek
Lektorica: Mojca Nahtigal
Naklada: 13.000 izvodov
Tisk: D. P. Delo, Tisk časopisov in revij, p.o., Ljubljana, Titova 35.

Po sklepu RK za informiranje št. 23-91 je Savinjčan oproščen TPD.

Občinski praznik v KS Šešče

Brez denarja ni veliko muzike

Krajevna skupnost Šešče leži na desnem bregu Savinje ob vznožju Homa, Mrzlice, Kamnika, Goljave... Je ena manjših KS v občini Žalec in jo sestavljata dve vasi s svojimi zaselki. Tako v Šeščah kot tudi v Matkah pa dajejo življenjski utrip zlasti gasilci. Tudi ob letošnjem praznovanju občinskega praznika bodo opravili največ dela gasilci. Tako nekako je uvodne besede strnil naš sogovornik Leopold Brvar, predsednik sveta KS Šešče in član odbora za izvedbo občinskega praznika v Šeščah.

Cesta od Šešč do Šempetra

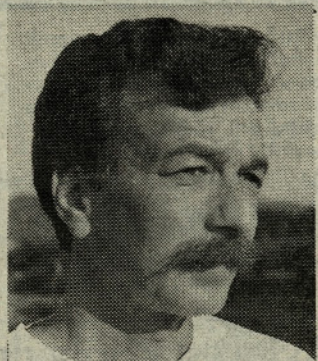
Snideva se na mostu v Šeščah, na kraju, kjer se začenja na novo asfaltirana in razširjena cesta proti Šempetru, ki je pravzaprav tudi edina svetla točka letošnjega praznovanja, če izvzamemo nekaj manjših, bolj lepinskih pridobitev za oba kraja. Po besedah našega sogovornika pa ta cestna pridobitev slučajno sovpada s praznovanjem občinskega praznika, saj je bila načrtovana že dosti prej. Ob vsem tem obstaja tudi okus po pelinu, saj zaradi nepridobljenih soglasij ne bosta urejena cestišče in križišče na desni strani mostu. Priložnost, ki je bila ponujena, bo po končanem praznovanju mnogo težje uresničljiva. Škoda, da smo ljudje tako sebični in dostikrat vidimo samo svoj interes, pozabljamo pa na skupnega. Žal se ne da nič pomagati, vse dotlej, dokler ne bomo postali drugačni. Pa bi bil že čas. Mar ne, g. D. ....?

Za praznik nič več namenskega denarja

Pretekla praznovanja občinskega praznika so tisti krajevni skupnosti, v kateri je potekalo praznovanje, prinesla vrsto pridobitev na komunalnem, infrastrukturnem in drugih področjih. Zdjaj ni več tako, saj denarja ni, izjeme so tam, kjer imajo krajevni samoprispevek, žal pa se tudi ta v teh križnih časih izredno težko izglasuje. V Šeški KS so

minula leta s tem denarjem veliko postorili, žal pa namenskega denarja, ki se je zbiral v občini za praznovanje občinskega praznika od letos ni več, tako da so več ali manj prepuščeni sami sebi in svoji iznajdljivosti.

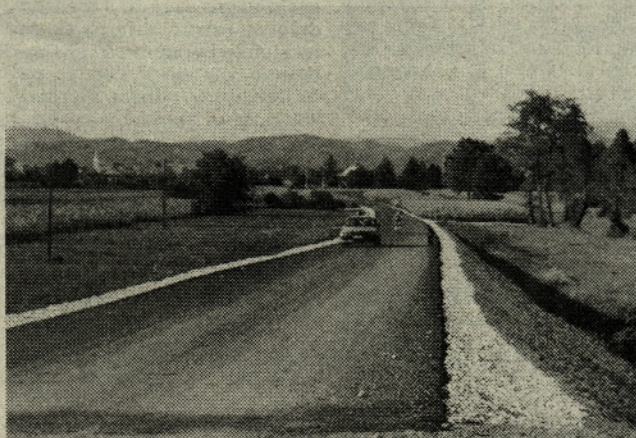
»Če ne bi bilo ceste Šešče–Šempeter, potem skorajda ne bi imeli kaj pokazati. Res je, da nimata obe strjeni naselja, tako Šešče kot Matke, posebnih težav, sta lepo urejeni in tako je naše zadovoljstvo še toliko večje. Obstajajo pa predeli obeh vasi, zlasti pa Matk, kjer je teh problemov dosti več, saj se je nanje kaj rado pozabljalo. Pri tem mislim predvsem na ceste, oskrbo z vodo in deloma tudi telefonijo, čeprav je ta v naši KS precej dobro rešena. Vsekakor pa je največji problem vzdrževanje hribovskih

Leopold Brvar
– predsednik KS Šešče

cest, saj so močno odvisne od vremenskih razmer. Poleti nalivi odnašajo nasipni material, pozimi pa je treba pluziti sneg in s tem omogočiti ljudem dostop do doline. To pa so problemi, ki jih ljudje v strjenih naseljih in mestih tako rekoč ne poznajo, zato na vse to gledajo povsem neprizadeto. Žal,« je še dejal naš sogovornik Leopold Brvar, ki sam to najboljše ve, saj živi na takem območju KS.

Pri zbiranju denarja in materiala za posamezna dela in praznovanje občinskega praznika doslej še ni bilo pravega posluha, razen redkih svetlih izjem.

Rekonstruirana cesta Šešče–Šempeter.

V Šeščah upajo, da se bodo vsaj zadnje dni pred praznikom odzvale tiste delovne organizacije, kjer so krajinj zaposleni, in na tak ali drugačen način podprle njihova prizadevanja.

Del KS v demografsko ogroženem območju

Pri pridobivanju sredstev za redno komunalno vzdrževanje imajo tudi v KS Šešče vedno velike težave. Tudi zato, ker v krajevni skupnosti ni industrije in so več ali manj odvisni od občinskega proračuna. Kot je dejal Leopold Brvar, pa na sprejemanje postavk nimajo skoraj nobene vpliva. Upajo, da bo v prihodnosti v kraj prišlo nekaj denarja, ki je namenjen za demografsko ogrožena območja.

»Del KS je priznan kot demografsko ogroženo področje, vendar letos teh sredstev še ne bo. Iz tega denarja bodo zgradili le klorilno postajo za vodo na področju Mrzlice. Ostajajo pa še ceste in oskrba z vodo, kar je bistvenega pomena za ohranitev in oživitve domačij v teh hribovitih predelih. V naslednjem letu bomo poskušali to uresničiti. Ali bomo pri tem uspešni, pa žal ni odvisno samo od nas...«

Kljub težavam nekaj pridobitev

V dneh praznovanja bo v KS Šešče in v občini nekaj zabavnih, kulturnih, športnih in drugih prireditev. V vseh pa bodo do začetka praznovanja opravili še nekaj tako imenovanih lepinskih popravkov oz. pridobitev. Tako bo na primer narejena škarpa med gasilskim in zadržnim domom v Šeščah, škarpa bo pozidana tudi za gasilskim domom v Matkah, odprli bodo prizidek GD, v katerem bo v času praznovanja razstava likovne umetnice Amalije Hribar. Poleg tega bodo urejene brežine ob cesti Šešče–Matke in po vsej verjetnosti tudi razširjeno igrišče v Matkah, kjer bo tudi prireditveni prostor. Svečana seja skupščine občine bo v večnamenski dvorani GD Matke, tradicionalna prireditev ob dnevu gasilcev bo v Šeščah, kjer so lani zgradili nov gasilski dom. Vsakoletno srečanje borcev NOB pa bo prav tako v Matkah. Prireditve torej ne bo manjkalo.

Vabimo vas v KS Šešče. Tisti, ki lahko, pa naj na prošnje prizadevnih organizatorjev za finančno ali drugo pomoč vsaj odgovorijo, če že ne morejo pomagati.

Darko Naraglav

Šešče skozi čas

Prav je, da po dolgem času zopet predstavimo eno izmed krajevnih skupnosti. Danes so to Šešče. To je krajevna skupnost, v katero sta združeni vasi Šešče in Matke. Vasi ležita ob potoku Kolje, tu so otroci še po vojni lovili rake, danes pa je ob izviri »skladišče« starih, odsluženih avtomobilov – in to nad zajetjem vode za vodovod v Žalcu. Matke so skrite med pobočja Mrzlice, Homa in Golave, Šešče se širi ob spodnjem delu Kolje. Skoraj pozabljene so legende s tega našega malega koščka zemlje. Govorilo se je, da je Mrzlica votla, polna vode, in da v njej živi pravi pravcati zmaj. Nekoč se bo zmaj tako hudo razjezil, da bosta počila še zadnja dva obroča okoli Mrzlice, gora se bo razletela in voda se bo razlila po Savinjski dolini.

Znana je legenda o kraljčini, ki je zakleta v kačo in se vsako noč iz Golave odplazi do Savinje, da se osveži.

Pravijo tudi, da se je po Homu sprehajala svetnica Marija Magdalena. Še danes je viden kamen, kjer je počivala. Ljudje so ji postavili znamenje, ki stoji ob poti na Hom. Verjetno pa to ni bilo dovolj, Marijo Magdaleno so še vedno videvali. Zato so ljudje postavili na vrhu Homa cerkev.

To je legenda. Po podatkih, ki so nam na voljo, je cerkev dosti starejša od kapelice. Cerkev se prvič omenja že leta 1383, znamenje pa je iz leta 1723.

Iz starih dokumentov je razvidno, da se Hom pojavlja prvič v pisnem dokumentu 18. 10. 1427 (na Homu je kmetija).

Zgodovina srednjega veka je bogata. Na terasi nad Šeščami je stala že v 16. stoletju graščina Schönbihl. Verjetno je graščina ena od naslednic gradu Sachsenward, ki se omenja v skupnem urbarju Stajerske že v obdobju 1265–1267. Dr. Stopar domneva, da se pri Sachsenwardu vidi tradicija starih gradišč, obdanih z jarkom in okopom.

Torej se potrjuje domneva, da so se tu naselili Slovenci okoli leta 580 in če sežemo še nazaj, pridemo mimo Rimljanov do Ilirrov, ki so na tem območju živeli med leti 400 in 800 pred našim štetjem. To potrjujejo gomile in

plemiški grob iz Sv. Lovrenca. Naselij še niso odkrili, domneva se, da so na Langerjevem hribu. Tako se prepletajo legende in zgodovinska dejstva, življenje je teklo svojo pot. Na Kolji so ropotali mlinci. Najstarejša sta bila Zidarnov, kasneje Mihov mlin v Šeščah, in Kraljev, kasneje Fojtov mlin v Matkah. Z brodom so se prek Savinje vozili prebivalci tega predela, če so hoteli po najkrajši poti v dolino. Najstarejši znani brodnik iz prve polovice prejšnjega stoletja je bil Anton Ragel. Ljudje so se ukvarjali tudi z deli, ki so danes šla v pozabo. V Šeščah so sekali kostonje in prodajali kostonjino za tatin, v Matkah so sloveli po pripravi oglja, žgali so apno itd. Ljudje so živeli z naravo, z gozdovi, travniki in njivami. Sejali so proso, ajdo, ječmen, bob, prodajali so les v dolino, ženske iz Matk so nosile kmetijske pridelke na trg v Trbovlje.

V tem stoletju so se naselja počasi spreminjala iz kmečkih v kmečko-delavska.

Vendar te spremembe niso spreminile ljudi. Ostali so pridni, zagnani, vedno pripravljeni na skupno delo.

V Šeščah so menda leta 1948 zgradili prvi zadržni dom v štirinajstih dneh, leta 1956 so zgradili prvi most čez Savinjo.

Tu živijo ljudje, ki se zavedajo svoje preteklosti, svoje zgodovine. Omenimo samo, da so do današnjih dni ohranili enega najlepših božjih znamenj na Slovenskem: večnadstropno znamenje s hišami iz 18. stoletja, ki stoji na Šeškem polju.

Po požaru l. 1905 pa niso obnovili kašč, požar je upepelil 35 hiš. Šešče se prvič omenja l. 1265, v Otokarjevem urbarju.

Leta 1933 so se v Sv. Lovrencu zbrali predstavniki strank, da bi se dogovorili za skupno listo za občinske volitve v Preboldu. Socialdemokratsko stranko je zastopal Franc Nidorfer iz Šešč, bili so še predstavniki komunistične partije, slovenske ljudske stranke. Torej so že nekoč poznali koalicije strank, dogovore med komunisti (Franc Hribar) in slovensko ljudsko stranko (Fortunant Konča, župnik). Veliko bi še laho zapisal. Več kdaj drugič! –ci

Amalija Hribar – samostojna kulturna delavka

Virtuozinja med svilo in barvami

Že v aprilski številki Savinjanca smo obljubili, da bomo v eni od naslednjih števil našega lista bolj podrobno spregovorili o njej in njenem delu. Tokrat to obljubo izpolnjujemo. Ker pa živi in dela v Matkah, kjer bomo letos praznovali občinski praznik, je to še razlog več, da jo predstavimo. Nenazadnje pa je Amalija Hribar tudi edina, ki ima v naši občini status samostojnega kulturnega delavca za področje likovnega oblikovanja.

Nenapovedani jo sredi vroče avgustovske nedelje obiščemo na njenem domu v Matkah.

Kamorkoli pogledamo, vse ima svoje mesto, ničesar ni preveč ali premalo, je resnično mojstrica svojega poklica.

Je ženska, ki jo je kalilo življenje, delo in okolje. Je oseba, ki ve kaj hoče, zato se zna tudi boriti in uveljaviti svoja hotenja in želje. Njena podoba morda tega ne kaže, vendar brez teh lastnosti prav gotovo ne bi bila to, kar je.

Študij in delo v tovarni

Življenjska pot Amalije Hribar ni bila posuta z rožami, vendar je z njej lastno trmo in zagnanostjo znala premagovati vse prepreke, ki so ji bile postavljene na poti. Svoje prve delovne izkušnje je nabirala v Tekstilni to-

varni Prebold kot risarka vzorcev v tamkajšnji Gravuri. Dobila je štipendijo in odšla v srednjo šolo za oblikovanje in grafiko v Ljubljano. Tam je tudi diplomirala na oddelku za tekstilno grafiko in modo. Naslednji dve

leti je delala kot risarka vzorcev v TT Prebold, potem pa se je ponovno lotila študija, in sicer na fakulteti za arhitekturo. Po štirih letih Amalijo ponovno srečamo v TT Prebold v razvojnem oddelku, kjer je ostala vse do pridobitve statusa samostojnega kulturnega delavca. S tem pa se zanjo pravzaprav začenja življenje, ki si ga je že od nekdaj nadvse želela.

»V TT Prebold sem delala kot kreator novih proizvodov 24-let. Na tem delovnem mestu sem oblikovala vzorce, modele, embalažo, kataloge, pripravljala sejmje in vse drugo, kar pač spa-

da zraven. Delo je bilo zanimivo, vendar sta se moja kreativnost in znanje do neke mere zožila, saj trenutni navdih v časovno omejenih osmih urah ni mogel priti do prave veljave. Res je, da tudi sedaj ne morem početi vsega, saj mi za to zmanjkuje časa, vendar pa sem lahko mnogo bolj sproščena in predana trenutnemu navdihu, ideji, ki jo prenesem na svilo takrat, ko to želim,« pojasnjuje Amalija Hribar.

Svila in barve

Naravna svila in bogastvo barv dajejo pravi likovni izraz Amalije Hribar. Njene unikatne rute iz naravne svile, ki so jih mojstersko poslikale roke umetnice, so resnično nekaj posebnega. V njih je prepoznavna vsa veličina umetniškega snovanja in ustvarjanja. Je delo, ki ga je nemogoče ponoviti. Prav zato je to delo, ki ga je težko meriti z denarjem. Žal pa je tudi to navsezadnje blago, ki je namenjeno trgu, saj ima poaleg likovne tudi veliko uporabno vrednost.

»Čeravno se je moj delokrog, zaradi pomanjkanja časa, bistveno zožil, sem zadovoljna. Dejstvo je, da sem se morala posvetiti samo eni stvari, če sem hotela uresničiti svojo likovno izraznost in s tem tudi opraviiti kvalitetno delo. Mislim, da se mi je posrečilo najti samo sebe in s tem tudi priti do zadovoljstva, ki preveča človeka ob takšnem spoznanju. Svila je material, ki me že od nekdaj privlači, deluje

mehko in nežno pa tudi barve se na njej izjemno dobro obnesejo, se dobro vpijajo in svetijo. Delo z njo pa zahteva posebno tehniko risanja. S tem materialom človek nekako diha, je zelo tankočuten in ob nanašanju barv ima občutek, kot da slikaš po vodi, po listju ali vetru, saj z vsakim nanosom barve ustvarjaš novo podobo, novo izrazno moč barve in trenutnega navdaha...«

Amalija Hribar uporablja pri svojem delu zračni čopič, ki predstavlja novo zvrst likovnega izražanja, saj barve brizga na tkanino. Poleg tega so tu še akvareli – slikanje na mokro tkanino, grafične skice z ostrimi potezami čopiča, posnemanje barve s kislinjskim jedkanjem in podobne tehnike. Kot pravi, jo je sedaj to delo skoraj povsem okupiralo, tako da ima še bistveno manj časa za druge drobne stvari. Ne glede na to pa je vesela, da je tako, saj s tem ve, da je na pravi poti, ki jo vodi k vedno novim dosežkom.

Razstave in načrti

Amalija ima za sabo kar lepo število razstav. Prvo je imela že v študentskih letih, z njo pa je postala tudi članka društva likovnih oblikovalcev. S svojimi unikatnimi rutami se je že večkrat predstavila. Nazadnje v ljubljanskem Maksimarketu v času svetovnega kongresa likovnih oblikovalcev. Stalna razstava je odprta v ateljeju na njenem domu v Matkah. Tu pa bo

v gasilskem domu, v novem prizidku, tudi razstava v času praznika občine Žalec. Idej in ustvarjalne energije Amalije Hribar ne manjka, vsekakor pa misli svoje delo nadaljevati in bogatiti sebe in vse, ki jih privlači likovni svet.

Prijetno je bilo kramljati z likovno umetnico Amalijo Hribar,

prijetno v Matkah pod Mrzlico in Golavo, v kraju, kjer se je rodila, odraščala in oblikovala svoje osebnost naša sogovornica. V imenu našega uredništva še veliko zadovoljstva in uspehov pri umetniškem ustvarjanju in snovanju. Srečno, Amalija Hribar!

D. Naraglav

VSE VRSTE ZAVAROVANJ

Adriatic®

zavarovalna družba d.d.

assicurazioni s.p.a.

SPREJMI TE NASVET NAŠIH ZASTOPNIKOV

POOBlašČENE AGENCIJE IN ZASTOPNIKI:

AZUR d.o.o., Bevkova 6, Žalec, tel.: 712-181, 711-223 delovni čas: od 8. do 12., sreda do 17. ure

VRANSKO: Romuald PAVLIČ, Brode 24, Vransko TABOR, GOMILSKO, TRNAVA: Viktor DROLČ, Čmi Vrh 45, tel.: 726-004

BRASLOVČE, LETUŠ: Renata ROTER-KRALJ, Rakovlje 49 POLZELA, ANDRAŽ: Andrej POTOČNIK, Polzela 86, tel.: 721-128

GALICIJA, VINSKA GORA: Marija STUDNIČKA, Podvin 216, Žalec, tel.: 712-734

ŠEMPETER, PONIKVA: Bojan PUSTINEK, Podvin 1, Polzela, tel.: 721-086

PREBOLD: Dragica ŠON, Migojnice 122, Griže, tel.: 714-418

GRIŽE, ŠEŠČE: Alida VODEB, Pongrac 100/a, Griže, tel.: 713-887

LIBOJE, PETROVČE: Marjana TOPOLOVEC, Podvin 232, Žalec, tel.: 714-479

ŽALEC, VRBJE: Jernej KOŠTOMAJ, Fl. Pohlina 4, Žalec, tel.: 712-447

ŽALEC: Tatjana LAZAR, Kidričeva 7, Žalec, tel.: 713-468

Afera parlamentarne demokracije

Cerkev in država na križpotju

Francoska revolucija je tisti zgodovinski dogodek, ki je v temeljih zamajal dotedanjo družbo in v marsičem opredelil tudi današnje stanje družbe. Jakobinsko načelo ločitve cerkve od države je bilo sprejeto v vseh modernih državnih ureditvah, v (nekdanjih) socialističnih ureditvah pa je bilo prignano do skrajnosti. Cerkev je bila ob večino premoženja in s tem tudi ob materialno podlago za opravljanje svojega poslanstva. Obenem pa so za cerkev in njene uslužbence na prenekaterih področjih delovanja veljale mnoge omejitve in stroge prepovedi. Vendar se časi spreminjajo in danes smo v Sloveniji priča polemikam zaradi ponovne ureditve razmerja država - cerkev, vrelisce pa je razprava doseglja v točki vračanja nacionaliziranih gozdov bivšim lastnikom. To, kar je za nekatere normalizacija materialno-pravnega in strukturnega položaja cerkve v novi slovenski državi, so za druge že nedopustljivi privilegiji. Prav zanimivo je na primer mnenje naslovnega škofa dr. Vekoslava Grmiča, ki o cerkvi pravi, da »kolikor bolj se bo povezovala z oblastjo, toliko bolj bo med ljudmi veljala za tisto, ki je na oblasti. Ne bo več uboga. Če bo sprejela v vojni zaplenjena posestva, se bo odnos do nje popolnoma spremenil.« Vendar so mnenja pač različna.

Ločitev cerkve od države

Zgodnje države so bile teokratske. To pomeni, da so vla-

darji svojo oblast utemeljevali z božjo voljo. V takih državah tudi ni bilo ločnic med grehom in kaznivim dejanjem, niti med državno in versko avtoriteto. Prav krščanstvo pa naj bi z uveljavljanjem svetopisemskega načela »dajte cesarju, kar je cesarjevega in Bogu, kar je božjega« postavilo na eno stran papeže in škofe, na drugo pa cesarje in kralje. Na drugem ekumenskem vaticanškem koncilu (1960-1964), kjer so govorili o cerkvi v sodobnem svetu, so z dokumentom Gaudium et spes ohranili ločitev cerkve od države. Delitev ostaja, toda v duhu zdravega sodelovanja in tako, da so zagotovljene temeljne človekove pravice tako državljanu kot verniku. Razpravo so interpretirali kot konec težnje cerkve po posvetni oblasti.

Tudi v Sloveniji so v novo ustavo zapisali kompromisno določilo, da sta cerkev in država ločeni. Vendar položaj cerkve v novi državi še vedno ni pravno urejen. Bi pa bilo potrebno odnos cerkev - država kar najhitreje tudi tovrstno urediti, saj sta »država in cerkev v določenem smislu tekmiči in zato je bolje, da sta odnos in razmerje med njima tudi formalno urejena tako, da ne prihaja do trenj,« kakor pravi Tone Peršak, član demokratske stranke v eni izmed Delovih Sobotnih prilog. »Trenja se namreč praviloma lomijo na plečih človeka kot posameznika, ki se v teh primerih mora odločiti, ali bo lojalen cerkvi ali državi.«

Dr. Alojzij Šuštar, ljubljanski nadškof in metropolit, pra-

vi, da ima »...cerkev predvsem dolžnost, da se zavzema za uboge, za tiste, ki tripijo zaradi revščine, za begunce.« Bo pa prav ta prvi mož slovenske rimokatoliške cerkve v drugi polovici avgusta na čelu pogačalske skupine, ki bo pričela pogovore s slovensko državo. »Smisel pogovorov je v tem,« pravi slovenski metropolit, »da se cerkev lahko znova postavi na lastne noge, da potem izvršuje svoje poslanstvo, ne pa da koplji kakršnokoli bogatstvo. Pri tem pa konkordat najbrž ne bo prišel v poštev, saj je to že nekoliko preživeta oblika, ki jo v zahodnoevropskih državah poskušajo posodobiti. V Sloveniji naj bi šlo za neke vrste dogovor, s katerim bi bila urejena tista vprašanja, ki zadevajo tako državo kot cerkev. To so na primer vprašanja šol, ureditve zakonske zveze, statusi duhovnikov in aktualno vprašanje karitativne dejavnosti cerkve.« Ob vprašanju, ali se bo cerkev odpovedala lastnosti, ki ji po zakonu o denacionalizaciji pripada, pa je ljubljanski nadškof odgovoril, da je vse še vedno stvar dogovarjanja, da pa se cerkev ne more odpovedati lastni eksistenci.

Zahodnoevropske izkušnje

Nemška cerkev velja za zelo strpno, in sicer do te mere, da včasih v najvišjih cerkvenih krogih ne prikrivajo nezadovoljstva do pretirane gorečnosti sedanjega papeža. Velja pa tudi za cerkev, ki ne podlega skušnjavam klerikalizma.

Svojega vpliva ne skuša širiti kot državna vera in s sredstvi državne prisile, zato pa skuša biti toliko bolj navzoča kot interesna skupnost. Vendar pa cerkev, ki se odreka klerikalizmu, še ni apolitična cerkev. A njeno razmerje do države še vedno opredeljuje konkordat iz leta 1933, ki sta ga podpisala Vatikan in nemški rajh. Vprašanje, ki te dni najbolj buri duhove v Sloveniji, je vprašanje materialne neodvisnosti cerkve. Po nemškem in avstrijskem zgledu bi se lahko odločili za uvedbo posebnega cerkvenega davka, če pa bi se odločili za italijanski model, pa bi državljani prostovoljno nakazali del svojega denarja socialnim službam ali pa cerkvi. Ta denarna obveza bi se štela kot oblika davka, ki so ga državljani dolžni plačati v korist socialne (ali pa cerkvene) dejavnosti. Ne glede na tovrstne vire financiranja pa bi država morala cerkvi zagotoviti tudi del proračunskega denarja, še posebno za obnovo kulturno-zgodovinskih spomenikov, ki so, ali pa so nekoč bili, sakralni objekti, in priznati, da cerkev s svojo navzočnostjo prispeva tudi h kulturi dežele.

Kako bodo uredili to zapleteno zadevo, zaenkrat še ne moremo napovedati. Vsekakor se bo treba spoprijeti tudi s tem križevim potom. Če pa bo prisotno še malo strpnosti in pregovorne potrpežljivosti cerkvenih dostojanstvenikov ter utečene diplomacije državnih voditeljev, pa se nam tudi prihodnosti na tem področju ni bati.

Brane Lobnikar

Slavje rudarjev in upokojujencev

Rudarji slavijo svoj praznik 3. julija, borci pa 4. julija. Letos so v naši občini oba praznika združili še s tradicionalnim srečanjem upokojujencev. Praznovanje so izkoristili za predstavitev demokratske stranke upokojujencev. Tone Delak, tajnik demokratske stranke upokojujencev in predsednik žalskih upokojujencev, je povedal, da je v Sloveniji 450 tisoč upo-

kojujencev, kar predstavlja četrtno prebivalcev ali tretjino volilcev. Zato morajo tudi upokojujenci dobiti svoje mesto v skupščini, kjer se odloča o njihovih zadevah. To bodo dosegli s pomočjo svoje stranke in tako uveljavili Cankarjevo geslo: »Narod si bo pisal sodbo sam!«

J. Jurhar

Avtocesta prihodnje leto

V avgustu so potekale v krajevnih skupnostih razprave o trasi avtoceste. V vseh so se krajanje zavzemali za južno varianto, ki je bila v prostorskih dokumentih zapisana že dolga leta. Ta trasa bo sicer doživela

nekatero manjše popravke, vendar so predstavniki republike obljubili, da bodo zagotovili sredstva za odkup zemljišča že v začetku naslednjega leta. Z gradnjo avtoceste bi tako naj pričeli že sredi prihodnjega leta.

Srečanje SDP

Krepitev prijateljstva in strankarske pripadnosti

Pod partizanskimi Dobrovljami

Še pred pravo poletno vročino in dopusti so se v Šmartnem ob Dreti, pod partizanskimi Dobrovljami, zbrali člani, simpatizerji, znanci in prijatelji - volilci stranke socialdemokratske prenovle iz Velenja, Žalca in Mozirja in preživeli prijetno popoldne ob športu, glasbi in pogovorih.

Vse prisotne je najprej pozdravil Marko Purnat, predsednik SDP Mozirje, in v imenu organizatorjev zaželel vsem udeležencem prijetno počutje pod zelenimi Dobrovljami, ki ostajajo simbol NOB Spodnje in Zgornje Savinjske doline. V športnem delu srečanja so se udeleženci pomerili v nogometu.

Največ znanja pa tudi športne sreče so imeli člani SDP Velenje. Sicer pa ni šlo za zmago, ampak za sodelovanje in prijetne športno-rekreativne trenutke srečanja, ki se je potem prevesilo v ples in glasbo. Za veselo razpoloženje so poskrbeli člani ansambla Trio - adio, manjkalo pa ni niti dobrih šal in vsega, kar sodi zraven. Ob koncu srečanja smo

povabili pred mikrofonom tudi vse strankine predsednike. Marko Purnat, predsednik SDP Mozirje in organizator srečanja, je dejal, da je vesel, da je prišlo do tega skupnega srečanja, saj se tako utrjuje strankina pripadnost, krepiti prijateljstvo in vez z volilci, ki bodo kmalu pred odločitvijo, komu oddati svoj glas. Bojan Kontič, član izvršnega odbora SDP Slovenije iz Velenja, je dejal, da so vsa takšna srečanja pomembna in da je prav,

Po tekmi spet prijatelji

da so se tokrat sešli na tem koncu naše regije.

Sicer pa se zavzema, da bi takšnih srečanj bilo v prihodnje še več, saj po njegovem to veliko prispeva k utrjevanju vezi med člani, prijatelji in znanci. Franci Tratnik, predsednik SDP občine Žalec, pa je dejal, da je izredno vesel, da so se za organizacijo takšnega srečanja odločili tudi Mozirjani in jih povabili, da družno z Velenjčani, s katerimi so združeni tudi v pokrajinskem

odboru, počastijo in okrepijo medsebojna znanstva in prijateljstva. To pa so po njegovem poteze, ki pomagajo krepiti notranjo strankarsko tovarštvo in sodelovanje v vseh treh občinah. Tako naši sogovorniki, mi pa še dodajamo, da je zelo blizu september, ko se bodo parlamentarne klopi v slovenski skupščini ponovno ogrele. Vsi skupaj, za dobro slovenskega naroda, upamo, da so dopusti pozitivno vplivali na poslance in da bodo z večjo resnostjo in odgovornostjo nadaljevali svoje delo vse tja do volitev.

D. Naraglav

Ob petdesetletnici

Leto 1942 je leto največjega terorja okupatorja na Slovenskem. Teror ni prizanesel niti duhovnikom. Družina od 28. VI. 1992 navaja, da je bilo v tem letu ubito 29 duhovnikov. Tudi v Mohorjevem kalendarju za leto 1992 je objavljen prispevek: »Duhovniki iz Slovenije v taborišču Jasenovac pred 50 leti.« Ob teh dveh prispevkih se lahko vprašamo: koliko je bilo med njimi duhovnikov iz Savinjske doline?

Po Himlerjevih načelih za izgon Slovencev so duhovniki prišli v skupino A, ki jo je potrebno vso izseliti. Leta 1941 je bilo v celoti izgnano na Hrvaško iz lavantinske škofije 365 duhovnikov. V septembru 1942 so začeli na Hrvaškem zapirati slovenske duhovnike. To so bili duhovniki, ki so delovali v Hrvaškem Zagorju. Verniki so protestirali in večino so izpustili. Za 6 duhovnikov je bilo že prepozno, bili so že odpeljani v Jasenovac in 17. 10. 1942 je bilo pet duhovnikov iz te skupine ubitih. Vsega skupaj je bilo ubito v Jasenovcu osem duhovnikov. Ob likvidaciji 17. X. 1942 so ustaši duhovnike zasmehovali. Postavili so jih na čelo spreveda, ki je vodil v smrt in zasmehljivo rekli, da lahko spotoma blagoslovijo vse po vrsti, ne glede na veroizpoved. Ubiti so bili na običajni način: z udarcem z batom po glavi in prerezali so jim goltanec. Med ubitimi duhovniki so bili:

Franc Grobler, rojen 25. XI. 1892, v Sv. Juriju pri Taboru, od l. 1933 župnik pri Sv. Barbari v Haložah. S prvo skupino pregnan na Hrvaško, tu ga je vzel k sebi župnik v Tuhlju, ki je bil hud nasprotnik ustašev. Ustaše se ga niso upali zapreti, zato so zaprli njegova slovenska kaplana.

Franc Kač, rojen 23. XI. 1907 na Polzeli, kaplan v Ma-

riboru. Izgnan na Hrvaško, nastavljen v Zagorskih selih. V Jasenovcu ubit 17. X. 1942.

Janez Rančigaj, rojen 12. 8. 1893 na Gomilskem. Župnik v Bistrici ob Sotli, pobegnil na Hrvaško, služboval v Tuhlju. Aretiran skupaj z Groblerjem. Odpeljan v Jasenovac, kot Grobler in ubit skupaj z njim 17. X. 1942.

Torej so bili med petimi duhovniki, ki so bili ubiti 17. 10. 1942 tudi trije iz Savinjske doline.

Med žrtvami iz l. 1942 je tudi Mihael Grešak, kaplan v Laporju, rojen 20. 9. 1914 v Grižah. Ustreljen je bil kot talec v Celju 22. 7. 1942. Ohranjeno je njegovo poslovilno pismo očetu. Takole se glasi:

»Dragi oče!

Danes in kratkem bom ustreljen. Zahvalim se Vam, dragi oče, za vse, kar ste žrtvovali zame. Bog naj Vam bo bogat

plačnik! Pozdravljam vse sorodnike, znance, prijatelje in vse kakor Vas iskreno prosim, da mi odpustite vse, s čimer sem Vas žalil.

... Bog vsemogočni, neskončno dobri in usmiljeni, naj mi bo milostljiv sodnik!

Z Bogom in nasvidenje nad zvezdami.

Blagoslovljam zadnjokrat Vas in vse svoje farane in vse meni izročene.«

Mihael kaplan.

Naj ob zaključku omenimo še, da je bil med šestimi duhovniki, ki so bili ubiti leta 1941 tudi pater Gvido Krisch, Križnik. Bil je med bolniki, ki so bili l. 1941 odpeljani iz Novega Celja v zavod Feldhof pri Gracu in ubiti. Bil je eden 387 bolnikov (dva seznama).

ci

II. Modri tenis turnir LDS Žalec

Liberalno-demokratska stranka Žalec prireja 29. avgusta ob 10.00 II. modri tenis turnir naključno žrebanih parov na tenis igriščih Rudija Zupanca v Šeščajh.

Na turnir se lahko prijavijo vsi člani ali simpatizerji stranke do petka, 28. avgusta, do 12. ure (tudi po telefonu: 063/714-216). Prijavnino (20 DEM tolarke protivrednosti) bomo pobirali ob 9.30 ob igrišču. V prijavnino so vštete: rezervacija igrišč, hrana in darilo organizatorja ter pokroviteljev turnirja ter še kaj se bo našlo.

Za zmagovalne tri pare so pripravljene spominske medalje in pokala za zmagovalca. Prvih pet parov bo prejelo tudi praktične nagrade.

Vabljeni!

Poslanska pisarna

Občinski odbor LIBERALNO-DEMOKRATSKE stranke Žalec odpira s 1. septembrom 1992 vrata poslanske pisarne.

Poslanci in člani IO LDS Žalec bodo na voljo občankam in občanom vsako sredo med 15. in 16. uro, ko bodo odgovarjali na vprašanja, ki vas mučijo oz. vam svetovali in vam skušali pomagati pri problemih, ki vas težijo.

Hmeljarska družina v Savinjski dolini

40 svetovni kongres uspel, udeleženci navdušeni nad gostoljubnostjo

Od 3. do 7. avgusta se je v Žalcu zbrala hmeljarska družina na jubilejnim 40. mednarodnem kongresu. Kongresa se je udeležilo 120 tujih in 83 domačih gostov iz vseh petnajstih držav, članic IBH. Kongres je odprl minister za kmetijstvo RS mag. Jože Protner. Na delovnem delu kongresa so razpravljali o letošnji suši in zaščiti hmelja. Udeležencem pa so organizatorji pripravili bogat program prireditvev, razstav in srečanj. Na slovesni seji generalne skupščine so podelili 26 hmeljarjem priznanje vitez hmeljarstva, dobilo ga je tudi pet Slovencev. Pokrovitelj kongresa je bila vlada republike Slovenije, kongres pa so omogočili številni pokrovitelji.

Udeleženci kongresa so se prvi dan zbrali pred Domom II. slovenskega tabora, dobrodoščilo pa jim je izrekel predsednik občinske skupščine Milan Dobnik. V umetniškem programu so nastopili folkloristi iz Šempetra, pihalni orkester glasbene šole in Savinjski oktet. Sprejem pri županu je potekal v prijetnem in prijateljskem vzdušju, saj se je zbrala velika hmeljarska družina, ki je meje in politika ne ločujejo.

Na delovnem srečanju so se sestali člani ekonomske in tehnične komisije. Predstavniki posameznih držav so poročali o lanskem in letošnjem pridelku. Letošnji bo po napovedih večine zaradi dolgotrajne suše do 15 odstotkov manjši. Povr-

šine so nekoliko zmanjšali v Belgiji in Sloveniji, povečali pa v Nemčiji in ZDA. Predstavniki iz Amerike Norm Batt je opozoril na problem nekontroliranega uvoza kitajskega hmelja po konkurenčnih cenah in predlagal, da bi kot člana morali sprejeti tudi Kitajsko. Na ekonomski komisiji so govorili tudi o proizvodnji piva, ki je povezana s hmeljarstvom.

V tehnični komisiji so govorili o novih sortah hmelja, precej pozornosti pa namenili varstvu okolja. Strokovnjaki, med katerimi so zelo uveljavljeni tudi iz žalskega inštituta, so zagotavljali, da bo pridelava hmelja postala okolju prijaznejša.

Zbrano hmeljarsko družino sta pozdravila hmeljarski starešina in predsednik občinske skupščine Milan Dobnik.

Na posnetku delovno predsedstvo na zasedanju generalne skupščine.

Priznanje vitez hmeljarstva so dobili tudi Martin Krajnc iz Tabora, Anton Kuder iz Petrovc (na posnetku) in Edi Svet iz Šempetra.

Udeleženci kongresa so bili še posebno zadovoljni v Braslovčah, za kar imajo precej zaslug tudi članice domačega aktiva kmečkih žena.

Mala anketa

Slovenija naj ostane Slovenija

Josef Scrag, Pfaffenhofen, Nemčija: »Vse življenje sem hmeljaril, 6 ha hmeljišč pa sem prepustil mlajšim. Sedaj sem predsednik hmeljarskega združenja in se že dalj časa udeležujem teh kongresov. Če-

prav je doma najlepše, pa je pri vas tudi lepo. Vaši hmeljarji imajo skrbno urejena hmeljišča, pri letošnji beri jim želim dober pridelok. Kongres je odlično organiziran, vaši ljudje so zelo prijazni in gostoljubni. Slovenija naj ostane Slovenija.«

Georg Seebacher, Nandlstadt, Nemčija: »Naša kmetija, ki sem jo že predal sinu, ima 25 ha hmelja. Za sezonska dela dobimo delovno silo iz Slovenije. Večina prihaja že dolga leta, tako da sedaj prihajajo že njihovi otroci. Tako smo postali prijatelji in prava hmeljarska družina. V hmeljarski družini sem tudi več kot 30 let, bil sem tudi predsednik Ba-

varskega združenja, sedaj pa sem častni član. Tako dolgo že tudi prihajam na svetovne kongrese in tudi v Sloveniji imam veliko prijateljev: Vinka Kolenca, Milovana Zidarja, Fedorja Pirmajerja, Jožeta Brežnika. Slovenija je lepa in tod živijo pridni ljudje. Želim vam še veliko uspehov.«

Tom Frankcomb, Ranelagh Hvon Valley, Tasmnija, Avstralija: »Na kmetiji, ki ima 40 ha hmelja in 60 ha sadovnjakov delamo štirje bratje, tri sestre, oče in mama. Za obiranje hmelja in sadja dobimo še 19

sezonskih delavcev. Pri hiši imamo 25 traktorjev in tri obiralne stroje. Sem prvič v Sloveniji, o tej deželi sem nekaj slišal, nisem pa vedel, da je tako lepa. Pokrajina je zelo razgibana, urejena in kulturno bogata. Nekaj zanimivosti bom spoznal te dni. Organizacija kongresa je odlična, ljudje so prijazni in gostoljubni. Po kongresu bom ostal še tri dni na Bledu, potem bom obiskal še Francijo in Anglijo, nato pa se bom moral vrniti domov. Posebno doživetje je bilo zame v Braslovčah med njihovimi kmetijami.«

Vaclav Fric, direktor inštituta v Žatcu, ČSSR: »Sodelovanje med Žalcem in Žatcem je dolgoletno in

uspešno. Bil sem tudi na prejšnjih kongresih v Sloveniji, dobri gostitelji ste bili tudi tokrat. Na kongres sem prišel, da se srečam s starimi prijatelji Četino, Žolnirjem, Dolinarjevo, Kolencem in še mnogimi drugimi, sodeloval pa sem tudi s strokovnim prispevkom. Čestitam Slovencev, da tako uspešno premagujete politične težave, ki so precej podobne našim. Želim vam vse dobro.«

N. Batt, Wilder, Idaho, USA: »Z bratom imava posestvo s 120 ha hmelja, na 160 ha pa pridelujemo pšenico in čebulo, precej imamo tudi vinograda. Za vodenje del imamo zaposlena dva delavca, za pobiranje pridelkov pa najamemo sto sezonskih delavcev. Hmelj oberemo z enim obiralnim strojem znamke Dauenhauer, sicer pa ima-

mo deset traktorjev. Kongres v Sloveniji je zelo dobro organiziran. Ljudje so prijateljski in prijazni. De-

žela je zelo razgibana, lepa in zanimiva. Čudovite so vaše pesmi, pivo Zlatorog je odlično in tudi vaša dekleta so lepa. V Braslovčah je bilo najlepše.«

Otmar Weingarten, direktor združenja nemških hmeljarjev: »Na kongres

sem prišel z družino, da bodo tudi žena in otroci spoznali vašo lepo deželo. Z vašo firmo Hmezad Export import dobro sodelujemo, z g. Bračunom in Natekom pa smo tudi osebni prijatelji. Kongres je bil dobro organiziran, pripravili pa ste tudi zanimiv program. Po kongresu bomo odšli še na kmečki turizem v Šmihel, potem pa še nekaj dni na morje. Vašim hmeljarjem želim dober letošnji pridelok.«

Patric Financ, Strassburg, Francija: »Sem direktor zadruge, ki skrbi za prodajo pridelkov 150 kmetov. Hmelj prodajamo v Ameriko in na Japonsko, letno ga prodamo okrog 18 tisoč centov. V zadrugi je redno zaposlenih 11 delavcev, sezonsko pa jih zaposlimo še deset. Bil sem že na mnogih kongresih, toda tako, kot je pri vas, še ni bilo nikjer. Nisem še doživel kaj takega, kar sem doživel pri vas. Še bom prišel v to lepo dolino, kjer živijo prijazni ljudje.«

Ob knjigi: »Poteptana priroda«

Planinci pozdravljamo izdajo te knjige. Vendar mislimo, da bi se morali avtorji pri pisanju o turizmu bolj potruditi. To še tembolj, ker se je pred leti o turizmu, o naravni in kulturni dediščini itd. v Savinjščanu veliko pisalo in so tako podatki na razpolago. Recimo nikjer nismo našli podatkov o »Savinjski planinski po-

ti«. Lahko rečemo, da je to planinsko-turistična ponudba, ki je marsikoga pripeljala v dolino. Marsikdo je zapisal, da mu je pot odprla čudoviti svet Dobrovelj. Letos pot praznuje 20 letnico. Do 1. 1. 1992 je pot prehodilo 1471 planincev in to iz širše Celjske regije (Savinjski meddruštveni odbor) 1.005, iz ostale Sloveni-

je 358, iz planinskih društev nekdanje Jugoslavije (brez Slovenije) 101, iz Avstrije 6, 1 ni bil član planinske organizacije. Letos je pot zaključilo že preko 20 planincev. Med pohodniki je zelo malo organiziranih šolskih skupin, kar postavlja vprašanje: ali šole niso zainteresirane, da bi šolarjem odprle svet obrobja Savinjske doline.

Tudi Vodnik po poti smo že imeli, načrtujemo novega.

Omenimo še, da imamo planinci izšolane planinske vodnike.

Pri pregledu: »Planine in hribovske kočice (planinski in drugi domovi) je več nepravilnosti: manjka planinska kočica na Gori (Sentjungert), manjka Brnica - turistični dom, kaj je mišljeno pod »Gozdnik«, je tu mišljena lovska kočica? Zakaj ni navedena lovska kočica pod Golavo? Kaj je na Kravici? Itd.

Zakaj niso navedeni parki pri nekaterih nekdanjih graščinah? Poglejmo Inventar naravnih najpomembnejše naravne dediščine Slovenije iz 1. 1988. Za Žalec so navedeni sledeči objekti: Grmovje - graščinski park, Kamnita hiša, Kravica, Mrzlica, Novo Celje - park ob dvoru (poglejte, kako je sedaj posekan), Pekel pri Šempetru, Senek - graščinski park, Štrovsenek v Št. Miklavžu pri Gomilskem - graščinski park, Žovnek - graščinski park.

Malo širše bi lahko bili obdelani arheološki spomeniki. Recimo v Šempetru so bile najdene kosti pračloveka.

Nikjer ni omenjeno, da obstojajo na področju naše doline trdni dokazi, da je bila na našem področju prazgodovinska starejša železnodobna poselitvena celota. To celoto tvorijo prazgodovinska naselbina na Homu, in gomilna grobišča, ki se širijo ob severnem vznožju Homa, od Pongraca in Griž preko Šešč do Sv. Lovrenca.

Verjetno pa sodijo k njej tudi grobišča na levem bregu Savinje: v literaturi omenjeni gomili v Žalcu in Gotovljah in plani žgani grobovi v Šempetru. Ta poselitvena celota je bila med 800 in 400 leti pred našim štetjem.

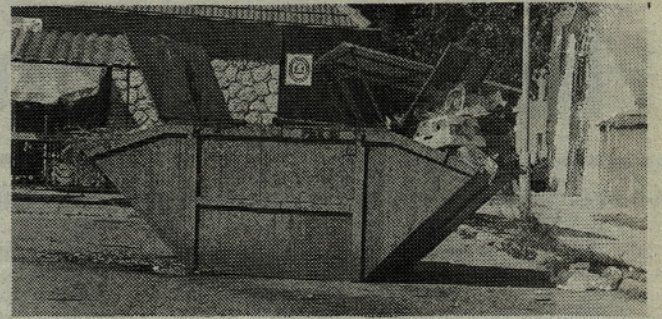
Ni omenjena zakladna najdba iz bronzaste dobe pri Mariji Čreti na Dobroveljah.

Niso omenjena Keltska najdišča iz Gotovelj in Drešnje vasi. Ne omenjata se prazgodovinski jami na Kotečniku: Guzejeva in Apnerjeva jama. Znanstveniki so v Guzejevi jami dokazali naseljenost in obljudenost jame že v času zadnje ledene dobe. V Apnerjevi jami prevladujejo fosilni ostanki jamskega medveda, kar dokazuje, da je bila jama dalj časa brlog jamskega medveda in samo občasno zatočišče neandertalskih lovcev in nabiralcev.

Ne omenjajo se tehnični spomeniki. Tu smo verjetno največ izgubili, zapravili. Npr. še lahko zberemo stroje, ki so jih izdelovali v Lorberjevi (Ferralit) tovarni? Vendar so se našli posamezniki, ki so ohranili svoje stroje. Med njimi gotovo izstopa Cizej Anton iz Griž. Na zadnji prireditvi MIŠ-MAŠ je razstavil (nihče ni pisal o tem) parne cestne valjarje. To so zadnji valjarji na Slovenskem, ki še delajo. Te valjarje lahko občudujemo na Cizejevi domačiji ob cesti Žalec-Zabukovica. Bo kdaj dosežen dogovor, da bo šola naredila lopo za valjarje, Cizej pa jih bo razstavil, ali bo tako, da materijal, ki opozarja na zgodovino Rudnika Zabukovica leži v zabojih na šoli. Tudi ta zbirka bi lahko bila zanimiva turistična točka.

Vemo, da se vsega ne da opisati, vendar literatura je in morali bi jo bolj izkoristiti.

-ci

Žalska razglednica

Stanovalci blizu žalske tržnice so se že večkrat protožili zaradi smrada in odpadkov, ki se širijo iz zabojnikov za smeti. Opozorila očitno nič ne zaležejo, razpadajoči smetnjak pa daje nič kaj prijeten vtis številnim obiskovalcem tržnice. Sicer pa je takšnih primerov v Žalcu še več, v Bevkovi ulici stanovalcev odpadki ob zabojniku že nekaj časa ne motijo. Ker pa je v bližini otroško igrišče, je še toliko bolj nerazumljivo, da staršev takšen nered ne moti. Postavljamo pa tudi vprašanje Javnim napravam, ki odvažajo odpadke, zakaj ne pospravijo odpadkov, ki ležijo ob smetnjaku.

Siliranje prisilno zrele koruze in setev prezimnih krmnih posevkov

Zaradi dolgotrajne suše je kuruza zlasti na lažjih tleh tako močno prizadeta, da si kljub morebitnim izdatnejšim padavinam v prihodnjih dneh ne bo opomogla. Zato silirajte samo tiste površine, na katerih so rastline posušene višje od nastavka prvega storža. Zaradi nizke vlage v rastlini in slabe hranilne vrednosti koruze priporočamo:

- uporabo silirnega dodatka NUBATRIN v koncentraciji 20 dkg na 10 litrov vode za eno tono silaže (10%-ni nubatrin);

- mešanje koruze pri siliranju z vsaj eno tretjino trave;
- čim rajši rez koruze in trave;
- temeljito tlačenje silažnega kupa.

Zaradi izredne suše bo na kmetijah primanjkovalo krme za živino. Zato priporočamo takoj po prvem dežju plitvo oranje posiliranih površin ter sajenje krmnih posevkov, ki bodo dali še vsaj en odkos to jesen in enega zgodaj spomladi. Priporočamo:

krmno ogrščico (Straška)

Količina semena 10-12 kg/ha, globina setve 1-2 cm, medvrstna razdalja 20 cm, čas setve takoj, potrebna gnojila: 90 kg N/ha, 70 kg P 205/ha, 80 kg K20/ha. Prenese temperaturo do -10 stopinj Celzija in jo lahko kosimo še v decembru. Pri dognojevanju z dušikom v marcu da še en odkos zgodaj spomladi. Uporablja se za zeleno krmo!

krmno repico (Perko in Petranova)

Količina semena 15 kg/ha, globina setve 1-2 cm, medvrstna razdalja 20 cm, čas setve avgust, potrebna gnojila: 90 kg N/ha, 70 kg P 205/ha, 80 kg K20/ha. Po jesenski košnji spomladi znova odžene in da še en odkos.

mnogocvetno ljulko (Tetraflorum, Draga...)

Količina semena 45 kg/ha, globina setve 1 cm, medvrstna razdalja 12 cm, čas setve avgust, potrebna gnojila: 40 kg N/ha, 50 kg P 205/ha, 60 kg K20/ha. Pri čim prejšnji setvi bo v jeseni en odkos, v naslednjem letu pa še pri izdatnem gnojenju 5-6 odkosov. Primerna je za zeleno krmo in siliranje.

Kmetijsko-svetovalna služba Žalec

Finančno podjetje Interna banka Hmezad d.o.o.

IN

Hranilno kreditna služba kmetijstva in gozdarstva Žalec p.o.

OD 1. 7. 1992

Banka zaupanja in poslovnosti!

Cesta in telefon v Lovčah

V zaselku Lovče, krajevna skupnost Andraž, so minulo soboto odprli 1,5 km asfaltirane ceste, ki povezuje krajane z žalsko in velenjsko občino. Sredstva je prispevala krajevna skupnost Andraž iz samopriskupke, precej pa sta primaknili tudi obe občini. Veliko pa so prispevali tudi krajanji s prostovoljnimi delom in traktorji. Na slovesnosti je trak prerezal Rafko Zabukovnik, cesto pa je blagoslovil domači župnik Niko Krajnc. Cesta v Lovčah je zgleden primer dobrega medobčinskega sodelovanja, ki pa, upajmo, ne bo osamljen. V Lovčah pa je vseh 23 gospodinjstev dobilo telefonski priključek, kar je tudi redek primer.

T. T.

TRI M

Prebold (pri Lončari)
Telefon & Fax:
063/723-243

Po ugodnih cenah:

cement
siporek
apno
izolacijski material

Posebna ponudba:
opeka BOBROVEC
25 SIT/komad

Odprto: od 7.30 do
17., sobota do 12. ure.

V stiski vam postrežejo
tudi po 17. uri.

Hmezad

Telefon:
721-246, 721-242

KZ SAVINJSKA DOLINA
KMETIJSKA PRESKRBA
BRASLOVČE

Odprto: od 7.30 do 15. ure, vsak četrtek od 7.30 do 17. ure,
sobota od 7.30 do 12. ure

NAJCENEJŠA PONUDBA TRAKTORJEV V SAVINJSKI DOLINI

Zetor, Same Delfino, IMT, Torpedo Deutz, Univerzal 55DT, 55DTC, ter 45DT za samo 668.800 SIT
NUDIMO VAM TUDI KOMPLETEN PROGRAM SIP ŠEMPETER

SNP, kosilnice, silokombajn, obračalnike, trosilce gnoja, trosilec Orjak 25 za 281.600 SIT (cena s popustom 197.600 SIT). Na zalogi imamo tudi več cistern Creina Kranj, plug IMT, sejalnice, brane, traktorske škropilnice, kiper prikolice ter prikolice za osebne avtomobile.

POSEBNA PONUDBA

Ker savinjski kmet vedno gospodari za leto naprej, mu omogočamo posebno ugoden nakup za TRGALNO NAPRAVO GULDING 2401 SIP Šempeter. Nudimo vam obročno odplačevanje in še poseben posezonski popust!

NA ZALOGI GRADBENI MATERIAL PO UGODNI CENI

cement vreča 384 SIT, apno vreča 344 SIT, opeka modul 6/1 za samo 32,70 SIT, betonsko železo 6, 8, 10 in 12 cm za 45 SIT kg, armaturne mreže 4/4 kom 1356 SIT in 8/5 kom 2984 SIT, 9/6 3865 SIT, 10/6 kom 4610 SIT, salonitne plošče, strešno opeko Vinkovci, Bobrovec, betonske cevi in še marsikaj.

ZA TRAKTORJE IN MEHANIZACIJO VAM NUDIMO KREDIT OD 1 DO 5 LET TER KRATKOROČNE KREDITE DO 3 MESECEV. MOŽEN TUDI NAKUP NA ČEKE.

Pohitite z nakupom, ker so količine omejene. Srečajmo se v Braslovčah!

Obnovljeno župnišče v Grižah

Ob praznovanju dneva samostojnosti je bilo v Grižah nadvse slovesno. Pripravili so srečanje krščanskih demokratov, blagoslovili lipo samostojnosti ter odprli čebelarstvo razstavo v osnovni šoli.

V župniško stavbo so vgradili spominsko ploščo Janezu Goličniku, ki je pred 200 leti v slovenščino prevedel Janševo knjigo o čebelarstvu. Knjigi je dodal nekatera svoja opazanja, predvsem pa je našel slovenske strokovne izraze, ki so v uporabi še danes.

Ob tej obletnici so obnovili tudi župnišče, pri čemer so odkrili nove zanimivosti. Doslej je bilo znano, da je konec 15. stoletja tu deloval vikar Mihael, pri prenovi pa so strokov-

njaki odkrili gotske poslikave starega ometa, ki so zagotovo iz 15. in 16. stoletja. Najstarejša je odkrita na severozahodnem delu in je po oceni iz 15. stoletja. Eden izmed podatkov iz leta 1738 pravi, da naj bi župnišče imelo zidano pritličje in leseno nadstropje, ki ga je dal župnik Goličnik pozidati. Pozneje, 1824. leta, se je župnišče povečalo in dobilo baročno podobo ter kamniti portal z reliefi in vgravirano letnico 1824. Žal je bil pred kakimi dvajsetimi leti ta portal odstranjen, ko je tedanji župnik iz velike avle naredil garažo.

V letih 1874-77 so župnišče razširili; na vzhodni strani so pozidali arkade in verjetno tudi obokali klet v severozahod-

nem delu župnišča. Takšno podobo je obdržalo vse do 60. let tega stoletja, ko so zamenjali baročna okna. Nova se niso nikoli skladala z baročno arhitekturo objekta.

Ped petimi leti so se lotili prenove. K sodelovanju so povabili Zavod za varstvo kulturnih in naravnih dediščin iz Celja, arhitekta Kvaternika in ing. Savinčev. Takrat so zopet vstavili okna, ki ustrezajo arhitektonski podobi župnišča. Ob praznovanju 200-letnice Goličnikovega prevoda pa so obnovili še vzhodno, južno in zahodno fasado, vrnili bogato rezljana vrata, žal brezo prvotnega portala. Zveze čebelarstvih družin je župniku Goličniku ob vhodnih vratih

vgradila spominsko ploščo, ki sta jo odkrila stolni kanonik Vili Pangerl in predsednik zveze čebelarstvih družin iz Zalca, Anton Rozman.

Sledila je svečana maša, nakar so nadaljevali slavje v letnem gledališču Limberg s kulturnim programom. Med slavnostnimi govorniki je župan Milan Dobnik povedal, da so velike stvari zapisane v drobnih knjigah, kot je Goličnikova. Predsednik krajevne skupnosti Griže, Jože Jancič, pa je omenil, da bi bila lahko poleg lipovega lista tudi čebela zaradi svoje delavnosti simbol slovenstva.

I. Jurhar

Ponikva

Cesti, mrliška veža, večnamensko igrišče ...

V KS Ponikva so letos po dveh letih zopet praznovali krajevni praznik. Lani ga niso zaradi vojne, letos pa se lahko pohvalijo z opravljenim delom.

Praznovanje so pričeli s slavnostno sejo krajevne skupnosti, katere so se udeležili člani sveta KS, predstavnika KS Andraž in Galicija ter predstavniki občine Žalec.

O delu v zadnjem obdobju sta spregovorila Ivan Jelen in Srečko Lednik, predsednik in podpredsednik KS Ponikva. Minulo leto je bilo leto delovnih akcij, sta poudarila. Zgradili so novo mrliško vežo, asfaltirali dva odseka cest v zaselek Brezovo v dolžini 1,8 km, v stari sušilnici so obnovili dvorano, zgradili večnamensko igrišče. Predsednik Občin-

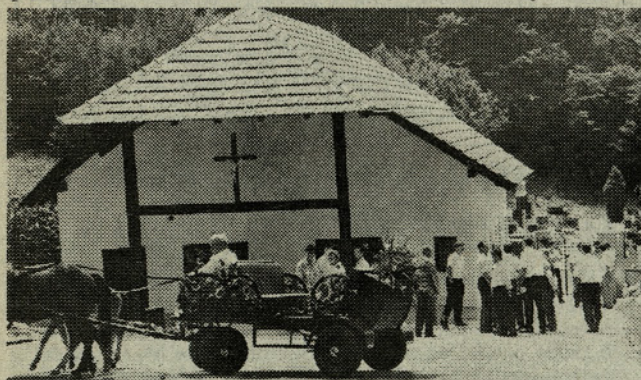
ske gasilske zveze Zalec, Rudi Herman, pa je na dan praznovanja položil temeljni kamen za gradnjo novega gasilskega doma.

Krajani so pri naštetih akcijah opravili več kot šest tisoč prostovoljnih delovnih ur, veliko je bilo tudi prevozov s kamioni in traktorji, ki so jih kmetje in obrtniki opravili tudi zastoj. Prispevali so tudi precej materiala in denarja, pomagala pa jim je tudi občina in drugi.

Na novem igrišču so pripravili rokometni turnir ter tekmovalje v malem nogometu med ekipo občine Žalec in svetom KS Ponikva.

Zaslužnim krajanom so podelili tudi priznanja. Prejeli so jih: Albin Vasle, Martin Potočnik, Alojz in Ivan Vasle, Vinko Voh, Cveta Cvikl, Ciril Jelen in Martin Jezernik. Na sliki: nova mrliška veža.

TONE TAVČAR

Cesta v Zalog, asfaltirana

Krajani Zaloga v KS Šempeter so zares delavni. Pred dnevi so v ta zaselek speljali novo asfaltirano cesto v dolžini 1,2 km, kar za kraj veliko pomeni. Martin Vrtnjak, ki je predsednik režijskega odbora za gradnjo ceste, je povedal: »Zelo smo veseli, da imamo novo asfaltirano cesto. Tudi krajani smo se prizadevali in na svoj način pomagali. Tako smo pripravili več akcij in opravili več tisoč prostovoljnih delovnih in tudi traktorskih ur. Tudi danes smo se zbrali pri urejanju bankin (na sliki).«

Denar za razširitev in asfaltiranje ceste v Zalog so prispevali občina Žalec, KS Šempeter, velik del pa so primaknili tudi krajani, delovne organizacije in obrtniki.

T. TAVČAR

Praznik v Vinski Gori

Ob krajevnem prazniku so se v Vinski Gori zopet lahko pohvalili, kaj vse so naredili. Ob novih pridobitvah nam je predsednik sveta KS Vinske Gore Janez Vanovšek povedal:

»Kljub težkim časom in pomanjkanju denarja se v naši krajevni skupnosti

lahko pohvalimo, da smo veliko naredili. Posebno pomembna je obnovljena, razširjena in preplastena cesta Vinska Gora-Preljska. Za naše najmlajše pa je še posebno pomemben pločnik ob cesti od Vinske Gore do Štrausa. Dobili smo tudi dve novi trgoVINI, eno v Lipju in drugo v Vinski Gori. Na novo smo uredili in razširili igrišče pri osnovni šoli, kjer smo položili tudi novo plast asfalta. Turistično društvo je ob igrišču postavilo manjši, večnamenski objekt, posadili in uredili so zelenice. Pri obnovi ceste sta se zaradi starosti poškodovali dve kapeli, ki smo ju na novo postavili, lepo obnovljen pa je tudi križ. Tudi gasilci so prispevali svoj del in so pri svojem domu uredili balinišče. Za prijetno in slovesno praznovanje smo pripravili precej prireditvev.«

T. T.

Slomškov dom na Ponikvi

Vroča, druga avgustovska nedelja je na Ponikvo privabila veliko število vernikov in drugih, ki so prišli zaradi od-

dom, ki bo služil za opravljanje bogoslužja, za pouk verojaka ter za verske in kulturne prireditve, največ zaslug. Pri

gradnji je bilo opravljenih več tisoč prostovoljnih ur. O tem, zakaj se imenuje Slomškov dom, pa je dejal:

»Da bo imel dom ime po Slomšku, smo se odločili zato, ker nosi naša župnija isto ime kot rojstni kraj Antona Martina Slomška, iz našega kraja pa je doma tudi monsignor Maksimiljan Jezernik, postulator za Slomškovo beatifikacijo. Slomškovo triletnje je še dodatni razlog, na ta način pa bomo počastili tudi prvo obletnico samostojne Slovenije.«

Hkrati so uredili še bližnje gospodarsko poslopje, ki bo sedaj služilo za župnijski muzej, kurilnico in garažo.

T. TAVČAR

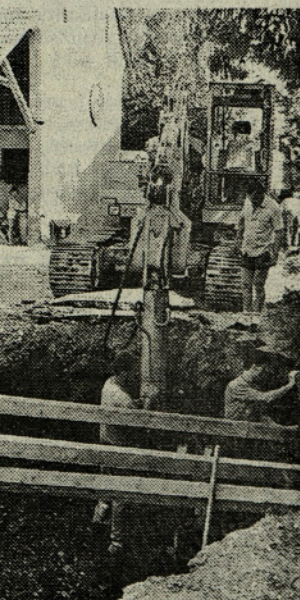
prtja novega Slomškovega doma. Slovesno mašo je bral mariborski škof dr. Franc Kramberger, ki je dom blagoslovil, s prerezom traku pa ga je odprl monsignor Maksimiljan Jezernik, postulator za Slomškovo beatifikacijo v Rimu. Domači župnik Tone Krašovec in krajani Ponikve imajo za ta

Griže

Posodobljeno črpališče pitne vode

V počastitev krajevnega praznika so v Grižah slovesno proslavili letošnjo največjo pridobitev, povečano in posodobljeno črpališče pitne vode. Poleg obstoječega zajetja so zgradili dodatni rezervoar za 50 m³ vode in tkao tudi v teh sušnih dneh v Grižah vode ni zmanjkalo. Črpališče je sedaj opremljeno s sodobno hidromehansko opremo, vrednost del znaša 3.200.000 SIT, sredstva pa je zagotovila komunalna iz razširjene reprodukcije. Sicer pa so v Grižah letos uredili novo pokopališče in razširili in obnovili več mostov.

-jk

Kanalizacija in razširitev ceste

V Šempetru so se letos po dolgih letih le odločili za razširitev ceste v spodnjem koncu svojega kraja in za ureditev kanalizacije. Oboje je v tem kraju že dolga leta predstavljalo hud problem. Dela v teh poletnih dneh napredujejo, asfaltirali in razširili pa bodo tudi cesto Šempeter-Šešče.

T. T.

Marija Reka – Jelenca

Nemogoče je postalo mogoče

S telefonom bliže svetu

Še do nedavnega je bilo življenje v hribih mnogo težje kot v dolini, čeravno se povsem ne bo dalo nikoli primerjati. S cestnimi povezavami in v zadnjem času tudi s telefoni se je marsikaj spremenilo, izboljšalo se je tudi življenje v hribih. To velja tudi za hribovito in raztegnjeno vasico Marijo Reko nad Preboldom. Prej je človek ne bi mogel obhoditi v enem dnevu, sedaj pa, ko je cesta speljana do vsake domačije, lahko to opraviš v uri ali dveh. Ni še dolgo tega, kar nas je pot zanesla v zaselek Jelenca, kjer so s hitro in učinkovito akcijo prišli do telefona in se tudi po žici povezali z dolino in svetom. Pravezprav za mnoge to ni nič posebnega, za ljudi tu gori pa je to pridobitev, ki je vredna zlata.

Nedelja dopoldan je, ko se s predsednikom KS Prebold, Francem Kokovnikom, peljeva proti Jelenci. Priznati moram, da sem imel popolnoma drugačno predstavbo, kje leži ta zaselek. Voziva se po cesti, ki sodi v trboveljsko občino, mimo gostilne Jager proti Vrhem. Nekoliko začuden sem, ko zvem, da je Jelenca na desni strani ceste, ki predstavlja mejo med trboveljsko in žalsko občino. Ni več dvoma, da je to najbolj oddaljen zaselek KS Prebold, ki z njim in z občino nima skoraj ničesar drugega, kakor da administrativno spada k žalski občini, teritorialno, gospodarsko in družbeno pa so ljudje tu gori vezani na Trbovlje. Verjetno je tudi to bil eden izmed razlogov, da so našli posluh, v dogovoru s KS in občino Žalec, pri odgovornih v Trbovljah. Če tega ne bi bilo, verjetno telefona še ne bi tako kmalu dobili, ali pa sploh nikoli, saj je oddaljenost prebolske centrale le prevelika.

Ivan Zmrzlak – oče akcije

Sedmo v prijetni družbi, na klopci pod jablano Ivana Zmrzlake, človeka, ki ima nedvomno največ zaslug za napeljavo telefona v Jelenco. Poleg njega so za mizo še Milan Hribnik, Ivan Kok, njegova žena Jožica, Bojan Kuder in Vili Flis, vsi trije so muzikantje in družinski člani znane glasbene družine Krvavičnik nad Lokami.

Harmonike igrajo, pesem doni med marijareškimi hribi in se preliva prek krošenj na obe strani Zasavskega hribovja. Skoraj bi pozabili, da smo tu zaradi telefona.

Pri vsem tem pa je še posebno pohvalno, da se je za to zavzel Ivan Zmrzlak, ki je telefon dobil v hišo že pred desetletjem in več. »Izvolili so me za predsednika režijskega odbora in ni mi preostalo drugega kot stopiti v akcijo,« na to

odgovarja Ivan in nadaljuje: »Ko so v KS Prebold začeli napeljivati telefon v Marijo Reko, zaradi oddaljenosti zaselek Jelenca ni bil vključen v ta projekt. Skupaj s krajanji, ki so tudi življenjsko bolj povezani s Trbovljami, smo zato iskali možnost za napeljavo telefona iz trboveljskega omrežja. Sodelovanje med občinama, KS Prebold, predvsem pa dogovori s poštnama ter velika zavzetost nas samih je obrodilo sad in leto za tem so telefoni že zazvonili. Skupna investicija oz. njena realna vrednost znaša polnih 5.000.000 tolarjev. Vsak naročnik je prispeval po 3000 DEM, opravljenih pa je bilo prek 1000 prostovoljnih delovnih ur. Sami smo postavili 13 drogov novo linijo, kot protivrednost za to, da gre telefonska linija po elektodrogovih, pa smo morali krajanji Elektru Trbovlje dati 113 novih drogov.«

Deset telefonskih priključkov

Jelenca je zaselek, ki ima 10 hiš. Prav vsi so se vključili v akcijo in danes so veseli, da so se tako odločili. Tisto, kar je še pred dobrim letom bilo nemogoče, je postalo mogoče. Telefoni sedaj veselo zvonijo, sosedje so še bližje, kot so bili, da o sorodnikih, znancih in prijateljih niti ne govorimo. Tega pa je lahko še posebno vesel tudi krajan KS Tabor ki je ob tej akciji prav tako dobil telefonski priključek, do katerega zaradi oddaljenosti nikoli ne bi prišel. V pogovor se je vključil Ivan Hribnik, član režijskega odbora in eden tistih, ki imajo največ zaslug, da je akcija uspela. »Še pred dobrim letom niti sam nisem verjel, da nam bo to uspelo, čeprav tega nisem razlagal na glas. Sicer pa, uspeli smo in to je sedaj najpomembnejše. Telefoni zvonijo, za to pa bi se rad v imenu vseh nas, ki imamo telefone, iskreno zahvalil našemu sovaščanu Ivanu Zmrzlake, ki je kljub temu da je že imel telefon, nesebično pomagal in vodil vso zadevo,« je dejal Ivan Hribnik.

Jelenca živi – ljudje ostajajo

V Jelenci ni zapuščenih domačij. Otroci se vsak dan vozijo s šolskim avtobusom v Trbovlje. Tam pa služijo svoj kruh tudi njihovi starši. Življenje teče v vsakdanjem ritmu. Prav vsi pa so tesno navezani na svoje domače ognjišče. S cesto, telefonom in še čim je njihovo življenje mnogo lepše. Enako misli tudi Ivan Kok, ko ga spodbudimo k besedi, saj žena Jožica ni preveč zgovorna. Povsem drugačna pa je, ko vzame v roke harmoniko.

Takrat govori glasba, ki gre v uho in nehote zaziblje poslušalca v ritmu polke ali valčka. Prijetno je biti med veselimi ljudmi, in to krajanji M. Reke in Jelence so. To pa je ob vseh pridobitvah tudi porok, da bo življenje v hribih, v tem dela naše občine, teklo naprej. Mladi ostajajo na domačijah in to je še kako pomembno.

Cas, ki ga s predsednikom

krajevne skupnosti preživiva med krajanji Jelence, kar prehitro mine. Na povabilo naših sogovornikov se pred spustom v dolino še ustavimo v gostilni Jager, kjer se bolje spoznamo ob dobri kapljici in domačih specialitetah. Hvala, in dobre zveze Jelenci. V njihovem imenu pa hvala tudi vsem, ki ste jim omogočili to pridobitev.

Darko Naraglav

Tradicionalna prireditve

Tekma koscev, grabljic in štangarjev

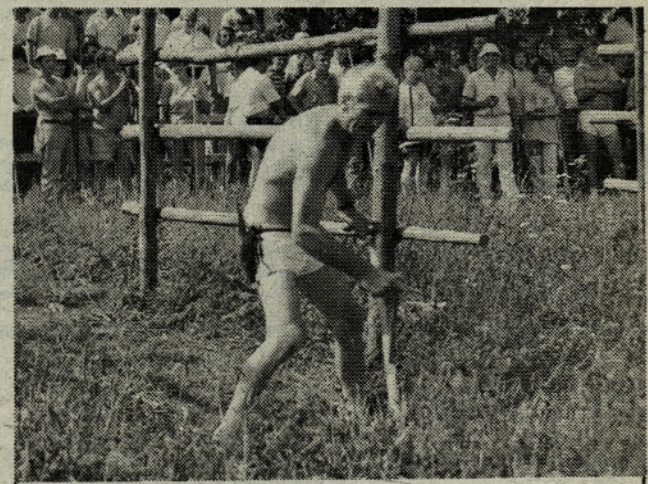
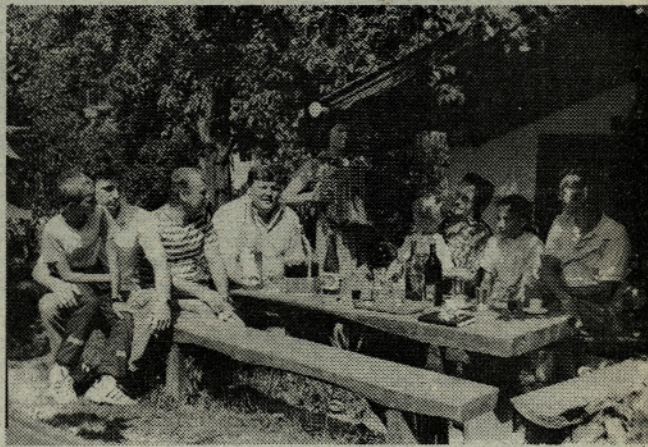
Sv. Lovrenc pri Preboldu je bil prvo avgustovsko nedeljo ponovno v znamenju tradicionalne turistično-etnografske in kulturne prireditve tekme koscev, grabljic in štangarjev, ki ima zgodovinske korenine iz obdobja pred drugo svetovno vojno, ko so podobna tekmovanja organizirali člani društva kmečkih fantov in deklet. Sončna in zelo vroča nedelja je privabila v Šentlovrenc veliko gledalcev, ki so navijali za svoje ekipe, in mnoge druge, ki jim je ta prireditve prirasla k srcu.

Tako kot običajno se je pričelo s povorko voz in tekmovalcev in s prihodom na prireditveni prostor. Na enem izmed voz pa je bil letos tudi večletni voditelj prireditve Boris Kopitar, ki je z daljinskimi brezžičnimi mikrofonom komentiral celotno povorko in zatem tudi tekmovanje. Prvi so začeli kosci, med njimi je bil najuspešnejši Ivan Loriger iz Trnovelj; drugi je bil Jože Juteršek iz ekipe vseh vetrov, ki je bil sicer najhitrejši, tretji pa

Jani Hribar iz Marije Reke. Pri grabljenju so imele grabljice kar nekaj težav, saj je bila pokošena trava prekratka in ni hotela preveč rada ostati v sušilih. Najbolje pa so se vendarle obnesle, tudi zaradi športne sreče, grabljice iz Griž. Prav tako so bili najuspešnejši tudi griški štangarji, tako da je na koncu ekipa iz Griž osvojila prvo mesto in si prislužila prvo nagrado – enotedensko letovanje v Istri, ki ga je podarila generalna pokroviteljica prireditve, Turistična agencija Dober dan iz Šempetra. Drugo mesto je zasedla ekipa vseh vetrov z Jožem Juterškom na čelu in tretje ekipa Marija Reke.

Po končanem tekmovanju je sledilo veselo rajanje z bogatim srečolovom. Poleg neutrudnega Kopitarja so za veselo razpoloženje skrbeli Alfi Nipič in njegovi muzikantje. Tudi letošnja prireditve je zelo uspela, zato moramo pohvaliti tudi organizatorje. Bilo je res prijetno in nepozabno.

D. Naraglav

Jože Juteršek, dolgoletni tekmovalcev v košnji.

»Rad prihajam v Sv. Lovrenc, saj imam tu že veliko znancev in prijateljev. Že devet let sem udeleženec tega tekmovanja. Najprej sem tekmoval za ekipo Trnovelj, sedaj pa že tretjič nastopam s svojo ekipo, ki je znana kot ekipa vseh vetrov. Letos nam je za las ušlo prvo mesto, vendar smo kljub temu vsi veseli in zadovoljni. Tu v Sv. Lovrencu so doma prijazni ljudje in dobri organizatorji, zato me tudi v prihodnje ne bo manjkalo.«

OBČINSKI PRVAKI

Na fotografiji: ekipa KS Vransko

Na letošnjem prvenstvu reprezentanc KS v velikem nogometu so sodelovale le štiri oz. tri ekipe. Vransko, Gomilsko in Tabor. Nogometiški KS Petrovčev so se sicer prijavi, vendar niso prišli na tekmovanje, ki je potekalo na igrišču na Vranskem. Vse omenjene ekipe so na prvenstvu igrala vsaka z vsako. V tekmovanju

za občinsko prvenstvo so imeli pravico nastopati vsi igralci, ki stalno bivajo v določeni KS, čeravno igrajo za druge klube v občini ali izven nje. Tako so za reprezentanco Vranskega nastopili tekmovalci, ki imajo drugače v NK Hmezad, NK Publikum, Rudar Velenje in eden v NK Olimpija. Večina teh pa bo poslej igrala za NK Vransko, ki bo letos tekmoval v medobčinski ligi. Na občinskem prvenstvu reprezentanc KS so zmagali, saj so premagali obe reprezentanci KS Tabor in Gomilsko. Prvo z rezultatom 6:2, drugo pa 9:1. D. N.

REPRESENTANCA KS VRANSKO

Stojijo od leve proti desni:

Vojko SKOK NK VRANSKO, Marco LJUBEC NK VRANSKO, Dani JESENK NK VRANSKO, Boris KRŽNIK NK HMEZAD, Tomo DRUŠKOVIČ NK HMEZAD, Boštjan BERŠNJAK NK RUDAR (V), Mitja GOROPEVŠEK NK VRANSKO, Sani RANČIGAJ NK VRANSKO.

Čepijo: Primož JELEN NK PUBLIKUM, Peter LAPUH NK HMEZAD, Tomaž ARNŠEK NK VRANSKO, Marjan DRNOVŠEK NK VRANSKO, Brane ŽIBERT NK CLIMPIJA, Tomaž PAVLIČ NK VRANSKO, Beno KOLAR NK HMEZAD, Dušan JUG NK HMEZAD

TEKMOVANJE TRAKTORISTOV

Kmetijsko-svetovalna služba Žalec je pripravila občinsko tekmovanje v oranju in spretnostni vožnji ekipno in posamezno. V oranju pri moških je zmagal Vinko Zupanc pred Sebastjanom Šertlom, oboja iz Petrovčev, tretji pa je bil Alojz Rojnik iz Šempetra. V spretnostni vožnji pa je bil najboljši Sebastjan Šertl iz Petrovčev, drugi je bil Ivo Rančigaj iz Trnave in tretji Martin Vasle s Polzele.

V ženski skupini je v oranju zmagala Marta Rojnik pred Majdo Kunst, obe iz Šempetra. Ekipno je prvo mesto pripadlo Petrovčanom, sledijo ekipa Šempetra, Gotovelj itd.

Na republiškem tekmovanju v oranju, ki bo 18. in 19. septembra v Novem mestu, bosta za žalsko občino tekmovala Vinko Zupanc in Sebastjan Šertl. T. T.

Predstavljamo mladega ribiča

Sem Slavci JAKŠ iz Žalca, star 4 leta in sem član Ribiške družine Šempeter v Sav. dolini.

Takšne krape lovim v Braslovškem jezeru, večkrat pa sem katerega potegnili tudi iz Šmartinskega jezera. Pri ribolovu mi pomagata ata in brat, ki sta tudi člana iste ribiške družine. Pravezprav smo v naši družini ribiči vsi: ata, mama in trije bratje.

Najraje lovim krape v jezerih, večkrat pa hodim tudi na mreže v Savinjo.

Ko bom malo zrasel, bom tudi muharil in lovil podusti, če bo takrat še sploh kaj rib v Savinji.

F. Pondelak

Starešina naj bi bil mentor mlajšim hmeljarjem

Naziv naj ne bi bil folklor, temveč obveznost

Novi hmeljarski starešina je postal Rudi Štampe iz Gorice pri Galiciji. Na svetovnem hmeljarskem kongresu je bil med nagrajenci, ki so prejeli odličje vitez hmeljarstva. Izhaja iz trdne kmečke družine v Gorici, kjer imajo devet hektarjev zemlje, od tega kar na štiri hektarjih pridelujejo hmelj. Priznanje ga je presenetilo, a tudi razveselilo. Kot pravi, je rojen med hmeljem, saj živi z njim že 60 let. Ko je bil otrok, so imeli doma manj hmelja in še to na »štangah«. Hmelj so takrat ročno obirali,

danes pa je povsem drugače.

Bili pa so tudi hudi časi za hmeljarje. Boljše površine so jim po vojni odvzeli, toda hmeljarji so s svojo savinjsko trmo vztrajali. Slabo zemljo so s trdim delom izboljšali in dossegali včasih tudi rekordne prinose. Mogoče je to obliži na rane za storjene krivice. V tistih časih so bili samostojni kmetje drugorazredni državljanji, danes se te krivice skuša nekako popraviti.

Presenečen je tudi ob imenovanju za starešino. Meni, da bi morali biti starešine men-

torji mlajšim. Razmišlja, da bi se starešine sestajali in posvetovali pred pričetkom sezone, med sezono, pred prodajo hmelja in pred obračunom. Tako bi se o marsičem pogovorili. Tudi plačilo naj ne bi bilo več obročno. Po njegovem naj bi proizvajalec dobil vsaj 60 odstotkov denarja hkrati, na ostanek pa bi lahko počakal.

Starešinstvo je prevzel ob praznovanju občinskega praznika v Braslovčah. Njegova spremljevalka je postala Alenka Perc iz Podloga.

I. Jurhar

Kinološko društvo Šempeter

Z voljo, veseljem in zagnanostjo do uspehov

Vedno več lastnikov psov se odloča za strokovno šolanje svojih ljubljencev. Vedno več pa je tudi društev in posameznikov, ki se ukvarjajo s to zanimivo dejavnostjo. Od aprila letošnjega leta imamo v naši občini dve novi društvi. Poleg žalskega društva so se za ta korak odločili tudi kinologi v Šempetru. S tem so omogočili lastnikom psov, da bliže svojemu domu izšolajo svoje štiri- nožne prijatelje. Prvi rezultati so že tu, zato lahko upravičeno pričakujemo uspešno delo društva tudi v prihodnje. Sicer pa več o njihovem delu in načrtih predsednik društva Anton Bratuša.

Na vprašanje, zakaj so se odločili ustanoviti društvo, nam je odgovoril:

»Za ustanovitev društva smo se odločili predvsem zato, ker je v naši občini in v okolici veliko ljubiteljev, lastnikov psov, ki se želijo na organiziran način vključiti v delo kinološkega društva, šolati pse

ter pridobiti kinološko znanje. To pa je tudi osnovni motiv, da nas je nekaj navdušencev sklenilo ustanoviti svoje društvo. Društvo je sedaj registrirano in včlanjeno v Kinološko zvezo Slovenije. Že takoj smo začeli aktivno delati in že smo opravili tudi prve A in B izpite...«

Program vašega dela je nedvomno dokaj obsežen. Kaj vse zajema?

»Res je, naložili smo si precej nalog. Še posebno pa se bomo zavzemali za nadaljnji razvoj kinologije v občini Žalec, za nudenje pomoči vsem ljubiteljem psov, organizirali bomo kinološka tekmovanja, izpite, nudili pomoč pri vzreji in šolanju psov, nabavljali tovrstno strokovno literaturo ipd. Seveda pa ob tem ne bo manjkalo raznih srečanj z drugimi društvi, ogledov in sodelovanja na tekmovanjih in drugih podobnih aktivnosti. Velik poudarek pa želimo dati rekreativno-športni kinološki disciplini AGILITY, ki postaja

vse bolj popularna in zanimiva zvrst v svetu kinologije. Zanimivost tega pa je, da najboljše rezultate na tovrstnih tekmovanjih (vođenje psov - skozi, mimo in prek ovir) dosegajo psi mešanih pasem. To pa je nedvomno izziv za vse tiste lastnike, ki nimajo rodovniških psov.«

Za konec našega pogovora še nekaj tehničnih podatkov o društvu, vadiščnem poligonu in načrtih za jesen?

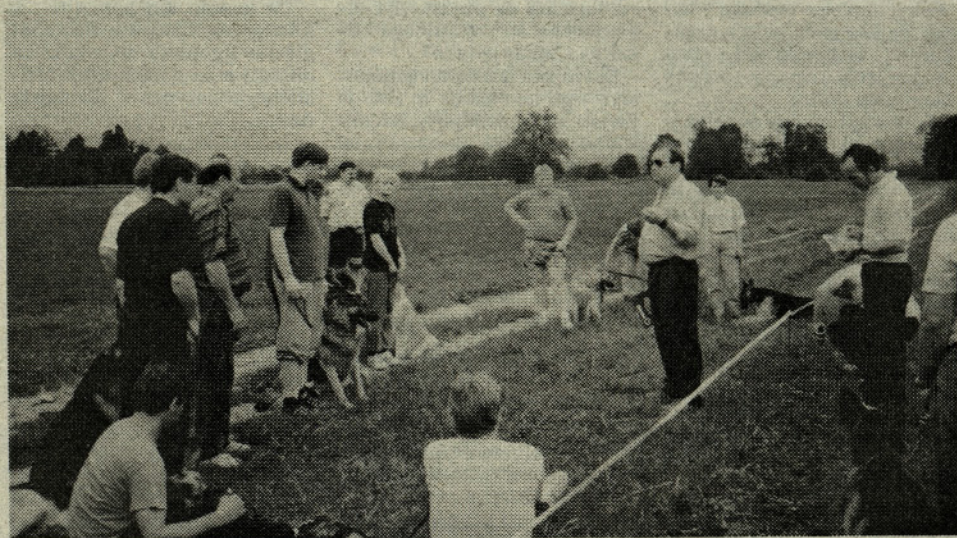
»Sedež društva je v KS Šempeter (poleg pošte). Tu se lahko vsi ljubitelji psov, vsako sredo od 17. do 18. ure, prijavijo za šolanje svojih psov, se včlanijo v kinološko društvo ali dobijo potrebne informacije. Naše vadišče je ob Savinji, malo nižje od mostu v Seščah, kjer je tudi nogometno igrišče. Po spomladanskih uspešnih izpitih, ko je A in B izpit opravilo 13 psov, začnemo v začetku septembra z novim tečajem. Izpiti bodo v jeseni. Vse, ki želijo izšolati svoje štiri- nož-

ce, vabimo v svojo družbo...«
Dodajmo še, da so v šempetrskem kinološkem društvu tudi strokovnjaki, ki imajo že

nekajletno prakso in so se zelo uspešno že doslej uveljavljali na področju kinologije. Ob tem dejstvu in pa volji ter zag-

nanosti, ki jo imajo, bodo zagotovo dosegali dobre rezultate.

D. Naraglav

Ob zaključku šolanja oz. po opravljenih izpitih še nekaj nasvetov republiškega sodnika.

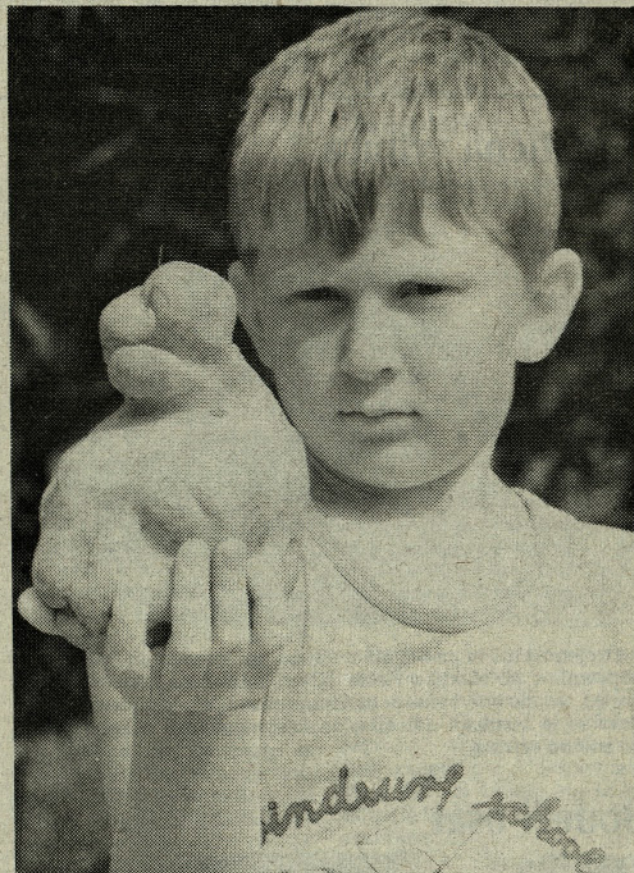
Aleš Hribernik nam je v uredništvo prinesel dve skrajnosti pri paradizniku. Večji je tehtal več kot pol kilograma in je pravi velikani med svojimi vrstniki, na isti sadiki pa je zrasel njegov manjši bratec, ki je tehtal le dobra dva dekagrama.

T. T.

Paradižniki velikani

Na vrtu Jožice Stropnik v Žalcu so kljub suši zrasli paradizniki, ki jih lahko imenujemo velikani. Najtežji med njimi je imel 85 dag, nič manj pa ostalih pet. Sadiko je gospodinja vzgojila sama, zato je na svoj pridelek lahko še toliko bolj ponosna.

jk

»Ja, kar pogledajte ga, slab kilogram tehta. Pa da ne boste mislili, da smo ga posebej zalivali v teh sušnih časih, kar sam se je tako zdebil. Veselje ga je takole težkati, no, naj povem po pravici, da vsi niso takšni velikani,« je dejal Davor Zagožen iz Matk, ki je s svojim velikim krompirjem poziral fotografu Ljubu Korberju.

V. Ck

Letovalo 115 otrok

Občinska zveza prijateljev mladine Žalec je tudi letos pripravila letovanje otrok. Kot je povedala sekretarka občinske zveze DPM Žalec, Jelica Jakob, so otroci socialno šibkih in rejniških družin letos letovali deset dni na Debelem rtiču. Skupaj jih je bilo 115, pripravili pa so tudi plavalni tečaj.

tt

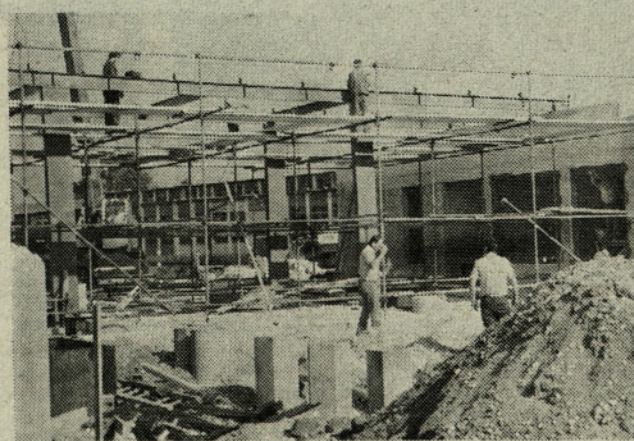
Peka različnih vrst peciva

Julija je v kuhinji osnovne šole Žalec potekalo praktično usposabljanje peke peciva. Delovnega srečanja so se udeležile kuharice z vseh osnovnih šol v naši občini. Tečaj je vodila Marija Prajner, učiteljica praktičnega pouka pekarstva in slaščičarstva na živilski šoli v Mariboru. Udeleženke tečaja so v dopoldnevni pripravi pripravile petnajst vrst raznega peciva, za katerega obljublajo, da ga bodo odslej kdaj pa kdaj ponudile tudi šolarjem.

TARA

trgovina
Podlog 11/c, Šempeter
telefon: 063/701-475

- OTROŠKE TRENIRKE
- ZMEČKANKE 3.500 sit
- prašek:
- WEISE RIESE 3 kg 599,90 SIT
- PERSIL 3 kg 744,00 SIT
- olje PVC ZVEZDA
- za l 105,00 SIT
- vino: SMEDEREVKA
- belo l 54,90 SIT
- KRATER
- rdeče l 52,60 SIT
- sladkor
- 50 kg za kg 60,00 SIT
- CEMENT - Trbovlje
- vreča 430,00 SIT
- Krmila vseh vrst, oves, ječmen,
- koruza, pšenica, krmilna moka

V Šempetru nov bencinski servis

Bencinski servis v Šempetru je eden od prvih v Savinjski dolini, saj dela že več kot trideset let. Ker pa zaradi majhnosti in zastarele opreme ne more več opravljati svoje funkcije, so se pri Petrolu odločili, da bodo zgradili novega. V bližini starega so odkupili zemljišče od DO SIP Šempeter in gradnja je v teh dneh v polnem razmahu. Nov servis bo imel samopostrežni način prodaje goriva, pestrejša bo tudi ponudba drugih sredstev. Tudi naravi bo prijaznejši in bolj varen. Gradbena dela bodo kmalu končana; nov servis bo pričel obratovati pred jesenjo in bo najmodernejši na celjskem območju.

Zaslužimo kakšen tolar s turizmom

Poleg največje veselice v državi, Žalske noči, je bila organizirana tudi okrogla miza o možnostih razvoja turizma v Savinjski dolini.

Na okrogli mizi je sodelovalo več kot 40 turističnih delavcev, športnih delavcev, gostincev, predstavnikov društev in organizacij, predstavnikov obrti, trgovine in seveda občine Žalec, samo minister Sirše je manjkal. Enoglasno smo vsi skupaj ugotovili, da je Savinjska dolina naša dolina, najlepša dolina, najboljša dolina, s pestro turistično ponudbo, z bogatim kulturnim, športnim življenjem, s pestro etnografsko tradicijo, s hmeljarsko tradicijo, ki ji ni primera v svetu.

Čudno, da ti presneti turisti ne prihajajo, ali bolje rečeno, ne derejo v našo dolino. Pa ni tako.

Savinjska dolina v primerjavi z drugimi podobnimi regijami zasluži s turizmom zanesljivo vsoto tolarjev. Denar

od turizma ne predstavlja nikakršnega strukturalnega odstopka. Zakaj je tako?

Savinjska dolina na turističnem trgu ne obstaja in zato je turisti ne obiskujejo. Savinj-

Pa imamo kaj ponuditi? O, imamo, vse tisto, kar smo enoglasno ugotovili v uvodu na okrogli mizi o možnostih turističnega razvoja v Savinjski dolini.

Hmelj = Hops
Kruh = Hlebček

Kruhek, ki simbolizira tisoče kobul savinjskega Goldinga, simbolizira naš skupen odnos do kruha. To je

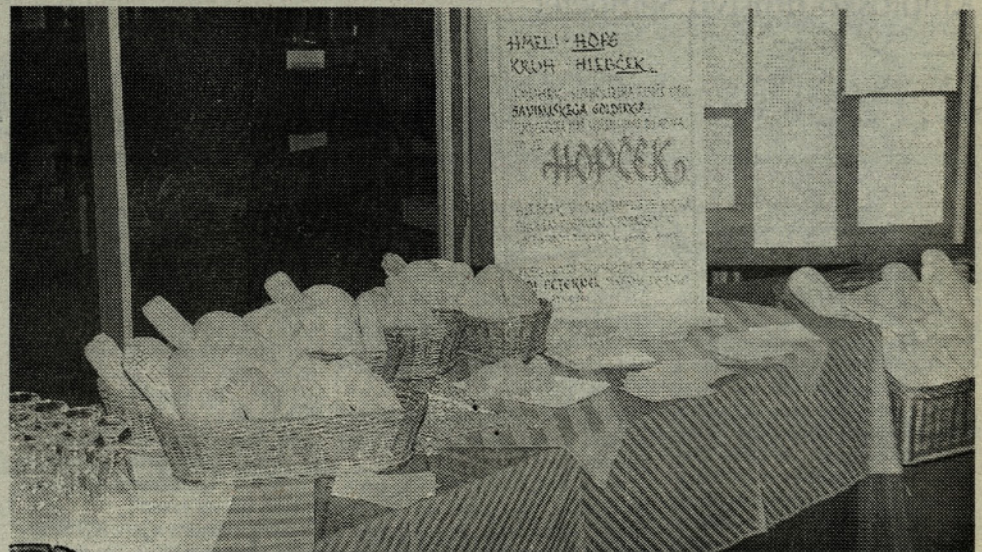
HOPČEK,

hlebček v obliki hmeljeve kobule, okusen, obstojen, uporaben v gostinstvu, turizmu in seveda doma.

Ekskluzivni proizvajalec in prodajalec
EDI PETERNEL, PEKARNA PREBOLD
tel. 723-026

ška dolina, kljub samozavesti, nima kaj ponuditi turistu, kar ne bi videl v Celju ali Velenju ali kjerkoli drugje.

Se kaj spreminja? Se, a počasi. Veliko je že spoznanje, da bi veljalo zaslužiti kakšen tolar s turizmom. Spoznali smo

Predstavitev hopčka

tudi, da turizem ni samo Žalska noč, ampak rezultat številnih gospodarskih in negospodarskih dejavnosti, ki sodelujejo pri zadovoljevanju turističnih potreb. Saj to vsi vemo! Seveda vemo, pa je očitno, da denarja nočemo, ker ga na bogatem turističnem trgu nočemo zaslužiti. Za božjo voljo, pa se sploh kdo trudi, da bi bilo drugače?

Se. Edi Peternel, pek iz Prebolda, je izdelal čudovit kruhek, HOPČEK se imenuje, da bi popestril turistično ponud-

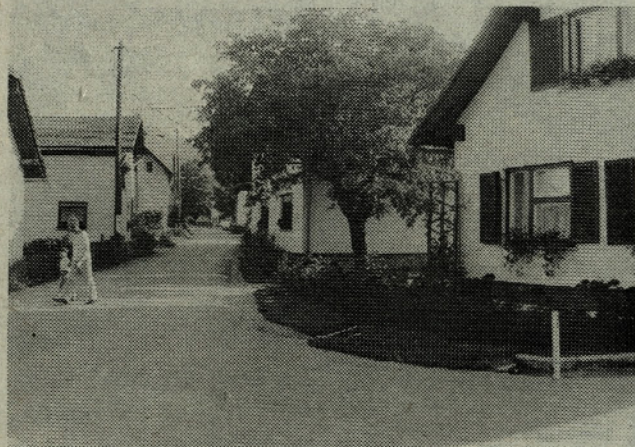
bo. Poizkusil sem ga z mesom; prste si obližeš, ko ga poješ. Vsem je na voljo, v trgovinah, katere oskrbuje s kruhom Peternel.

Štefan Simončič je predstavil celosten program turistične ponudbe v svojem gostišču Zeleni gaj, v Podvinu in okolici. Program, ki ga je vredno pod-

preti, saj bo sčasoma zagotovo vračal lepe denarce. Izvršni svet občine Žalec pa je tudi obljubil, da bo koordiniral prizadevanja posameznikov pri zameških tržne turistične ponudbe v Savinjski dolini.

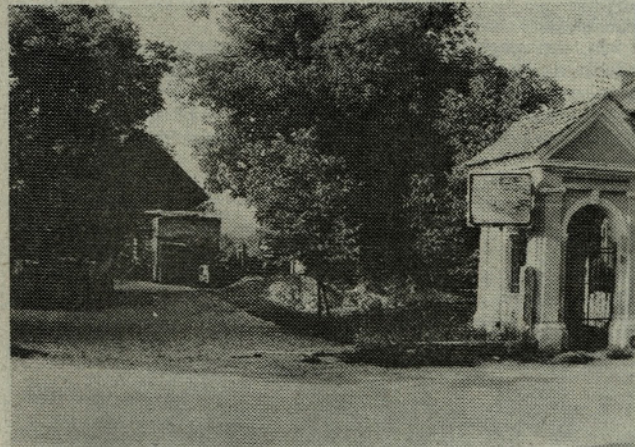
Henrik Krajnc

Turistična vrtnica

Urejenost hiš in pa bogati cvetlični nasadi vzbujajo pozornost popotnikov ob vходу v Šešče. Kljub suši, ki ni prizanesla tudi cvetju, so skrbne roke domačinov ohranile lep videz naselja. Zato se je komisija odločila, da krajanom tega naselja podeli turistično vrtnico.

Bodeči osat

Če ste se na poti iz Griž v Prebold ustavili v križišču v Šeščah, ste lahko na levi strani občudovali urejene hiše in cvetlične nasade, če pa ste ozrli prek ceste, ste lahko opazili pravo nasprotje. Kmetija Dolinarjevih sicer slovi po pridnih ljudeh, ni pa razumljivo, da urejenosti okolja namenjajo tako malo pozornosti. Mimoidoči imajo tako o Šeščah razumljivo mešane občutke. Zato se je komisija odločila, da Dolinarjevim podeli bodeči osat.

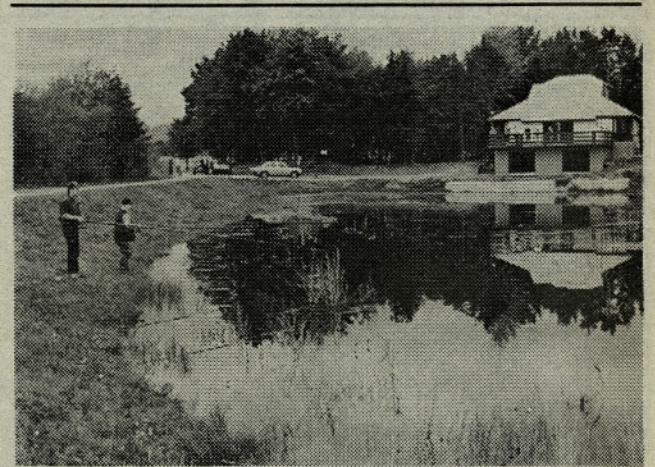
Turizem in čiste vode

Raziskave, ki jih je opravil Zavod za socialno medicino in higieno iz Celja, so pokazale, da se je kvaliteta reke Savinje močno poslabšala. Tako je Savinja od Letuša dalje padla iz drugega kakovostnega razreda v tretji slabši kakovostni razred. Analize so pokazale, da povzročajo težave predvsem organski odpadki, kar kaže na še ne dovolj razvito kanalizacijsko mrežo v žalski občini.

Krivi so tudi večji industrijski obrati, ki kljub pritiskom še vedno spuščajo neочиščene odplake v Savinjo, vendar bi lahko vsaj v času kritično nizkega vodostaja zmanjšali njihov izpust. Posebej pa se je poslabšalo stanje

Žovneškega jezera, ki po kemični analizi spada v četrti najslabši kakovostni razred. Krivdo za takšno stanje nosi celotna družba, ki bi se morala zavedati, da so čiste vode eden predpogojev za razvoj kvalitetnega turizma ob Savinji. To je škoda za Žovneško jezero, ki bi s svojo zanimivo okolico (flora, favna, grad Žovnek) lahko postal turistično-rekreativni center. Vse to bi prinašalo večji dohodek žalski občini. Zato vlaganje v čistejše vode ni samo strošek, ki si ga danes ne bi mogli privoščiti, ampak vlaganje, ki se bo povrnilo tudi z večjim dohodkom iz turizma.

DIMITRIJ PUR

Preserski dom zopet vabi

Kdor pozna ribnik ob domu ribičev v Preserju, s katerim upravlja RD Šempeter, ve, da je bil to znana ribiško-izletniška točka ob magistralni cesti Šentrupert-Mozirje. Zadnji dve leti, od poplave 1990 je bila nezanemljiva, saj je bil ribnik prazen, ob koncu tedna pa je posloval le gostinski del, ki je z dobro hrano in pijačo privabljal nekaj gostov.

Sedaj je ribnik ponovno primeren za športni ribolov, prizadevni člani RD so namreč vanj vložili skoraj tri tone krapov, amurjev, smučev, postrvi in ribjega drobiža. Razširili in posodobili so tudi dom ribičev in popestrili gostinsko ponudbo. V domu lahko kupite tudi ribiško karto. Če želite informacije o ribolovu, najaviti večjo skupino ali se najaviti na piknik, pokličite na telefonsko številko doma ribičev v Preserju: 063/721-446.

F. Pondelak

Gostišče »Savinja« Plevčak

Latkova vas, telefon: 063/701-030

vabi na

postrvi, morske ribe in morske sadeže, jedi z žara, puranje zrezke... in za vroče dni na sladolede, sadne kupe, banana split, ledeni čaj.

Odprto: od 13. do 22. ure, nedelja od 14. do 22. ure, ponedeljek in druga nedelja v mesecu zaprto!

ŽELITE IMETI NOV ALI OBNOVLJEN POD, STENSKO ALI STROPNO OBLOGO, PREMONTIRANO ALI OBNOVLJENO POHIŠTVO?

Pokličite: parketarstvo in montažo stenskih opažev, talnih oblog ter ostale opeme

DRAME Jože, Ložnica 11/c, ŽALEC
telefon: (063) 711-567

Gostilna Filjalka

Dolenja vas 26, Prebold, telefon 723-003

nudi:

- tradicionalno dobro, vedno sveže odprto pivo (temno in svetlo)
- izbrana štajerska vina
- sveže postrvi, pripravljene na poseben način

Odprto: vsak dan od 9. do 23. ure, razen ob nedeljah

TRGOVINA

BOGATA PONUDBA

- UGODEN NAKUP

Dolenja vas - Prebold, tel.-fax.: 723-047

olje ZVEZDA/liter	106,60 SIT
prašek:	
OSKAR - vreča 3 kg	399,00 SIT
LIND - vreča 3 kg/brez fosfatov	399,00 SIT
LIND - karton 3 kg	449,00 SIT

POSEBNA PONUDBA:
šolske potrebščine po ugodnih cenah!

DNEVNE AKCIJSKE PRODAJE!

Nova zakonska določila

Zdravstveno zavarovanje je temeljna oblika zavarovanja

Nov zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju

Zdravje je za ljudi že od nekdaj najvažnejše. Po drugi strani pa predstavlja tudi pomembno ekonomsko kategorijo, saj je le zdrav človek zmožen delati. To spoznanje pa je prisililo podjetja in prek njih državo, da postopoma uvajajo take pogoje življenja in dela, ki posamezniku omogočajo skrbeti za lastno zdravje. Februarja letos pa smo dobili tudi temeljni sistemski akt s tega področja. Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju tako ureja tiste dolžnosti in predvse pravice, na katere se bomo sklicevali takrat, ko bomo zboleli. Pa si skupaj pogledimo nekaj novih določil.

Sistem zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja obsega aktivnosti, ukrepe in storitve za krepitev zdravja, za preprečevanje bolezni, njih zgodnje odkrivanje, za pravočasno zdravljenje, nego in rehabilitacijo. Poleg tega pa vsebuje zdravstveno varstvo tudi pravice iz zdravstvenega zavarovanja, s katerimi se zagotavlja socialna varnost v primeru bolezni, poškodb, poroda ali smrti. Vsakdo ima pravico do zdravstvenega varstva in dolžnost, da prispeva k uresničevanju le tega v skladu s svojimi zmoglostmi. Za vzpostavljanje pogojev za zdrav način življenja in dela je tako pri vladi Republike Slovenije ustanovljen svet za zdravje, katerega naloge so varstvo okolja, ukrepi za zmanjšanje škodljivih razvad do oblikovanja predlogov zakonskih aktov s področja zdravstvenega varstva in zavarovanja. Vendar lahko vsako tovrstno delo temelji le na predhodni analizi zdravstvenega stanja prebivalstva. Pri tem pa je pomembno upoštevati tudi potrebe po celovitem zdravstvenem varstvu, upoštevati kadrovske zmogljivosti in zagotoviti smotrno delitev dela.

Proračunska sredstva za zdravstveno varstvo

Iz republiškega proračuna se po novem zakonu o zdrav-

stvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju pridobiva sredstva za mnoga področja varovanja zdravja. Tako proračunsko plačujemo izvajanje državnih programov za krepitev zdravja, epidemiološko spremljanje in preprečevanje nalezljivih bolezni ter preprečevanje infekcij z virusom HIV. Proračunsko se plačuje tudi zdravljenje alkoholizma, kajenja, narkomanije in drugih odvisnosti, proračun zagotavlja sredstva za zdravstvene preglede nabornikov, zdravstveno varstvo oseb na službenju vojaškega roka, usposabljanje v organih za notranje zadeve in civilno zaščito. Sem je všteto še posebno zdravstveno varstvo po predpisih o vojaških invalidih, civilnih invalidih vojne, o varstvu vojnih invalidov in žrtev vojnega nasilja. Med drugim pa je iz proračuna Republike Slovenije zagotovljeno plačilo zdravstvenih storitev za obsojence, ki prestajajo zaporno kazen; za mladoletnike, ki so zaradi vzgojnih ukrepov v prevzgojnem domu; za osebe, ki jim je bil izrečen varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem zavodu; za obvezno zdravljenje alkoholikov in narkomanov; velja pa tudi za tujce, ki jim je Republika Slovenija priznala status begunca. Poleg naštetega Republika Slovenija iz proračuna zagotavlja dopolnilna sredstva za delovanje javne zdravstvene službe na primarni ravni in demografsko ogroženih območij. Občina na občinski ravni zagotavlja sredstva za krepitev zdravja, poleg ostalih nalog pa financira tudi mrliško pregledno službo.

Dolžnosti podjetij

Delodajalci imajo poleg obveznosti varstva pri delu tudi dolžnost svojim delavcem zagotoviti ukrepe za preprečevanje in odkrivanje poklicnih bolezni, bolezni v zvezi z delom ter poškodb pri delu. Delodajalec je tudi dolžan nuditi prvo pomoč v primeru poškodb, poskrbeti pa mora tudi za pravočasno in ustrezno ob-

veščenoost o nevarnostih za zdravje pri delu. Poleg tega pa v podjetjih pošiljajo svoje uslužbenke tudi na preventivne zdravstvene preglede zaradi ugotavljanja zmožnosti za delo ter uresničujajo ukrepe za utrjevanje zdravja delavcev, ki so pri delu izpostavljeni posebnim nevarnostim za zdravje. Takim delavcem so delodajalci dolžni zagotoviti tudi dodatne dejavnosti, odmori med delom pa morajo biti aktivni.

Ti delavci imajo pravico do nadomestila plače med časom zadržanosti od dela zaradi bolezni ali poškodbe do 30 dni v skladu s kolektivno pogodbo. Poleg naštetega pa so delodajalci dolžni zagotoviti izdelavo analize tehnološkega procesa glede vpliva na zdravje ljudi in sprejeti program odpravljanja škodljivosti v skladu s posebnimi predpisi.

Obvezno zavarovanje

Po zakonu je možno obvezno in prostovoljno zavarovanje. Najprej si poglejmo prvi način zavarovanja. Nosilec obveznega zavarovanja je Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Obvezno zavarovanje obsega zavarovanje za primer bolezni in poškodb izven dela, zavarovanje za primer poškodb pri delu in poklicnih bolezni. Z obveznim zavarovanjem se zavarovanim osebam zagotavlja plačilo zdravstvenih storitev, nadomestilo plače med časom zadržanosti od dela, pogrebni na in posmrtnina ter povračilo potnih stroškov v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenih storitev.

Kdo so zavarovane osebe

Zavarovane osebe so zavarovanci in njihovi družinski člani. Za zavarovance pa se po zakonu štejejo vse osebe v delovnem razmerju v Republiki Sloveniji, osebe, ki delajo v tujini, a je njihova matična organizacija v Sloveniji, in osebe na delu v mednarodnih organizacijah, konzularnih in diplomatskih predstavništvih

v Republiki Sloveniji. Prav tako pa so zavarovanci vsi, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost, lastniki zasebnih podjetij v Sloveniji, vrhunski športniki in šahisti, brezposelne osebe, ki prejemajo pri zavodu za zaposlovanje nadomestilo oz. denarno pomoč ter upokojenci v Republiki Sloveniji. Zavarovanci so tudi tiste osebe, ki so zavarovane pri tujih zavarovalnih ustanovah, ter tujci, ki se izobražujejo ali izpopolnjujejo v Republiki Sloveniji.

V kategoriji prejemnikov obveznega zavarovanja so všteti tudi prejemniki invalidnin, duševno in telesno prizadete odrasle osebe, osebe, ki prejemajo denarno pomoč kot edini vir preživljanja, vojaški obvezniki na civilnem službenju vojaškega roka ter prejemniki priznavalnin po predpisih o varstvu udeležencev vojn.

Zavarovanci pa so tudi vsi tisti posamezniki v Republiki Sloveniji, ki niso zavarovanci kako drugače. Po zakonu pa so zavarovani tudi kmetje, člani njihovih gospodinjstev in druge osebe, ki opravljajo kmetijsko dejavnost kot edini in glavni poklic. V to kategorijo zavarovancev tako spadajo osebe, ki so na podlagi opravljanja kmetijske dejavnosti pokojninsko in invalidsko zavarovane ter tudi osebe, ki niso pokojninsko in invalidsko zavarovane, če kmetijsko gospodarstvo dosega na člana gospodarstva mesečno najmanj tolikšen katastrski in drug dohodek, ki ustreza znesku 50% zajamčene plače, zmanjšane za davke in prispevke. Iz vsega navedenega sledi, da so po novem zakonu o zavarovanju v Republiki Sloveniji zdravstveno zavarovane vse kategorije prebivalstva, kar je navsezadnje tudi prav.

Pravice iz obveznega zavarovanja

Vsekakor je najbolj pomembno, kakšne so pravice, ki jih pridobimo z obveznim zavarovanjem. Novost je, da po novem zakonu ni zagotovljeno

celotno plačilo za vse zdravstvene usluge. Zakon razvršča obolenja in usluge in jih določa v posamezne skupine, za katere v različni stopnji zavod za zavarovanje povrne stroške, nastale z uporabo zdravstvenih in podobnih uslug. Tako po novem v celoti povrne stroške za sistematične in druge preventivne preglede otrok in žensk v zvezi z nosečnostjo, zdravstvene usluge zaradi zgodnjega odkrivanja in preprečevanja bolezni, zdravljenje in rehabilitacijo otrok, ki se redno šolajo, ter otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju.

Prav tako se v celoti povrne stroški v zvezi s svetovanjem pri načrtovanju družine, kontracepcijo, nosečnostjo in porodom. Sem spadajo še dejavnosti s področja preprečevanja nalezljivih bozoni in zdravljenje okuženih z infekcijo virusa HIV, obvezna cepljenja ter zdravljenje in rehabilitacijo malignih bolezni, mišičnih in živčno-mišičnih bolezni, paraplegije in podobno. Celotno nadomestilo lahko uveljavljamo tudi za zdravljenje in rehabilitacijo poklicnih bolezni ter za nujno medicinsko pomoč, vključno z nujnimi reševalnimi prevozi. Prav tako pa v to skupino spadajo tudi patronažni obiski, zdravljenje in nega na domu ter v socialno-varstvenih zavodih, zdravstveno varstvo v zvezi z dajanjem in izmenjavo tkiv in organov za presaditev drugim osebam. Brezplačno pa dobite tudi zdravila na recept, ki so namenjena za zdravljenje bolezni, za katere vam stroške v celoti povrne zavod, v skladu z razvrstitvijo zdravil.

Najmanj 95% vrednosti vam povrnejo za zdravljenje v tujini, za storitve pri presaditvi organov ter za storitve v zvezi z intenzivno terapijo, radioterapijo, dializo in drugimi zahtevnejšimi diagnostičnimi, terapevtskimi in rehabilitacijskimi posegi. Najmanj 85% stroškov pa vam povrnejo za zdravljenje zmanjšane neplodnosti in umetno oploditev, za usluge, ki pomenijo nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja, za nemedicinski del oskrbe

v bolnišnici ali zdravilišču ter za ortopedske, ortodontske, slušne in druge pripomočke.

Povrnejo pa vam tudi najmanj 75% vrednosti za zdravljenje poškodb izven dela ter za zdravila s pozitivne liste. Največ do 60% vam povrnejo za prevoze z reševalnimi vozili, ki niso nujni, ter za zdraviliško zdravljenje, ki ni nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja. Največ polovico pa vam povrnejo za zdravila v vmesne liste, za zobotehnično zdravljenje odraslih ter za očesne pripomočke za odrasle.

Tako. Za zdravstvene usluge moramo po novem tudi nekaj plačati. Zato ni odveč, da za lastno zdravje še posebej skrbimo. Po zakonu pa imamo z obveznim zavarovanjem pravico tudi do nadomestila med časom zadržanosti od dela, do pogrebne in posmrtnine ter do povračila potnih stroškov, ki so nastali zaradi uveljavljanja pravic.

Prostovoljno zavarovanje

Posameznik pa se lahko še prostovoljno zavaruje in si tako pridobi še dodatne pravice, ki jih nudi zdravstveno zavarovanje. S tem si lahko pokrijete razliko za plačilo stroškov zdravljenja, pri katerih morate pri obveznem zavarovanju še nekaj doplačati. S prostovoljnim zavarovanjem si lahko pridobite višji standard uslug in dodatne pravice, ki niso zajete v obveznem zavarovanju. Prostovoljno zavarovanje lahko sklenejo tudi delodajalci za svoje delavce. Tovrstno se lahko zavarujete pri Zavodu za zdravstveno zavarovanje ali pri drugih zavarovalnicah, ki vam nudijo zdravstveno zavarovanje.

Novosti v zdravstvenem varstvu, predvsem pa v zdravstvenem zavarovanju, veljajo za nas vse. Z njimi se je dobro seznaniti, saj vsakega slej ko prej zanese pot k zdravniku. Pa čeprav si želimo, da bi na obisk k ljudem v belem šli čim manjkrat.

Brane Lobnikar

150 let preboldske tekstilne tovarne

Trdoživa kot hrast

Redkokatera delovna organizacija ima za sabo 150 let dolgo življenjsko pot. Veliko generacij je v njej pustilo polovico in več svojega življenja in izgrajevalo tovarno in kraj, ki je z njo neolčljivo povezan. Stoletje in pol dolga doba, je čas, ki se ga ne da strniti z nekaj stavki. Kljub vsemu pa velja ob jubileju najstarejše tekstilne tovarne na Balkanu reči nekaj besed o preteklosti in sedanjosti in tako proslaviti ta visoki in pomembni jubilej tudi v našem občinskem glasilu.

Tovarna nekoč...

Tovarna je v svojem dolgem življenju doživljala vzpone in padce, vendar je bila trdoživa kot hrast in je previharila vse viharje, ki so jo ogrozili. Postavljena je bila na mestu, ki je najbolj ustrezen takratnim

lastnikom. Tu so namreč živeli pridni in dela voljni ljudje, tu mimo je potekala tako imenovana cesarska cesta Dunaj-Trst, poglaviti razlog za postavitev tovarne pa je prav gotovo bila reka Bolska, ki pozimi ne zamrzne, poleti pa ne presiha in je bila idealni energetski vir za obratovanje tovarne. Že dve leti po začetku obratovanja se vodnemu kolesu pridruži parni stroj s 36 KS. Dvanajst let kasneje pa lastniki odprejo lastni premogovnik v Zabukovici in s tem je za energetske potrebe tovarne dobro poskrbljeno za sto in več let.

Veliko je prelomnih mejnikov v delu in obratovanju tovarne. Vsak zase je pomemben. Naj bo to 15. september 1842, ko je tovarna uradno začela delati, ali vključitev tovarne v združenje tekstilne industrije takratne Avstrije na prelomu stoletja, ki ji je prineslo 360, za tisti čas najmodernejših tkalskih avtomatov, še kasneje leto 1935, ko je bila ustanovljena tovarna Cosmo-

nos, ki je uvedla tiskanje in oplemenjevanje tkanin itd. Za začetke obratovanja tovarne so značilni izredno težki delovni pogoji in grobo izkoriščanje delavcev, še zlasti otrok, mlajših od 14 let. Delovne razmere so se počasi izboljševale po zaslugi mezdnih gibanj in stavk. Največja in najpomembnejša pa je bila leta 1936, saj je zajela vso tekstilno industrijo in tudi druge delavce v državi. Za ta predvojni čas pa velja reči, da je tovarna napredovala, saj je reorganizacija prinesla nove ljudi in večjo strokovnost organiziranja delovnega kolektiva. Delavci so ustanovili svoj podporni sklad. Zgrajenih je bilo več stanovanj, deloval je konzum in podobno, pri organiziranosti pa so zlasti prednjačili delavci Oplemenitilnice, ki so bili tudi vključeni v splošno strokovno zvezo. Uveljavljali so marksistične misli in delavske pravice, kar se potem odraža v organiziranju ljudske fronte in med NOB. Za svobodo je svoje življenje dalo kar

51 delavcev tovarne, katerih imena so vklesana na spominski plošči v tovarni.

Po vojni...

Z navdušenjem, značilnim za slovensko ljudstvo, je delavcem TT Prebold uspelo uspešno prebroditi težka vojna leta. Leta 1950 pa jim je prvič v zgodovini podjetja uspelo celo izdelati magičnih deset milijonov metrov tkanin. Razvoj tovarne gre potem nezadržno naprej. Leta 1959 je zgrajena lastna predilnica, pozneje je modernizirana oplemenitilnica. Pomemben mejnik pa je leto 1968, ko je tovarna po prestavitvi struge reke Bolske začela graditi nove objekte. Najprej je bila zgrajena nova toplarna, nato nova tkalnica z novimi, avtomatiziranimi brezčolničnimi GF statumi. To pa je tudi čas, ko se tovarna usmerja v nogavičarstvo. S proizvodnjo ženskih hlačnih nogavic in tesnim sodelovanjem z nemškimi to-

varnami pa tudi postane eden izmed najpomembnejših proizvajalcev nogavic v Jugoslaviji. Velik dogodek za tovarno pa je nedvomno vključitev v mednarodno združenje proizvajalcev medvlog za lahko in težko konfekcijo ter čevljarstvo industrijo ETACOL, ki ima sedež v Švici. Zgradili so tudi nove obrate v Vinskem vrhu in Pristavi v občini Šmarje pri Jelšah. Za tisti čas pomembno, danes pa obžalujejo tudi postavitev novih obratov na ozemlju Hrvaške, v Biogradu in Slunju. Zelo veliko pozornost pa je tovarna posvečala izgradnji stanovanj za svoje delavce, tako da danes razpolaga s številnimi stanovanji.

In danes...

Tako kot vse narodno gospodarstvo tudi tekstilna tovarna Prebold preživlja zadnja leta težke čase. Močno se je zmanjšal obseg poslovanja, število zaposlenih, tej jari kači pa še ni videti konca. Priznati

pa je treba, da je kljub velikim težavam uspešno krmarila med čermi razburkanega gospodarstva. Izguba trga na tleh nekdanje Jugoslavije je bil velik udarec tudi za preboldske tekstilce in če ne bi bili že prej precej močno naravnani v izvoz, bi morda težko dočakali ta jubilej. Ker ni čas za velika proslavljanja, proslava 150-letnice ne bo takšna, kot so bili minuli jubileji. Brez dvoma pa ostaja upanje, da bo kmalu bolje. Del teh upanj pa ima nedvomno svojo realno podlago v modernizaciji oplemenitilnice, ko bodo lahko izdelovali tkanine do širine 180 cm. To pa je možnost za uspešno uveljavitev njihovih proizvodov na zahtevnih zahodnih trgih.

Preboldski tekstilci gredo torej naprej. Ne dajo se in upamo lahko, da bo tako tudi v prihodnje. Ob jubileju naše iskrene čestitke, vsem dobitnikom priznanj kipca črne mačke pa še naprej veliko uspeha pri njihovem delu v tovarni doma.

D. Naraglav

Savinjska dolina, kao bo tebe ljubili?

Turistična sezona je na vrhuncu, vendar v Spodnji Savinjski dolini tega kot da ni opaziti. Prav gotovo se mnogi sprašujejo, kaj je vendar krivo, da tu di letos, kot je leta poprej, turizem spet ni prav živ. Reka bi lahko celo, da je usahnul. Je v resnici kriva le lanskoletna vojna, nenaden prehod na tržno gospodarsko ureditev ali pa ima omtrevlost savinjskega turizma tudi globlje vzroke? Nam kar primanjkuje naravnih lepot, ali jih le ne znamo dovolj izkoristiti? S takšnimi in podobnimi vprašanji, kot je zadnje, se ukvarjajo tudi v obsežni raziskavi Oblikovanje turistične ponudbe in zasnova programa dolgoročnega razvoja turizma v občini Zalec, ki je, kot že naslov pove, obremenitveni načrt turističnega razvoja, zasnovanega pod taktiko sedanjega ministra za turizem Janeza Siršeta.

Izvirna raziskava, ki je bila opravljena leta 1987, je sicer potrebna nekaterih popravkov in dopolnil, vendar pa v osnovi dokaj jasno in praktično kaže smer, v katero naj bi se razvijal turizem žalske občine. Najprej so prikazane vse danosti, prednosti in posebnosti Spodnje Savinjske doline, ki bi lahko ta potek pospešile: imamo močan zasebni sektor, umazane industrije ni, ponudba za tranzitne potnike je dokaj razvita, dobre pa so tudi prometne povezave znotraj žalske občine in s kraji zunaj nje. Poudarjene pa so bile tudi številne slabosti: okolje je še vedno pretežno kmečko, kar nekako omejuje možnosti razvoja stacionarnega turizma, mnogi že ustaljeni objekti so potrebni prenove, odnos do turizma je podcenjevalen, ponekod je kakovost ponudbe zelo nizka, tudi tržnega pristopa še vedno ni, glavni problem pa je v nesposobnost razviti lastno turistično identiteto. Že res, da imamo hmelj, možnosti so tudi za razvoj kmečkega turizma, vendar pa to ne pritegne gostov v toliki meri kot zdraviliški in obmorski kraji.

Zato bi morali ostale naravne možnosti v Zalcu in okolici bolje izkoristiti in izpostaviti, specializirati dejavnosti, povečati propagando in informiranost, ponudbo pa poleg tega še kakovostno izboljšati in pri tem podpirati sveže ideje. Upoštevalo bi raziskavo, ki je dovolj možnosti za razvoj dejavnosti, ki so povezane z vodnimi športi, tudi zimske in gorske ponudbe ne smemo zanemarjati. Poleg zasebnih gostišč pa sta centra turistične ponudbe prav gotovo oba hotela: žalski in preboldski, ki bi morala svojim gostom ponuditi tudi kulturo in zabavo. V programu je skratka zajeta celotna obstoječa in načrtovana turistična ponudba spodnje Savinjske doline. Ker pa se zdi, da se raven turistične ponudbe nikakor ne zvišuje, sem se pozanimala, kaj od tega je bilo uresničeno in zakaj ni o možnih uspehih ne duha ne sluha.

Moja prva sogovornica je bila Danica Korent-Jezovšek, podpredsednica žalskega izvršnega sveta, ki je hkrati tudi odgovorna za gospodarstvo in turizem. Povedala je, da je bil v času pred žalsko nočjo organiziran teden turizma v Spodnji Savinjski dolini in tedaj so pripravili okroglo mizo o turizmu v Savinjski dolini. Njen namen je bil spodbuditi razmišljanje, da je tudi turizem poleg industrije in kmetijstva lahko ena pomembnih gospodarskih panog. Sestavili naj bi tudi program razvoja turizma, na osnovi katerega bi bilo možno zagotoviti državna sredstva za spodbujanje te dejavnosti. Problem pa je prav program, ki je osnova za pridobitve sredstev iz državnega proračuna. Že dolgo obstaja tudi Zveza turističnih in hortikulturnih društev, ki pa je nekdajna ter je njeno delo treba ponovno opredeliti, da bi ji bilo omogočeno zajeti vse dejavnike turizma. Prav tako so pregledali omenjeni program ministra Siršeta, ga dopolnili; imenovana pa je bila delovna skupina, ki naj bi poskrbela za popravke programa in njegovo uresničitev. Seveda pa bo pridobitve sredstev iz proračuna tako možna šele dvanajsto leto v sezoni 1993, medtem ko je letošnja sezona, razen manjših uspehov zasebnikov, že izgubljena. Leta 1987 je bil pri uresničevanju turističnega načrta nosilec podjetje Hmezd Gostinstvo, saj je znano, da se je podjetje v tem času precej razdrobilo, dejavniki turizma se niso povezali, pojav denacionalizacije pa je le še bolj zavrl morebitni razvoj turistične dejavnosti. Lanska vojna načrtov sicer ni pokvarila, je pa naredila dosti škode dejanskim gospodarskim možnostim preživetja. V Pre-

boldu je usahnul t.i. nizozemski turizem, prav tako ni več izmenjav hrvaških gostov iz Dalmacije, ki je bila že precej uspešna. Zal pa tudi že omenjena zveza, ki naj bi združevala vsa turistična in hortikulturna društva na območju žalske občine, ni profesionalna, ampak le ljubiteljska povezava, ki bi jo bilo potrebno profesionalizirati in vanjo vključiti Zbornico zasebnega gospodarstva. Ta bi predstavljala sekcijo gostinstva in turizma, v katero lahko trenutno štejemo oba hotela in več posameznih gostincev. Skrb vzbujajoče gostišče na Vranskem, ki je bilo včasih zaradi prometnih povezav pomembno središče tranzitnega turizma. Tamkajšnji lokal je bil nujno potreben obnove, v katero pa se Hmezd Gostinstvo zaradi denacionalizacije ni spuščalo.

Vendar so na občini pospešili postopek vrnitve lokala bivšim lastnikom, ki ga bodo verjetno oddali v najem novim najemnikom, pripravivši vanj vložiti denar in ga obnoviti. Če bo program, ki ga sedaj pripravljajo, primeren in bodo denar dobili iz proračuna, ga verjetno

Kongresni turizem ima v Zalcu velike možnosti, kar smo lahko ugotovili tudi na hmeljarskem kongresu.

ne bo moč vlagati v spodbujanje turizma. Vendar pa obstajajo v proračunu sredstva, ki so namenjena razvoju podjetništva in če lahko zasebniki dokaže, da spodbujajo turizem, na novo zaposluje ljudi, hkrati pa lahko predložijo dovolj ljubi program, je možnost, da ta sredstva tudi dobi. Denar, ki ga naj bi dobila občina, pa nameravajo nameniti celoti predstavitvi in identifikaciji spodnje Savinjske doline. V pošten pride tudi ustanovitve regionalnega centra, še posebej, če naj bi prišlo do spremembe oziroma do drobitve na področju lokalne samouprave. Del sredstev bi seveda porabili za financiranje priprave programa, še preden bi ga lahko začeli uresničevati. Glede zmogljivosti pa so razmišljali v okviru celjske regije, le-ta naj bi dobila status regije z zdraviliškim turizmom. Naravnih in termalnih dejavnosti pa so najzavežnejši ljudje. Klima je lahko dobra spodbuda, prav tako tudi lokacija, medtem ko lahko kakovost celo sproži veržno reakcijo še večje kvalitete, kar pomeni vračanje starih potrošnikov in pritegnitev novih. Ampak tudi denar ni tako pomemben kot ljudje, saj je pogosto vse odvisno od njih. In tu bo potrebno še veliko narediti.

Ker naj bi bila žalski in preboldski hotel glavna nosilca turistične ponudbe, sem za pogovor pozvala Faniko Lamovšek, direktorico žalskega hotela. Tudi njeno mnenje o razvoju turizma v žalski občini se ne razlikuje kaj dosti od že ugotovljenih dejstev: Spodnja Savinjska dolina je sicer velika in nudi precej lepih objektov in turističnih zanimivosti, ki pa jih žal ne znamo dovolj dobro ponujati.

Hotel je star dvanajst let in poleg tega tudi precej zastarel. Potreben je obnove, ne samo zunanje, tudi notranje. V svetu preoblikujejo videz hotelov vsako sezono, tako da tisti, ki v hotel nekaj vložijo, pa naj bo to gost ali lastnik, za to tudi nekaj dobi. Sicer pa se ne prenove lotili tudi v žalskem hotelu, vendar gre v primerjavi s celoto le za manjša dela - preprejanje sob in prostorov, kot je nočni bar.

Fanika Lamovšek se je prav tako udeležila turistične okrogle mize, kjer je žalski izvršni svet objavil, da bo turistična dejavnost stopila bolj v ospredje, vsekakor pa mora biti hotel ambasador in predstavnik turizma za goste v Spodnji Savinjski dolini. Hotel bi v normalnih pogojih s svojimi zmogljivostmi (dobrih stopenj imajo) prav gotovo lahko odločilno prispeval k razvoju in zadovoljevanju turistične ponudbe, saj so že imeli na obisku goste iz Avstrije, Nemčije in celo Nizozemske. Vendar pa je to kar zaradi vojne, o njenih razsežnostih tuji očito niso najboljše poučeni, precej usahni. Še vedno sicer obstajajo pogodbe na papirju, ki pa verjetno še lep čas ner bodo uresničene. Prav tako lahko hotelski delavci na lastni koži občutijo upad poslovnega turizma in, za nas najpomembnejšega, tranzitnega turizma. Savinjska dolina pa žal ne predstavlja prave alternative niti za domače goste, ki se raje odpravljajo na morje ali v zdravilišča, spričo majhnosti Slovenije pa niti ni čudno, da se mnogi odločijo dopust preživeti kar doma, saj v nobenem delu naše države naravnih lepot ne primanjkuje. Pred osamosvojitvijo so v hotel v zimskem času prihajali turisti iz Zagreba, poleti pa se ni manjkalo obiskovalcev iz Dalmacije, vendar so državne meje postale ovira tudi tem izmenjavam.

Po mnenju Fanike Lamovšek imamo dobre možnosti za razvoj športnega turizma, saj so v bližini stadion, dokaj primerna dvorana in številni drugi objekti. Turisti si lahko spodobijo kolesa, pozabiti ne smemo seveda jahanja, ki ga ponujajo v Gotovljah. Čeprav lahko žalski hotel gostom nudi poleg tega še vsakodnevne ogledе turističnih in naravnih znamenitosti, mu vendar manjka še ena stvar, ki bi ponudbo zaokrožila: bazen. Je že tako, da so danes gostje zahtevni - hotel mora imeti na razpolago savno, bazen, teniška igrišča, sama urejenost no ni dovolj. Na bazen, ki bi hotel spravil na občutno višjo kakovostno raven, bomo žalčani verjetno prisiljeni počakati vse dokler gostinstvo in gospodarstvo ne združita svojih (financičnih) moči. Do takrat pa so zahteve gostov poglavite inzanje v hotelu organizirajo prevoz na bazena v Celje ali v Prebold - ne glede na konkurenco.

Trenutno ima prednost seminarski oz. kongresni turizem, še posebej pri kongresnem in tranzitnem, ki ga kaže najbolj izpostaviti, so odločilne tuje "podrobnosti", kot je parkirišče - v žalskem hotelu ga na srečo imajo. In prav pri tranzitnem turizmu, za katerega imamo po mnenju Fanike Lamovšek najboljše možnosti, nastane problem: kako ustavljati turiste, kako jih obvestiti, jih pritegniti? Glede tega so, kot kaže, še vedno pomembnejši razni birokratski predpisi kot pa načela uspešnega razvoja turizma. Vse table ob cestah ter vse panoe in transparente ob prireditvah kaj hitro podrejo ali umaknejo. To pa seveda povzroča nezadovoljivo informiranost in celo težave pri organizaciji prirediteljev. Kajti prav zabav in prireditelj hotelski ponudbi še kako primanjkuje - nočni bar sami po sebi pa ne morejo biti dovolj. Fanika Lamovšek meni tudi, da bi lahko v svojo ponudbo vključili pokušino domačih jedi, ki bi jih predstavili gostom, na razpolago imajo že nadvse zanimiv turistični menu. Potrebna pa so seveda tudi prijaznost osebjia pri postrežbi, udobje v sobah in prijetna okolica.

Velik problem pa predstavlja zakonodaja, saj dokler ni sprejet zakon o lastninjenju, zapletenih lastninskih odnosov ni mogoče normalno urejati. Hotel je namreč v lasti mešane družbe Lamovšek-Hmezd Gostinstvo, pri čemer je delež Fanike Lamovšek najmanj del. Težave so nastale zato, ker se je podjetje Hmezd Gostinstvo že od vsega začetka predstavljalo kot lastnik ozemlja, na katerem stoji hotel, vendar se je naknadno pokazalo, da je ozemlje občinsko. Neurejeni lastninski odnosi otežujejo delo hotela in zmanjšujejo njegovo vlogo v razvoju turizma Spodnje Savinjske doline. Dokler ne bo sprejet omenjeni zakon o lastninjenju, lov vsako sezono, tako da tisti, ki v hotel nekaj vložijo, pa naj bo to gost ali lastnik, za to tudi nekaj dobi. Sicer pa se ne prenove lotili tudi v žalskem hotelu, vendar gre v primerjavi s celoto le za manjša dela - preprejanje sob in prostorov, kot je nočni bar.

eno, morda tudi dve leti, potem pa bodo stvari stekle. »Znamo in hočemo delati pa tudi turisti bodo prišli«, je najin pogovor zaključila Fanika Lamovšek.

Kot hotel Zalec ima tudi preboldski hotel enake, morda celo večje možnosti, da postane eden glavnih centrov savinjskega turizma. Ravno zato sem se odpravila na pogovor k Zori Korent, direktorici hotela v Preboldu.

Razvoj in načrti tamkajšnje organizacije so po besedah Zore Korent pod velikim vprašanjem. Zamislila je imela, pravi, pa so se ji po aferti z Interclubom podrti. Problem je precejšen in vleče se že kar nekaj časa - tudi po sodiščih. Disko je v isti zgradbi kot hotel, najemniki so po drugi: zakonski par Sonja in Roman Jurčič ter Borut Podlinski. Mladi ljudje, ki se zbirajo v Interclubu, bi jih udeleževali hotelsko imovino, motili krajanje in kvarili ugod hotel. Proti lastnikom Zora Korent sicer nima nič, prav tako ne tudi proti mladini, ki se zbira v diskoteki, vendar pa je prepričana, da disko in hotel ne sodita v isto stavbo, saj posel nikakor ne more stiti. Direktorica precej zameri tudi Hmezd Gostinstvo, s katerim je v najemniškem odnosu, da se je v tej zadevi - po njenem mnenju neupravičeno - postavila na stran Intercluba. Razlog za to naj bi verjetno bilo neplačevanje najemnine. Res je, da dolgujejo najemniku za nekaj časa, ampak dokler ne bodo imeli vsaj nekaj dobička, ki naj bi jim ga disko in njegovi hrupni obiskovalci močno ogrožajo, do takrat tudi ne bo denarja za najemino. Stvari so se sicer popravile, odkar ima disko dovoljenje za delovanje samo do 22. ure, toda takšno občinsko odločbo je dobil tudi preboldski hotel: po 22. uri naj se znebi svojih gostov kakor vedo in znajo. Tega pa hotelsko osebje ne more in noče upoštevati, saj je to konec koncev vendarle skregano z logiko in vsakim zatirjevanjem, kako si želimo uspešen turizem. Za primer naj služi le ta incident: pred kratkim so imeli na obisku mlajše upokojence iz nemškega Ingolstaada, ki so si proti večeru zaželeli svežega zraka, ob vrnitvi v hotel pa jih je legitimirala policija. Ob takšnem ravnanju vsak gost prej ali slej pobegne. Je pa v interesu vseh, da se spor čim prej reši - sedaj čakajo na odločbo sodišča v Celju - saj so žal turisti tisti, ki morajo plačevati ceno nesporazumov.

Potem pa je tu še ta tako zelo nepotrebna in moteca lanskoletna vojna, ki je podrla precej načrtov in tudi sedaj se poznajo posledice. Tuji pogosto zamenjujejo Slovenijo s Slavonijo, če pa se kaže zavedajo razlike, si pod Slovenijo predstavljajo le Portorož, Ble, Lipico, morda tudi Bohinj. Zelo malo je tistih, ki vedo za Savinjsko dolino in njene čudovite izletniške točke. Vojna je prav tako vzrok, da so že podpisane pogodbe razveljavili Nizozemci, Angličje in Splitsčani. Trudijo se seveda še naprej, poskušajo navezati stike z avstrijsko agencijo, ki vodi goste na obalo in le-ti, bi se lahko za kakšen dan ustavili tudi v preboldskem hotelu, dogovarjajo se s Slovenijaturistom za italijanske turiste, vendar se zdi, da je šla letošnja sezona, delno zaradi sporov, delno zaradi vojne, nič.

Kljub temu pa v Preboldu menijo, da je njihova turistična ponudba pestra, saj premorejo bazen, teniška igrišča, lovstvo, keramiko, degustacije ipd. Njihove načrte so, 10. avgusta so bili pri njih italijanski lovci, v času Celjskega obrtnega sejma bodo pripravili piknik za delavce pri obrtnih in cel tedno po svojih močeh sodelovali pri sejemskih aktivnostih. V jesenski sezoni so predvsem trgovat, martinovani, t.i. »kostanja« ponudba in degustacije, vsako soboto bodo pripravili ples, za novo leto so že »prodani« Italijanom, februarja bodo, kot letos, organizirali pustovanje...

Zasledeno je dokaj dobra in vredno bi bilo privabiti tudi domače goste, čeprav je kar 90% še vedno tujeve, saj je ta hotel eden najcenejših. Seveda imajo tudi tu probleme, ki pestijo celotno slovensko gospodarstvo - delna nelikvidnost, plačili ni, ampak potrebno bi bilo le, da se Slovenci končno zavemo, v kolikšni meri je lahko turizem naša prednostna panoga, pa bi se težave kaj kmalu same po sebi razrešile. Seveda bi bilo potrebno tudi v tem primeru še veliko narediti, saj, kot rečeno, turizem niso le Ble, Bohinj in Portorož, pač pa bi se v vsakem kraju kaj našlo. V bližini Braslovca je na primer grad Žovnek, ki bi ga lahko povezali z drugimi gradovi

in celoten sklop zapuščine celjskih grofov na slovenskih tleh.

Večinoma naših kapacitet ne znamo izkoristiti, hotele in gostišča zapiramo že ob 22. uri, ob nedeljah gost ne ve, kam bi se odpravil, objekte v okolici hotela namenjamo za razne stvari, ki nimajo s turizmom prav nobene zveze, ko pa bi bilo vendar nujno potrebno, da gostu omogočimo nakup razglednic in spominkov, ki jih je pri nas spel predvsem v preboldskem hotelu so preturistično veliko dvorano, pri njih si lahko gostje ogledajo in kupijo keramične ali tekstilne izdelke, poskušajo jih popolnoma zaposliti in jih kar zasipajo s programi, aktivnostmi...

Kar nekaj krepkih besed je bilo izrečeno na račun podjetja Hmezd Gostinstvo in ker menim, da je potrebno spoznati tudi drugo plat medalje, sem obiskala Bruna Bandla, direktorja toliko izpostavljenega Hmezda Gostinstva.

Glede razvoja turizma niti dogajanja niso več v njihovih rokah, pač pa je njihova udeležba prepuščena lastnemu interesu in samoiniciativi. Dva največja problema, ki jih trenutno pestita, sta denacionalizacija in privatizacija. Denacionalizacija bo zajela enoto Slaščičarna v Zalcu, bifeja Kongo v Trnavi in Fervega, žalsko Kolodvorsko restavracijo ter gostišče Slovan Vrnsko, ki pa je še prav posebej problematično. Bilo je dotrajano, še preden je prišlo v roke sedanjim lastnikom, bivše vodstvo ga je povrhu tega oddalo v najem nesolidnim plačnikom, ki vanj niso nič vlagali. Ko pa se je avtonasna postaja prestavila, je tudi promet precej zamrl.

Z najemniškimi odnosi pa je tako: pogodbe so bile sklenjene na osnovi natečaja in medtem ko najemniki Intercluba ter trgovine RR ob žalskem kegljišču svoje obveznosti poravnava, ni bila najemnika za hotel Prebold plačana že kakšno leto. To kaže na neposlovno obnašanje vodilnih in po besedah Bruna Bandla so na žalskem sodišču že dosegli, naj bi podjetje Zora zapustilo objekt, ker pa se je lastnica Zora Korent pritožila, čakajo še na odločbo celjskega sodišča. Nekaj problemov imajo tudi s podjetjem na žalskem kegljišču. Medtem ko imajo z najemnikom Romihom zgleden odnos, jim dogod Špoler povzroča težave, saj je »posodil« prostore novemu najemniku, ki v lokal žee vloga, za kar pa brez dovoljenja Hmezda Gostinstvo ni pooblaščen.

S programom ministra Siršeta je Bruno Randl seznanjen in analizo, ki je v njem predstavljena, ocenjuje kot dobro, zaključki pa se mu zdijo pomanjkljivi, saj ne pokažejo konkretnih rešitev. Glede na program naj bi bile možne stvari slabe, vendar v podjetju vidijo rešitev že v nekoliko večji moralni in predvsem finančni podpori turizmu.

Zares dobro posluje trenutno le žalska enota Slaščičarna, kjer je odnos do gostov profesionalen in sploh slovi kot ena boljših. Sedaj ji zamenjujejo že petnajst let staro opremo in zaradi problemov ob denacionalizaciji razmišljajo tudi o prestavitvi lokacije. Glede izgradnje kolearskih stek se tudi v tem podjetju lahko opirajo le na načrtovano avtocesto, ki bi sprostila 60-70% prometa, trenutno pa gre vse denar za vzdrževanje in prilagoditve starih cest. Tudi bazena se žalčanom ni v kratkem veselili. Samoprispevek, ki so ga pred leti že zbirali, je šel delno za obnovo bazenov v Preboldu in na Vranskem, obrtnega sejma bodo pripravili piknik za delavce pri obrtnih in cel tedno po svojih močeh sodelovali pri sejemskih aktivnostih. V jesenski sezoni so predvsem trgovat, martinovani, t.i. »kostanja« ponudba in degustacije, vsako soboto bodo pripravili ples, za novo leto so že »prodani« Italijanom, februarja bodo, kot letos, organizirali pustovanje...

Zasledeno je dokaj dobra in vredno bi bilo privabiti tudi domače goste, čeprav je kar 90% še vedno tujeve, saj je ta hotel eden najcenejših. Seveda imajo tudi tu probleme, ki pestijo celotno slovensko gospodarstvo - delna nelikvidnost, plačili ni, ampak potrebno bi bilo le, da se Slovenci končno zavemo, v kolikšni meri je lahko turizem naša prednostna panoga, pa bi se težave kaj kmalu same po sebi razrešile. Seveda bi bilo potrebno tudi v tem primeru še veliko narediti, saj, kot rečeno, turizem niso le Ble, Bohinj in Portorož, pač pa bi se v vsakem kraju kaj našlo. V bližini Braslovca je na primer grad Žovnek, ki bi ga lahko povezali z drugimi gradovi

in celoten sklop zapuščine celjskih grofov na slovenskih tleh.

ljivost in poštenost, to pa je hkrati tudi zagotovilo, da se bo vsak gost rad vračal.

JURI MATIJAŽ, gostišče Matjaž (Polzela): Pravzaprav je s turizmom v Savinjski dolini nasploh težko. Že ponudba sama po sebi je nekoliko omejena, saj razen Jame Pekel in Nekropole v bližini niti ni prvih znamenitosti. Žal postaja tudi Savinja preveč onesnažena, da bi lahko morebitnim gostom omogočili kopanje, predstavljam si lahko le spust s čolni, vendar samo za to gostje verjetno ne bi prišli. Tudi na Golteh je bilo v zadnjih zimah bolj malo snega, opazno pa je celo zmanjranje kmečkega turizma v Spodnji Savinjski dolini. Gostje se nekako raje odpravljajo v Logarsko dolino, v žalski občini pa nam predvsem manjka skoraj vse tisto, kar je osnova za razvoj turizma: ni morja, terminalnih vzlecev ali večjih hribov. Je pa res, da je prvi pogoj dobrega turizma in gostinstva prijaznost, brez katere malo dosežemo. Žal pa je tudi lanska vojna povzročila ogromno škodo, katere posledice še vedno čutimo. Pokazalo se je namreč, da v tujini nekako ne znajo prav ločiti Slovenije od Jugoslavije in da se tudi imena naše dežele še drži prizvok vojne. Pred nekaj leti je bil v žalskem in preboldskem hotelu množično obisk Nizozemcev, sedaj pa se takšnega obiska, na žalost, ne moremo več nadejati. V trenutnih razmerah bi se morda splašalo ureditvi gostišča z več manjšimi sobami, vendar pa

ljivost in poštenost, to pa je hkrati tudi zagotovilo, da se bo vsak gost rad vračal.

ZVONE ŠTORMAN, gostišče Štorman (Sempeter): Glede na to, kaj je bilo pri nas storjeno za turizem, bi rekel, da je stanje porazno, čeprav pa se gostinstvo še kar dobro drži. Stalno poudarjam, da nisoosedne dežele z naravo nič bogatejše kot naša, ampak oni znajo svoje naravne znamenitosti in turistične objekte dosti bolje izkoristiti. Pozna se, da turizem se ni del slovenske mentalitete in tradicije. Milim, da bi se moralo na vseh področjih turizem gledati kot prednostno panogo, ki ima pa velik vpliv na pospešen razvoj drugih dejavnosti, na primer v manjšem obsegu, ne preveč velikopotezno, in nadaljevati po možnostih. Predstavljam si, da ima v Savinjski dolini največjo možnost tranzitni turizem. To pomeni, da bi morali premisлити o takšni ponudbi, ki bi potujočega gosta pritegnila, morda zadržala in ga spodbudila, da se še večkrat vrne. Poznam sorazmerno dobro tudi svetovni turizem. Bil sem v velikih turističnih centrih in jasno je, da se bomo morali turistični delavci še veliko naučiti. Seveda ne smemo ostati le pri besedah, je v Savinjski dolina dovolj lepa, da sama privablja goste. Naše vodilo bi moralo biti prijaznost, ustrež-

ljivost in poštenost, to pa je hkrati tudi zagotovilo, da se bo vsak gost rad vračal.

BRANE KORBER, Kompas (Zalec): Četudi je posel precej upadel, pa predstavljata tudi dejstvo, da namenjamo dosti premalo sredstev za razvoj turizma in spodbudo potencialnim turističnim delavcem, ki voljo in ideje sicer imajo, ne pa tudi denarja.

MARJA STRMČNIK, turistična agencija Potepuh (Zalec): Žal je v žalski občini turizem slabo razvit, saj občina predstavlja le minimalen delež tako imenovanih celotnih slovenskih prenočitvenih zmogljivosti in turističnega obiska. Nezadovoljivo so razvite predvsem spremljačje dejavnosti turizma: obrt, promet, kultura, zabava; turistična ponudba je v večini pripravljena le za obdobje med majem in septembrom, premalo je specializiranih trgovin, gostišč in prireditelj pa tudi propaganda in informiranost nista najboljši. Potrebno bi bilo športne aktivnosti, nakupe, zabavo, pla-

tudi ne kažejo pravega interesa. Tujeve, še posebej za severnjake, je torej med letošnjimi turisti najmanj. Sicer pa moramo ločevati prizadevanja na receptivo (poskus, da privabimo čim več tujeve k nam) in iniciativo (da odpeljemo čim več gostov v tujino). Trenutno pričakujemo povečano turistično dejavnost v žalski občini zaradi svetovnega kongresa hmeljarjev, v zdravilišča, ki pa žal niso na območju te občine, smo že pripeljali tudi nemške turiste. Vendar pa lahko na splošno rečem, da je narejenega še zelo malo, predvsem nam manjka zmogljivosti, prave propagande... Eno glavnih ovir pa predstavlja tudi dejstvo, da namenjamo dosti premalo sredstev za razvoj turizma in spodbudo potencialnim turističnim delavcem, ki voljo in ideje sicer imajo, ne pa tudi denarja.

Turistični delavci o turizmu v Savinjski dolini

Znano je, da zadnje leto ali dve slovenski turizem precej nazaduje. Kakšna je pravzaprav turistična ponudba v Savinjski dolini, sem povprašala nekaj vidnejših turističnih in gostinskih delavcev.

ZVONE ŠTORMAN, gostišče Štorman (Sempeter): Glede na to, kaj je bilo pri nas storjeno za turizem, bi rekel, da je stanje porazno, čeprav pa se gostinstvo še kar dobro drži. Stalno poudarjam, da nisoosedne dežele z naravo nič bogatejše kot naša, ampak oni znajo svoje naravne znamenitosti in turistične objekte dosti bolje izkoristiti. Pozna se, da turizem se ni del slovenske mentalitete in tradicije. Milim, da bi se moralo na vseh področjih turizem gledati kot prednostno panogo, ki ima pa velik vpliv na pospešen razvoj drugih dejavnosti, na primer v manjšem obsegu, ne preveč velikopotezno, in nadaljevati po možnostih. Predstavljam si, da ima v Savinjski dolini največjo možnost tranzitni turizem. To pomeni, da bi morali premisлити o takšni ponudbi, ki bi potujočega gosta pritegnila, morda zadržala in ga spodbudila, da se še večkrat vrne. Poznam sorazmerno dobro tudi svetovni turizem. Bil sem v velikih turističnih centrih in jasno je, da se bomo morali turistični delavci še veliko naučiti. Seveda ne smemo ostati le pri besedah, je v Savinjski dolina dovolj lepa, da sama privablja goste. Naše vodilo bi moralo biti prijaznost, ustrež-

ljivost in poštenost, to pa je hkrati tudi zagotovilo, da se bo vsak gost rad vračal.

Ne za lulat ne za kakat!

Stranišča žalskih gostinskih lokalov - zrcalo slabe gostinske in še slabše uporabnikove kulture

Če Savinjska dolina slovi po kopici dobrih in nekaj odličnih gostinskih lokalov, to zagotovo ne moremo reči tudi za njihova stranišča. Vsako, vsaj malo pozornost in kritično oko stori, da je želja večine gostincev pravičar odprtgega lokalna praviloma bolj urejeno kot stranišče starejšega lokala, ni pa nujno. (npr. Tanja). Prav tako obstaja možnost, da je bilo posamezno stranišče tisto vroče petkovo popoldne, ko sem se odpravil na »straniščni pohod«, bolj umazano kot sicer, (življenje je pač tudi naključje), kar pa ni moj problem. Na drugi strani pa vse uporabnike gostinskih stranišč »olajševalne okoliščine« niti ne zanimajo. Če v gostilni trošijo

stov izredno veliko, bi morala biti stranišča še bolj opremljena (tudi z glasbo), prav povsod, tudi v gostinskih lokalih ob avtocestah. Zahodnjaki vedo, da je stanje v straniščih odraz splošne kulture naroda.

(bruhanje ne sodi mednje). To pomeni, da je potrebno stara in že amortizirana stranišča obnoviti (Upokojenci, Slaščičarna Hmezd, Marjola, Ivanka itd.) Gostinski lokali, ki nimajo po vseh predpisih urejenih sanitarij, nikakor ne morejo biti odprti. Če je število go-

stov izredno veliko, bi morala biti stranišča še bolj opremljena (tudi z glasbo), prav povsod, tudi v gostinskih lokalih ob avtocestah. Zahodnjaki vedo, da je stanje v straniščih odraz splošne kulture naroda.

stov izredno veliko, bi morala biti stranišča še bolj opremljena (tudi z glasbo), prav povsod, tudi v gostinskih lokalih ob avtocestah. Zahodnjaki vedo, da je stanje v straniščih odraz splošne kulture naroda.

	čistota	vonj	oprema	papir	WC	mir	oprema	topla	miro	topla	ogledalo	velikost	spilni	opombe	
AS in Hantli	slabo	slabo	slabo	slabo	NE	NE	NE	NE	NE	NE	NE	NE	NE	NE	Slabo WC na tleh
AGRINA	dobro	komaj dobro	dobro	DA	NE	DA	NE	DA	DOBR	DOBR					
BE-BALOH	komaj dobro	komaj dobro	dobro	DA	DA	DA	NE	DA	DOBR	DOBR					
BUCKA	slabo	slabo	komaj dobro	DA	NE	NE	NE	DA	KOMAJ DOBR	SLABO WC uporabljajo tudi drug					
HOTEL	dobro	komaj dobro	slabo	DA	DA	DA	DA	DA	ZALO ZELO DOBR	WC pravkar obnovljen - »straniščni pisarni« in um.					
IVANKA	slabo	slabo	slabo	DA	NE	NE	NE	DA	KOMAJ ZELO DOBR	SLABO					
KAVAL	slabo	slabo	komaj dobro	DA	NE	NE	NE	DA	KOMAJ SLABO	WC uporabljajo tudi drug					
KOLO DVORSKA	komaj dobro	komaj dobro	slabo	DA	DA	DA	NE	DA	DOBR	KOMAJ DOBR	WC papirna ohiš				
MAMA MIA	dobro	komaj dobro	dobro	DA	NE	DA	NE	DA	SLABO DOBR						
MARJOLA	komaj dobro	komaj dobro	slabo	DA	NE	NE	NE								

Na posnetku vodstvo občine med ogledom kuhinje.

Potrebna je še oprema

Vodstvo občine je obiskalo novi žalski vrtec. Malčki so jim predstavili življenje in delo v vrtcu, vodstvo pa jih je seznanilo z dejavnostjo, v katero vse bolj vključujejo starše in druge zunanje sodelavce. Socialne razmere se odražajo tudi v tej dejavnosti, posamezni starši namreč ne zmorejo stroškov prehrane in vzgojnine in se zato odločajo za izpisi otrok iz vrtca. Posamezni izstopi še ne povzročajo zmanjševanja oddelkov, skrb za otroka pa mora biti skupna, na področju sociale bo morala pomagati tudi družba. Žalski vrtec s šestimi igralnicami je bil odprt pred tremi leti. V njem naj bi uredili tudi centralno kuhinjo, kajti priprava hrane v dosegljivih objektih ne ustreza potrebam. S proračunskimi sredstvi so uredili instalacije in tako jim manjka samo še oprema. V vrtcu upajo, da jim bo to zahtevno nalogo tudi s pomočjo občine uspelo kmalu rešiti. Upajo namreč na razumevanje, saj je prehrana malčkov za zdrav razvoj še kako pomembna. **jk**

Uspešni žalski tenisači

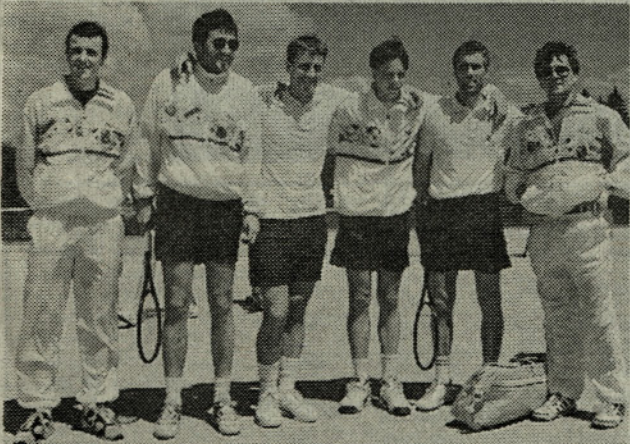
Teniški klub Zalec ima 170 članov, poleg rekreativne dejavnosti pa se njihovi igralci uveljavljajo tudi na tekmovalnem področju. Ekipa v sestavi Stane Novak, Tadej Krušič, Simon Bračun, Dare Zupanc, Matej Krušnik, Gorazd Reberšek in Tomaž Vovk je igrala v tretji državni ligi. Premagala je vse svoje nasprotnike, v kvalifikacijah za drugo ligo pa je s 3:2 premagala tenisače Hoč. Z uvrstitvijo v drugo ligo je tako žalska ekipa dosegla pomemben uspeh, upajo pa, da bodo uspešni tudi v drugi ligi. Precej zaslug za ta uspeh ima trener Tomaž Vovk, ki v teniški akademiji vzgaja tudi mlade tekmovalce. Na različnih teniških turnirjih njegovi varovanci dosegajo spodbudne rezultate.

V klubu skrbijo tudi za vzgojo; zainteresirani se lahko naučijo te vedno bolj priljubljene športne dejavnosti, ki postaja že nacionalni šport, v teniških šolah. Klub je v tej sezoni pripravil že več turnirjev. Na turnirju za pokal Savinjske doline je v kategoriji do 35 let zmagal Slaven Granič pred Simonom Bračunom, Stanetom Novakom in Tadejem Krušičem. V skupini nad 35 let je zmagal Luka Naprudnik, drugi je bil Milivoj Domjanič in tretji Milan Rožič.

Na Bossovih turnirjih je najuspešnejši Tadej Krušič, ki se je že uvrstil med 16 najboljših.

Teniški klub bo 4. in 5. septembra pripravil memorialni turnir dvojic v spomin na Vlada Vebra; 11. in 12. septembra pa za pokal Mestne skupnosti Zalec v igri posameznikov.

S sredstvi članarine in pokroviteljev je teniški klub obnovil štiri igrišča, želijo pa zgraditi tudi teniško dvorano, ki je pogoj za razvoj zlasti na tekmovalnem področju. **jk**

Na posnetku ekipa, ki se je uvrstila v drugo ligo.

Drogerija

Charlie

Poleg velike izbire

DOMAČE
IN UVOŽENE
KOZMETIKE

vam ponujamo
še NOVOST:

pestro izbiro ŽENSKEGA SPODNJEGA PERILA
(predvsem italijanskega).

Za lepši videz in boljše počutje - drogerija Charlie!

Spust po Soči

Rafting - avantura in šport v svežini narave

Srečno na cilju raftinga

Človek vedno stremi k novemu, nepoznanemu, skrivnostnemu. Najrazličnejši športi, ki si jih je človek izmislil, so le del njegovih hotenj, vendar pa najbolj kompleksno aktivirajo njegove miselne, umske in fizične sposobnosti. Vrednost tega pa je tudi v tem, da je večino aktivnosti povezanih z naravo. Rafting je pri nas šele na pohodu, vendar je že osvojil mnoge ljubitelje vod in veslanja, kakor tudi razburljivih doživetij. Tudi skupina fantov in moških Celjskega, Ljubljancanka in spodaj podpisani smo pred kratkim zaveslali v bistrini in deroči Soči ter doživeli ne vsakdanjo avanturo in sprostitve v neoskrunjeni naravi. Ob tam pa je nastala tudi naslednja reportaža.

Pred spustom še rally

Ura je blizu enajste dopoldan, ko še kolovratimo po Preboldu, spust je dogovorjen za štirinajsto uro. Do Bovca nas loči kar lepo število kilometrov ter slabih in ozkih cest. Jožeta, poklicnega šoferja, to ne skrbi preveč. Pritisne na plin in kmalu smo na Trojanah, v Ljubljani in na avtocesti. Fičo, s katerim se peljejo še trije veslaški partnerji, naenkrat zakiha in obstane malo pred Vrhniko. Utrgal se je jermen. Na črpalki, ob pomoči prijaznega in ustrežljivega uslužbenca, okvaro hitro odpravimo, vendar čas teče, Bovec pa je še vedno daleč. Časa

za malico ni, ampak kar med vožnjo jemljemo dobrote in jih zalivamo z laškim pivom. Števec nemalokrat kaže tudi 130 km. Začuda nas fičo s svojo posadko uspešno dohaja. Za nami je že Logatec, Črni vrh, Idrija, pred nami pa Tolmin. Vreme, ki je še pred nekaj urami kazalo kiselkast obraz, je sedaj sončno in zato je tudi naše razpoloženje dobro. Čudovit je pogled na vrhove, še lepše pa je srečanje s Sočo, ki s svojo čistostjo in modrino kar vabi v svoj objem. Nas ločuje še nekaj kilometrov do trenutka, ko bomo zaveslali z rafting čolnom po njenih valovih in brzicah. Most na Soči kaže podobo turistično zelo lepo urejenega kraja. Tudi Kobariid ne zaostaja. Bovec pa je s hoteli in gostinskimi lokali ter pestro turistično ponudbo prava Meka za vse, ki ljubijo mir, lepo okolje, spuste po Soči s kajaki, raftingom in počitnice v lepi in še neoskrunjeni naravi.

Avantura se začne

Po razburljivih in na trenutke že nori vožnji, ustavimo svoje razgrete železne konjičke pred hotelom Alp v Bovcu. Še sami težko verjamemo, da smo na cilju. Alenka Dolenc z RTV Slovenija, s katero bi se morali dobiti v Logatcu, se naenkrat znajde med nami. Sedaj smo vsi. V hotelu hitro uredimo vse formalnosti. Prijazni vodniki nam razdelijo vso opremo, ki

jo je potrebno imeti na sebi. Obloženi z neoprensko obleko, vetrovko, rešilnim jopičem in čelado se podamo na štart pri slapu Boka, ki v vsej svoji širini in lepoti bruha na dan ogromne količine vode. Na štartu se preoblečemo, nesemo čoln do vode ter prislunemo vodniku, ki nam razloži način veslanja ter poda vsa potrebna navodila za varno vožnjo. V čolnu je običajno 6 do 8 ljudi, poleg teh pa še vodnik, ki s krmilnim veslom upravlja čoln in daje navodila posadki. Šest gumijastih čolnov s posadkami je pripravljenih. Avantura in športni užitki po brzicah najlepše in najčistejše slovenske reke se začinjajo...

Na vodi in v njej

Rafting odlikuje razmeroma lahko privajanje in učenje veslanja, zato tudi naša posadka nima posebnih težav. Po nekaj zavojih smo že pravi mojstri. Privoščimo si močan tempo in na mirnejšem delu prehitimo posadko, ki je štartala pred nami. Čutarica, v kateri je antigripinski napitek z opojnim vonjem po slivah, roma iz roke v roko, od ust do ust. Naše oči so uprte v reko, pogledujemo pa tudi na obrežje in vrhove nad nami. Zavoj sem, zavoj tja, med skalami v levo ali desno, po sredi in podobno nam govori naš vodnik Brane, ki nas za vsak dober manever ne pozabi tudi pohvaliti. Proga,

ki jo vozimo, je dolga slabih deset kilometrov, vendar pa je od vseh treh, ki so predvidene za rafting, najtežja. Na njej namreč potekajo tudi vse rafting tekme na Soči. Jutri pa bo tu tudi tekma za državno prvenstvo Italije in Slovenije, tako da »raftingašev« ne manjka. Brane nas ponovno pohvali za uspešno premagano oviro.

Skala je bila prevelika

Voda se peni, čoln je prislonjen na ogromno skalo, Vinka, Marka, Manfreda, Romana, Jožeta in Jureta pa ni več v njem. Zgodilo se je v trenutku. Deroča Soča je na zavoju vrgla v skalo in pometala v vodo večino z vodnikom vred. Le Alenka in jaz sva nekako ostala v čolnu. Računal sem na možnost, da se prevrnemo, zato sem še toliko bolj pozorno gledal, kaj se dogaja pred nami, saj sem v nahrbtniku in fotografski torbi imel fotoaparata in vso potrebno fotografsko opremo.

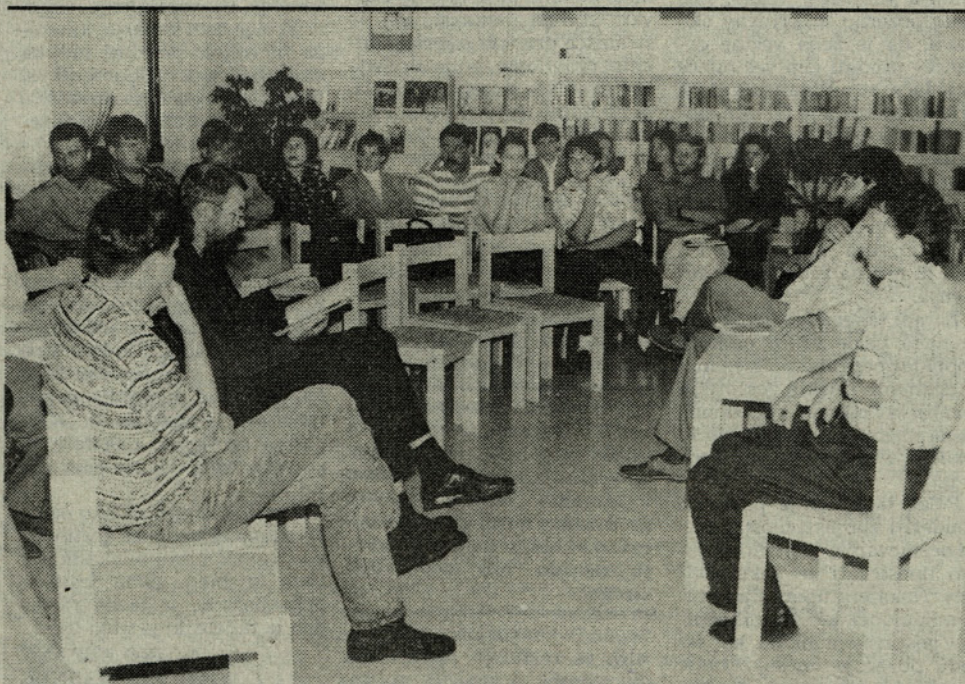
Ob udarcu čolna v skalo, sem se sunkovito vrgel z leve strani čolna na desno stran proti skali in se tako rešil. Težko obvladljivo in nekontrolirano čoln zdrzne s skale v tok Soče, ki naju z Alenko nosi mimo ostalih članov posadke. Ti se, vsak po svoje, čimprej skušajo spraviti na suho.

Kar nekako smešen je bil pogled na Marka, ki se je z zadnjimi močmi oklepal ogromne skale, potem pa mu ni preostalo drugega, kot da se je spustil po toku navzdol. Tu sva ga z Alenko prestregla in ga spravila v čoln. S skupnimi močmi in ob pomoči vodnikov, ki so se pripeljali za nami, smo na drugi strani pobrali še preostale člane posadke. Zopet smo v čolnu, čeravno ne več tako samozavestni, zato pa toliko bolj veseli, da se je vse srečno končalo. Le še nekaj veslajev in prek reke visi transparent z napisom cilj. Spusta je konec, za nami pa tudi uro in pol doživete in nepozabne ter tudi razburljive vožnje po brzicah in med skalami Gregorčičeve Soče, ki ima še vedno tisti sijaj, kot ga predstavlja v svoji pesmi.

Prek Vršiča v domače loge

Ponovno smo v Bovcu, bogatejši pa smo za novo spoznanje in izkušnjo, potešeni in polni načrtov za nove, zanimive podvige in avanture. Pot domov nas vodi prek Vršiča. Ustavimo se v Tičarjevem domu, nato še v Žirovnici pa v Domžalah in nazadnje na Vranskem. V zgodnjih jutranjih urah se utrujeni pogreznemo v spanec. Avantura s Soče je tako za nekaj ur pozabljena. Morda se je komu o njej celo sanjalo, vsekakor pa doživetja s Soče, ostajajo za vedno v našem spominu.

Darko Naraglav

Promocija knjige o Savinji

V občinski matični knjižnici je LDS-Liberalno-demokratska stranka pripravila predstavitev knjige o Savinji in njenih pritokih. Predstavitve sta se udeležila tudi minister za varstvo okolja Miha Jazbinšek in Jože Školc. Zbranim so se najprej predstavili nekateri avtorji, v sproščnem pogovoru pa so se pogovarjali o ekoloških problemih Savinjske doline. Menili so, da bi se ekoloških problemov morali lotevati bolj strokovno in da ekologija ne more biti orodje za politične bitke. **jk**

Po Nike v Euroshop

Trgovina Euroshop v levški Leni olajšuje nakupe tudi s prodajo na 2 čeka.

Ker je tudi v časih, ko so žepi mnogih ljudi velikokrat bolj prazni kot polni, povpraševanje po artiklih znanih svetovnih proizvajalcev dovolj veliko, bo mnoge razveselila ponudba trgovine Euroshop iz levškega prodajnega centra Lena (bivša Nama). Tam je namreč med ostalim mogoče izbirati tudi med pestro ponudbo športnih copat, majic in hlač ameriške blagovne znam-

ke Nike. Prodaja proizvodov Nike je bila v mesecu dni, od takrat ko je trgovina Euroshop odprta, presenetljivo dobra, pravi lastnica trgovine Darja Dobrotinšek. Sicer je v Euroshopu po zelo ugodnih cenah mogoče kupiti še priljubljene trenirke zmečkanke, nekaj kozmetike, sončnih očal, bižuterije in veliko konfekcije za mlade, predvsem jeansa (hlač in jaken) v najbolj priljublje-

nih barvah. V kratkem name-ravajo v trgovinici prodajati tudi jakne in hlače Levis, ponudili pa bodo še nekatere stvari, po katerih obiskovalci Euroshopa povprašujejo. Največji poudarek bo na oblačilih za prosti čas, tako da si boste lahko mladi in tisti, ki se počutite mlade, kupili del svoje garderobe prav v prijetni trgovini Euroshop.

EPP

Osvojimo srečo življenja

Trenutki sreče, ki se skriva-jo v mavrici našega življenja, žal velikokrat ostanejo nezaznani. Koraki, ki jih delamo, nas kaj hitro vodijo do poti, na kateri ne moremo najti pome-na svojega potovanja.

In prav zato je namen moje-ga članka nakazati smer raz-voja vsakega posameznika. Marsikdo od bralcev verjetno ne bere revij, v katerih se vse-bina nanaša na človekov du-hovni razvoj. Kdor pa pre-ma-ga neznanje, si pridobi nove vednosti in vrednote, s pomoč-jo katerih lahko pozitivno izo-blikuje vsakdanje življenje in delovanje.

V knjigi Slavka Mahnet-a Samorealizacija popolne osebnosti je izpostavljen predvsem pomen duhovnega razvoja. Žal pa si na poti samorealizacije veliko ovir postavimo ljudje sami, saj se velikokrat prav zaradi strahu bojimo pokazati svojo šibkost in se krčevito oklepamo svoje majhnosti, kar ustvarja pretirani egoizem. Laž nas oddaljuje od samega sebe, saj skušamo na tak način prekri-iti svojo šibkost in prika-zati neko prazno iluzijo, ki je v nasprotju z našim notranjim občutjem.

Kdor zbere pogum in se od-loči odkriti pot resnice, bo uredil svoje življenje. Predpo-stavka za slednje pa je vsek-a-kor obstoj na tej poti in pravil-no uživanje hrane, ki ustvarja ravnovesje tako na nivoju strahu kot laži in sovraštva. Hrana poleg fizičnih sestavin vsebuje tudi eterično energijo, ki jo lahko redno transformi-ramo v osebnostne lastnosti.

V zadnjem obdobju pa dobi-va vse večji pomen hata joga, saj si lahko z njeno pomočjo enakomerno obudimo zavest v vseh delih telesa. Vse gibe delamo počasi, s sproščenostjo telesnih mišic, za kar potrebujemo vsak dan zelo malo časa, učinki pa so zelo veliki.

Lahko rečem, da je cilj svo-bodnega in odkritega odnosa do ožjega in širšega okolja v spoznanju resnice življenja. In naša naloga je, da vedno stremimo za najvišjo točko uresničitve, saj bomo le na tak način notranje bogati in po-polni.

MAGDA ŠALAMON

Hilda Pfeifer

Umrla je Hilda Pfeifer, učiteljica v pokoju. Vest v Časo-pisu tuju zelo malo pove, nam, ki smo jo poznali, bili njeni učenci in sodelavci, pa pomeni to sporočilo veliko več.

Zaključilo se je življenje, ki je izpolnilo svoj smoter. Velike ljudi ponavadi prepoznamo šele, ko skromno in tiho odidejo. Njihovega dobrodejnega učinka se zavemo šele po njihovi smrti.

Življenjska pot, ki jo je prehodila, in delo, ki ga je opravila Hilda Pfeifer, sta bila značilna za slovensko učiteljico predvojnih, vojnih in povojnih let.

Rodila se je v Trbovljah, v rudarski družini. Po opravljenem diplomskem izpitu na učiteljskišči v Ljubljani je odšla službovat v Prekmurje, kjer jo je našla vojna vihra. Veliko dobrega je zapustila po različnih slovenskih krajih, kjer je poučevala kmalu po osvoboditvi. Pot jo je zanesla tudi k nam, na Polzelo, kjer se je udomila in poučevala celih 24 let.

Več kot 35 let svojega življenja je podarila otrokom in okolju, v katerem je ustvarjalno delala. Poznali smo jo kot vestno in skrbno knjižničarko ter zavzeto aktivistko Rdečega križa.

Življenje ji gotovo ni izpolnilo vseh upov in želja. Kljub temu je optimistično zrla v prihodnost. S svojo delav-nostjo in zavzetostjo je pokazala, kakšen naj bi bil sloven-ski učitelj.

Draga Hilda, ohranili vas bomo v lepem in trajnem spominu.

Marinka Marovt

Šopek travniških rož

Na odru so se zvrstile točke, ko so jih pripravili učenci po-sameznih razredov. Igrali so kratke igrice, plesali in peli. V dvorani so ploskali in kričali.

»Naj živi konec šolskega leta!«

»Živel!« so odgovarjali drugi

V kotu pod odrom je stala Nadica, drobna punčka z Le-pega hriba. V rokah je držala šopek travniških rož, največ spominčic. Pristopila je gospa učiteljica in jo vprašala: »Na-dica, komu jih boš podarila?«

Deklica je pogledala učite-ljico in tiho rekla: »To je za teto Julko.«

»Gospod ravnatelj, kje pa je naša upokojena snažilka?«

»Bolna je. Že tri dni leži v postelji.«

Nadica je to slišala in zbežala iz dvorane. Potrkala je na vrata snažilkine hišice in za-klicala: »Teta Julka, teta Julka!«

Počasi so se odprla težka vrata in med podobji je stala priletna ženica. V pled je bila zavita. Trudne in bolne oči so božale drobno dekletce.

»Ti si prišla, Nadica...« je rekla.

Z Nadico sta bili stari prijateljici. Večkrat ji je pomagala zadeti koš ali pa je po šolskih mizicah brisala prah. Nadica je vedela, da gre teta Julka v pokoj in da je prihodnje leto ne bo več v šolo. Dvignila je šopek in tiho, čisto tiho dejala: »Nate teta Julka, za spomin...«

Dala ji je šopek travniških rož in zbežala na cesto. Teta Julka je gledala za dekletcem, gledala je tja proti šoli in tiho, skoro neslišno jokala.

Drago Kumer

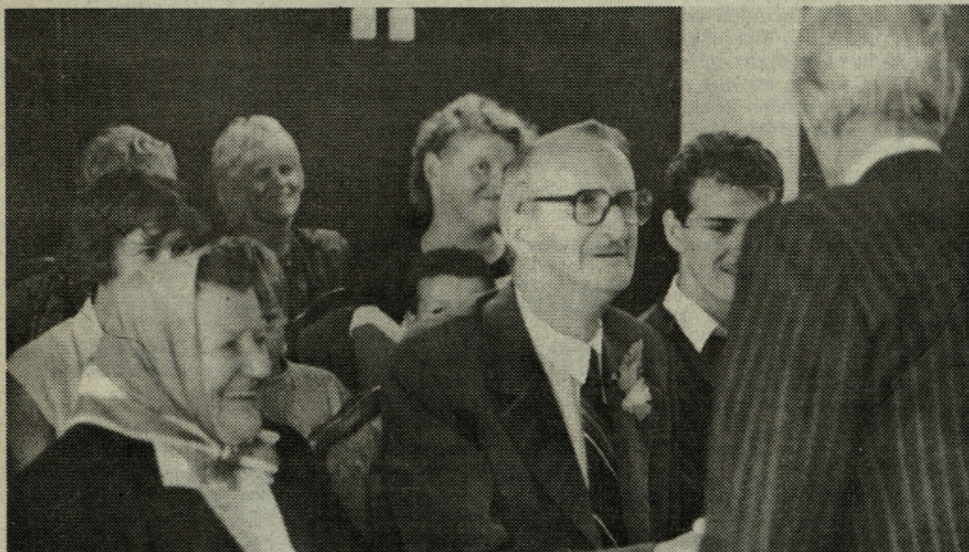
94 let Franca Podlesnika

Najstarejši krajan KS Griže je Franc Podlesnik, ki je pred dnevi praznoval 94. rojstni dan. Ob tem visokem jubileju sta ga obiskala tudi predsednica za socialno varstvo v KS Cvetka Knežević in tajnik KS Ignac Mastnak.

Franco Podlesnik je za svoja visoka leta še kar krepka zdravja, obiska pa je bil zelo vesel, saj, kot sam pravi, so obiskovalci redki. Živi sam, v pomoč so mu Holubarjevi in tudi drugi sosedje.

Vse svoje življenje je Franc trdo delal. Izučil se je za čevljarja, vendar je to obrt kmalu opustil in se pozneje udeležil po kmetijah. Ponekod je služil tudi več let skupaj. Na sliki: Predstavnika KS Griže čestitata jubilarantu v imenu krajanov te krajevne skupnosti in mu izročata šopek in skromno darilo.

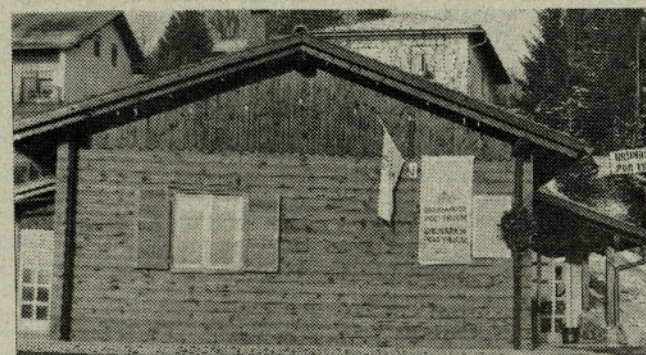
T. T.

Zlatoporočenca Falant

V Železnem v KS Galicija sta pred dnevi praznovala 50-letnico skupnega življenja Neža in Francišek Falant. V gališki cerkvi je zlatoporočencema bral mašo Janko Cigale, civilni obred pa je opravil Edmund Božiček.

Oba zakonca izhajata iz kmečkih družin. Francišek je po končani šoli delal pri več gospodarjih, pred vojno pa se je zaposlil pri železnici, kjer se je tudi upokojil. Med vojno je bil borec Bračičeve brigade. Neža je kot najstarejši otrok po očetovi smrti prevzela njegov del skrbi za družino. Po poroki 1942 leta se je preselila na možev dom. Imata tri otroke, dva sta z družinama doma. Zlatoporočenca razveseljuje šest vnukov in pravnukinja. Na sliki: S slovesosti v žalski poročni dvorani.

Dobimo se v Trnju

Čprav gostišče v Trnju že poznate, pa za tiste, ki se še niste ustavili na poti v Galicijo na tej zanimivi točki, povejmo, da vam postrežejo z odličnimi domačimi jedmi. Ker je iz Žalca proti Galiciji zanimiva kolesarska pot, smo se odločili, da vas povabimo v soboto, 5. septembra, od 10. uri na kolesarski piknik. Za obiskovalce pa pripravljamo naše uredništvo posebno presenečenje. Pripravili bomo zanimive družabne igre in zrebaje razglednic. Razglednice smo izdali ob 40. hmeljarskem kongresu, lahko jih kupite v trafikah, na pošti, v Mladinski knjigi, dobili pa jih boste lahko tudi v gostišču Trnje. Nagrade bodo bogate in zanimive.

MLADINSKI SERVIS v e l e n i e

IZPOSTAVA ŽALEC

PRIČAKUJEMO VAS VSAK DELAVNIK MED 7. IN 14. URO.

HKRAŤI VAS OBVEŠČAMO, DA SMO ZA BOLJŠE IN HITREJŠE POSLOVANJE NABAVILI TELEFAX. ŠTEVILKA TELEFONA IN TELEFAXA: 714-216.

SE PRIPOROČAMO

● Pri kmetijski zadrugi na Polzeli bodo letos, seveda če ne bo predolgo suša, odkupili kar 45 ton kumaric za kamniško Eto. Kmetje s ceno niso zadovoljni, prav tako pa tudi ne s plačilom. Skoraj polovico denarja za kumarice bodo dobili šele konec leta.

● Po uvedbi stečajnega postopka v Sigmii Zabukovica je na zavodu za zaposlovanje prijavljenih 130 delavcev. Usoda Sigmie bo znana čez približno dva meseca.

● število beguncev v naši občini se je nekoliko zmanjšalo. Kot smo izvedeli pri Občinskem odboru RK Žalec jih je bilo prijavljenih 341, sedaj pa jih je 309. Največ jih je odšlo k sorodnikom v tujino. V zbirnem centru v Letušu pa je trenutno 58 beguncev.

● Odkupna cena mleka bo za mesec avgust enaka kot julija, in sicer 23 tolarjev. Takšno ceno je kljub močnemu protestu rejcev sprejel odbor za mleko na predlog mlekarn in kmetijskega ministrstva.

Zbral: T. T.

S kolesom po Himalaji VII.

Zavem se svojih oči, uprtih v steklenico na mizi, in le s težavo odvrnem pogled na drugo stran. Dve dekletki vzhodnjaških potez s tankimi paličicami pobirata s krožnikov dolge niti chowmiena, odlične jedi iz testenin in zelenjave, in se sproščeno pogovarjata. Na bruhanje mi gre. Čutim svoj želodec, kako sili vse više, potem pa se nekje v grlu zatakne

Piše: Janko Jazbinšek

in obtiči. Zopet zalotim svoj pogled na bledorumeni tekočini manga. Zlijem ostanek vase. Velike pahljače ventilatorja nad mojo glavo mi mečejo lase na obraz, neznozna vročina pa se vedno znova lepi za moje telo in nikakor noče stran.

»Oprostite, ali lahko priseveda?« Prikimal sem, še preden sem se zavedal glasu izza svojih ramen. V trenutku me oblije znoj. Drobnji vroči curki mi polzijo povsod po telesu in me spravljajo v nervozo. Kate-ri vrag se je polastil mojega telesa, da se po mesecu in pol prijetnega bivanja v Indiji tako grozno počutim? Pred pol ure sem še dvigal prah z umazanih ulic Delhija in se s prijateljem utapljal v milijonih zanimivih stvari v tibetanskih prodajalnah. Kje neki sta ostala tako dolgo? Dogovor je veljal za nekaj minut, da si malo opomem, zdaj pa se zdi, da ju ni že celo večnost. Jaz pa tičim v tej zanikrni restavraciji in ne vem, kam s sabo.

Natakar me oplazi z neprijetnim pogledom, vendar me pusti pri miru. Za vsak primer naročim še eno pijačo in kot

v opozorilo mi zraven prinesejo še račun. Le kje sta obtičala onadva? Nisem opazil, kdaj sta neznanca za mojo mizo odšla. Verjetno izgledam preveč bedno, da bi kdo želel biti v moji družbi. Glava mi počasi leze med ramena, težka je kot svinec. Kot v nekakšni polsnu se pred menoj vrstijo slike in sličice...

»Hello mister!« Počasi dvignem glavo proti natakarju, ki z iztegnjenim prstom kaže proti vratom. »Ali imate tukaj stranišče?« ga vprašam, ne meneč se za njegovo neprijazno gesto. »Ne!« še vedno grozeče kaže proti vratom. Počasi se postavim na noge in odmajem med mizami. Dekletki sta pospravili svoj obrok in zdaj začudeno strmita vame. Zakaj neki, saj nisem nikomur v napoto? V želodcu me strašno zvija. Ko stopim skozi vrata, se zaletim v vlažno monsunsko vročino. Mislim, da me bo kap. Kje neki sta zdaj moja prijatelja? Na kosu proste ulice v senci ob steni mi dve telesi, zaviti v umazane cunje, naredita malo prostora. Ne meneč se za prah, se zvalim mednju in vtaknem glavo med kolena. Lahko bi šel v svoj hotel, a ta je daleč in ne vem imena ulice. Vsaka minuta traja večnost. Prah vsrkava kapljice znoja, ki se mi trgajo od telesa in hitijo proti tlom. Krava na drugi strani ulice si počasi utira pot med množico ljudi in od vročine crknjenih psov, ki poležavajo na redkih koščih sence. Potem se za hipec ustavi, pobere s tal tetrapak, ga malo prežveči in pogoltne. Pa zopet prestavi svoje izsušeno telo za nekaj korakov naprej, do naslednjega zavitka. Se vedno

začudeno strtim preko ulice, saj še nisem videl krave jesti embalaže sadnih sokov, ko mi dobro bitje v razprti dlani ponudi neznan sadež.

Na ulici so tudi dobri ljudje. Ne, če pojem tole, potem sem res najbrž že na poti v nebesa. Hvaležno ga pogledam in počasi odkimam z glavo. Mimo nas pa se valijo pločevinasti zmaj in trobijo, trobijo...

»Kaj pa počneš na ulici?« Z očmi tavam navzgor in uzrem poznan lik. »Jaz ne morem več, jaz moram v hotel.« »Samo pojemo nekaj in gremo skupaj.« Ko je omenil hrano, mi je želodec zopet začel potovati navzgor. »Grem!« S težavo odprem usta in se odmajem proti scuterju, velikemu jajcu podobni pripravi za vožnjo po prenatrpanih ulicah. Vozniku pomolim vizitko, ki mi jo je Marjan vtaknil med prste. »Koliko?« »Štirideset!« je navil ceno, verjetno zaradi moje- ga videza. Z zadnjimi močmi sem se zadrll nanj, da naj si jih nekam vtakne, se obrnil in se pri tem zaletel v mimoidočega, da mi je zaprlo sapo. »O. K., sir, petnajst!« »O. K.!«

Se vedno se mi je vrtele v glavi, vendar mi je veter med vožnjo hladil goreče telo. Pa zopet to moreče trobljenje, ki se človeku zajeda v možgane. Samo še par minut, samo še nekaj ulic. Končno se moj trikolesnik ustavi in me odloži med množico uličnih prosjakov in preprodajalcev.

Sam ne vem, kako sem prišel po stopnicah. »Kje si ključ prečkeli, zdaj, ko te najbolj potrebujem?« Danes je vse proti meni!« Zvrnem se na posteljo in počasi tonem v sen. Globlje

in globlje. Kaj neki bo z mano, ko se zbudim?

Na poti v Nepal

Avtobus je poskakoval po blatni cesti, se izogibal največjim luknjam in se pri tem nevarno nagibal. Pod nami pa je zijal globok prepad, vse do de-roče blatne reke daleč spodaj. Ceste so tod speljane vzdolž strmih rečnih bregov, ki se stalno rušijo in včasih celi odseki cest zgrmijo v globino. posebno neudobne so ceste v času monsunskega deževja, saj se spremenijo v terase razmočenega blata, globokega tudi do pol metra.

V avtobusu smo poskakovali in udarjali z zadnjicami ob neudobne, zamaščene sedeže. Bil sem že ves trd od dolgotrajne vožnje, v želodcu pa me je še vedno močno zvijalo. Vozili smo se skoraj petdeset ur, čeprav so v Delhiju zagotavljali, da bomo v Katmanduju v dveh dneh. Z Marjanom sva se v Delhiju poslovila, ker je moral domov, jaz pa sem se odločil, da odpotujem še v Nepal, kljub neugodnim klimatskim pogojem v času monsuna. Sprevednik je hotel na vsak način izvleči iz mene denar za bicikel, ki sem ga imel na strehi avtobusa, jaz pa sem vztrajal, da se po njihovih zakonih za prtljago ne plačuje posebej. Na indijsko-nepalski meji se je zapletlo zaradi carinjenja paketov domačinov. Ne ravno bogati Nepalci so namreč v Delhiju kupili vse, kar se je kupiti dalo, in pozabili prihraniti kakšen bankovec tudi za carino, zaradi česar smo čakali deset ur v močvirnem Nepal-ganju, ki premore vsega dve carinarnici in barako z alkoholnimi pijačami, le-ta pa služi lastniku tudi kot črnoborzijska menjalnica denarja. (nadaljevanje in konec prihod-njič)

Čevljarstvo Petek

Žalec (Nade Cilenšek 8)

odslej v Nami Žalec (poleg restavracije)

Odprto: od 8. do 17. ure, sobota od 8. do 13. ure
telefon: 711-231

POGREBNE STORITVE STEBLOVNIK

Hitro in solidno že dalj časa opravljamo kompletne storitve s področja pogrebne dejavnosti, in sicer:

- dobava kompletne pogrebne opreme (krste, križi, žarne školjke)
- dobava in montaža žarnih niš s prevleko za žarne pokope
- postavitve mrtvaškega odra na domu
- vse vrste prevozov, tudi v tujino in na upepeljitev v Ljubljano
- uredimo dokumentacijo v primeru smrti
- izvajamo izkope in zasipe grobnih jam
- dobavimo in dostavimo cvetje za okrasitev mrtvaškega odra doma ali v vežici, pripeljemo vam tudi vence
- organiziramo fotografiranje in snemanje pogrebnih slovesnosti na video kaseto
- fotografije umrlih preslikamo, povečamo, uokvirimo in opremimo z žalnim trakom

Če nas potrebujete, nas pokličite ali obiščite ob vsakem času. Telefon: 721-667 in 721-395

POGREBNE STORITVE STEBLOVNIK
PARIŽLJE 11/č, 63314 BRASLOVČE

Amerika, lep dan ti želim

V Kalifornijo prispe turist z avtobusom z občutkom, da se je vrnil v območje prepovedane, zaščitenega prostora, kjer je vse pod nadzorom in v karanteni.

Na skrajnem jugu, ob tromeji New Mexico, Mehika in Kalifornija, so nas uslužbenci zveznega urada postavili na odstavní pas in nas najprej s strogimi pogledi, potem pa še z nič kaj nežnim pregledom naučili, da je Kalifornija tisti del ZDA, kjer se imajo Američani za bolj ameriške od ostalih. Če nameravate vašemu sorodniku v Kalifornijo prinesiti posebno sobno rastlino ali sadike sadja in povrtin, potem ste zaman na poti. V Kalifornijo ni dovoljen vnos hrane, rastlin in drugih zadev, ki bi lahko prenašale kakšne rastlinske škodljivce in bolezní.

Po prvem šoku si človek hitro oddahne, ko pride v San Diego, eruptivno mesto ameriških rokerjev, privržencev potresnega fatalizma in mehiškega rock 'n'rolla. Mesto meji na sosednjo deželo Mehiko. In če hotel v Diegu stane od 30 do 650 dolarjev za noč, stane na oni strani meje od 3 do 40 tolarjev. V mestu, ki kar mrgoli od južnoameriškega melosa in je nekako prijazen kraj, ki simpatično spominja na še pred sedanjo kalvarijo živahno Sarajevo. Seveda ne po arhitekturi ali podnebnju, temveč zgolj po dogajanju na ulicah in obnašanju ljudi. V mestu se lahko kar na ulici okrepčaš s pečeno ali kuhano koruzo, leđeno kokakolo, domiselnimi korneti sladoleđa in drugimi dobrotami. San Diego je tipično sproščeno ameriško mesto. Za razliko od San Diega je Los Angeles umazano urbano mesto z eno najbolj onesaženih glavnih avtobusnih postaj (bolj umazano je bilo po mojih življenjskih izkušnjah le še v Nišu). Je pa L. A. mesto filmskega sveta, košarkarskega

kluba Los Angeles Lakers, ljudi, ki čakajo na zadnji potresni sunek, glasbene scene in uličnega kriminala, bankirjev, hotelirjev in biznismenov z delnicami v Las Vegasu (puščavski kockarnici), po utripu precej podobno mestom, kot so Cleveland, Chicago, New York. V večernih urah so centri mest izpraznjeni, kajti poslovni dan se zaključí in ljudje odrinejo na svoje domove in po svojih privatnih opravkih. V L. A. se naseljujejo večinoma tisti, ki upajo, da jim bo Kalifornija dala tisto, kar jim ruralna tradicionalna okolja iz Texasa, Caroline, Virginie, Idaha in še od kod niso uspela dati. Večinoma se podajajo mladi ljudje iskat kruha v bližnji Hollywood, kjer se večinoma ženske prostituirajo ali vrnejo nazaj v svoje rodne kraje, sanjači in vztrajni pa si najdejo priložnostna dela ter upajo do svojih poznih let, da bo kakšen režiser v njih odkril nesluten talent.

Od L. A. do San Francisca je dobrih osem ur vožnje z avtobusom in med vožnjo ob nemirnem Pacifiku kmalu spoznaš, kako se da iz navadne puščave in kupa dalmatinskega kamenja narediti eno najbolj rodovitnih pokrajin v ZDA. Nasadi pomaranč, mandarin, sliv, kivija, jabolč, hrušk in breskev spremljajo tvoj utrujeni pogled skozi telo kalifornijske države. San Francisco je drugo mesto v ZDA, poleg New Orleansa, ki me je popolnoma prevzelo. Mesto različnega življa je polno nekega notranjega nemira, dolgočasne naglice in življenja, ki smo mu tudi mi dovolj blizu, da ga razumemo. Frisco, kot ga popularno imenujejo, je zgrajen na polotoku, otoku in celini. Med Berkeleyem, kjer je sedež slovite univerze, in stari delom mesta leži kolikor toliko čist morskí zaliv, pod katerim je speljana podzemna

železnica. V starem mestu so trije pomembni predeli: poslovni center, kjer stoji t.i. EMBARCADERO center, to je skupnost poslovnih stavb, bank, trgovinic in butikov, uradov in še česa, s prekrasno moderno arhitekturo. Na trgu v centru se ob lunch pavzi zberejo jate yupijev, ki v najdražjih oblekah in s samsonite kovčki posedejo po tleh in malicajo podobno kot klošarji v naših krajih. Prav gotovo je najbolj znamenit predel San Francisca China town ali Kitajska četrt. Gre za predel v mestu, ki je tudi arhitekturno ter seveda lastniško ločen od ostalega dela mesta. Rado se zgodi, da se v Frisco, kjer se vozite z znamenitim rdečim uličnim tamvajem skozi nešteto vzponov in spustov, kajti gre za mesto, ki je zgrajeno na številnih majhnih gričih, zne-nada najdete pred slovitim zmajevim vhomod v Kitajsko četrt. Kitajci so v ZDA znani kot narod skrivnosti in trgovine. Trgovina pri njih poteka nekako takole: Dokler se zani-maš za robo in se odločaš za nakup, te nihče nič ne razume in še manj ti razume njih, ko pa potegneš denar iz denarnice, trgovci v pravilni angleščini začnejo uporabljati osnovne matematične funkcije. Tretji del mesta je The place, where the topless was born, to je če-

trt prostitucije in predvsem digi dagi lokalov. Vstop je v večino lokalov s stripteasom in erotičnim programom prost, vsaka pijača (tudi kozarec navadne vode) pa stane najmanj sedem dolarjev. K temu predelu mesta je priključena Italijanska četrt, kjer stojijo v glavnem kavarne, kjer dobiš odlično kapučino in špagete na sto načinov. Ob Golden Gate parku, pod slovitim mostom in s pogledom na zloglasno jetnišnico San Quentin, se na južnem predelu raztezajo slovite bogataške četrti znanih ameriških poslovnežev in glasbenikov (Jorma Kaukonen - Jefferson Airplane. Hot tuna, Jerry Garcia - Grateful Dead in drugi). Blizu sta tudi dve zelo znani ulici. Ena je ulica glasbe in hipijev, druga pa ulica travestitov in lokalov za homoseksualce. Močna komuna enospolno usmerjenih ljudi je že v času mojega bivanja izgledala zelo tragično, kajti aids, sodobna kuga našega sveta, je razredčil turistične vrste v tem kraju. Drugače pa je takrat veljal rek: Do not never let the guy to kiss you! (Ne dovoli homoseksualcu, da te poljubi!)

Vsekakor sem prepričan, da sta New Orleans in San Francisco kraja, kamor bi se rad vračal.

Gregor Vovk

Revna četrt v ATLANTA CITY

EXTRA GRAD

GRADBENA IN ZAKLJUČNA DELA

Nikole Tesle 6, Žalec, Tel.: 713-102, 35-294

Adaptacije in obnova starejših objektov!

Notranji in zunanji ometi!

Novogradnje!

Strojni estrihi!

Izdelava lokalov z vsemi obrtniškimi deli!

KVALITETNO IN HITRO

GARANCIJA

POGREBNA SLUŽBA STRAHOVNIK d.o.o., ŽALEC

Vrečarjeva 3, telefon (063) 712-261

Z dolgoletno tradicijo vam ob boleči izgubi bližnjega nudimo po konkurenčnih cenah:

- veliko izbiro krst in opreme
- prevoz z avtofurgonom (vključno na upepelitev)
- dekoracijo sobe, postavitve odra na domu
- izkop grobnih jam in ureditev grobov
- postavitve žarnih niš
- ureditev kompletne dokumentacije
- nudimo tudi vence in cvetje

Na zalogi bel pesek za grobove po 50 kg!

NA USLUGO SMO VAM OB VSAKEM ČASU.

Hvala za zaupanje!

Odprto pismo gospodu Milanu Dobniku

Nedavno mi je spet prišla pod roke številka Naših razgledov, v kateri objavljate svoj odgovor Vasji Predanu na njegovo glosico. Navadno ne berem starih časopisov, tu pa sem naredil izjemo in sem oboje, Predanov članek in vaš odgovor še enkrat prebral.

Ko pravite v svojem odgovoru, da je Predanov članek žalitev za vse demokratične Slo-

vence, ste, žal, samo dokazali vaš inteligenčni nivo, ko niste zmogli razumeti srži njegovega članka, edine in poštene odzivnosti na določeno televizijsko oddajo.

V slabo premišljenem odgovoru, ki bi ga morali še in še mediti in brusiti, da bi bil vsaj na približno na ravni izpostavljene članka, pa me je zbedel vaš podatek o nekem

davnem, po mojem docela izmišljenem dogodku na Teharjih. Govorite o dojenčkih, ki da so jih, kdo drug kot komunisti, nametali na platoner in jih tam, žejne, na soncu pustili umirati. Jokajoče, hrepenče po materinih prsah, da bi se slehernemu človeškemu bitju srce trgalo ob tem, samo tem komunističnim zverinam ne.

Zdaj pa mi zaupajte, kdo

vam je to povedal. Morda ste brali v kakšni Leljakovi brošuri ali v kakem drugem čtivu takrat izpred zadnjih volitev, ko je Demos na veliko širil propagandno literaturo, kate-re nekaj, belogardistične, je bilo napisane že za časa Rupnikove vladavine v Ljubljanski pokrajini, kar vse je imelo za cilj čim bolj ogrditi osvobodilni boj slovenskega naroda. Je to morda izvrtala katera od komisij za ugotavljanje povojnih zločinov?

Včasih smo bili novinarji in literati vajeni, da za vsak konkreten dogodek, o katerem smo pisali, navedemo vir, iz katerega smo povzeli dogodek ali zadevo, o kateri smo pisali. Leljak in njemu podobni kvazi zgodovinarčki in publicisti, ki se masovno pojavljajo zdaj v teh demokratičnih časih, pa pišejo, kar jim nudi njihova bolna fantazija, brez sleherne odgovornosti. Pač po načelu: laži, laži, nekaj se bo že prijelo... Demos, oziroma njegova propagandna komisija pa je take stvari bogato honorirala. Pravijo, da je Leljak celo obogatel s takim pisanjem...

Pravite, da upate, da bomo tudi pri nas doživeli svoj oziroma naš Nürnberg. Kar potreben bi nam bil, ne toliko za sodbo o zločinih kot zato, da bi to sodišče avtoritativno in za

vse, tudi za vas, objektivno razsodilo, kakšen je bil položaj slovenskega naroda leta 1941 in ali je bil upravičen njegov upor in boj proti okupatorju. Ste kdaj razmišljali o tem, kaj bi bilo s slovenskim narodom, če se ne bi uprli okupatorjem? Bojim se, da si tega sploh ne znate ali ne zmorete predstavljati.

Drugo vprašanje: je bila, po vašem mnenju, kakršna koli potreba po ustanovitvi bele garde in poznejšega domobranstva - vojske, ki je pomagala okupatorjem, Nemcem in Italijanom, ki sta imela v programu iztrebljenje slovenskega naroda? Kakšno korist je imel slovenski narod od BG in domobranstva?

Ste se kdaj vprašali, vi in vaši somišljeniki, kdo je resnični, pravi krivec tega, za slovenski narod tako tragičnega obdobja zločinov, pobojev, grozodejstev in končnih strahotnih obračunov? Dejstvo je, da če v letih našega boja proti okupatorju ne bi bilo bele garde in domobranstva, bi svobodno leta 1945 dočakalo še najmanj 20.000 Slovencev! Ne bi bilo Teharij in dogodkov v Kočevskem rogu leta 1945.

Vam to da kaj misliti, gospod Dobnik?

Pa lep pozdrav!

Rado Zakonjšek

Odgovor:

Spoštovani gospod Rado Zakonjšek, za celovit odgovor bi bilo potrebno ponatisniti glosico gospoda Vasje Predana v »NR« in moj odgovor nanjo. Menim, da to ni potrebno, kogar stvar bolj zanima, si bo omenjena teksta že priskrbel. Vam in drugim bralcem pa samo tole pojasnilo.

Noben pravi pristaš Demosa ne zanika pomena NOB za naš nadaljnji razvoj in obstoj. Ne-štetokrat smo tudi poudarili zasluge NOB za samostojno Slovenijo. Če kdo omeni grdobije, ki so se pod naslovom NOB tudi dogajale (preberite si knjigo dr. Toneta Ferenc Razvoj ljudske oblasti na Slovenskem), ni zato tisti popolnoma nič kriv. Krivi so tisti, ki so grdobije počeli. Čas bi že bil, da bi tista velika večina borcev, ki ni nič kriva, tiste, ki so jim omadeževali njihovo čast, izključili iz svoje organizacije.

Podatek o pomoru dojenčkov na Teharjah sem prebral v Delu, samostojnem časniku za samostojno Slovenijo. Stevilke in avtorja se ne spominim, mislim pa, da je podlistek o tem izhajal v letu 1991. Če želite, Vam lahko s temi podatki postrežem v prihodnji številki Savinjčana.

Kakor Vas cenim kot prvoborca, se bojim, da tudi Vi pojma Nürnberga ne razumete in dojemate tako kot ga večina demokratično mislečih ljudi. Upam, da se bova srečala na srečanju borcev in o tem ustno več podebatirala.

Kar se tiče tako imenovane bele garde in domobranstva samo tole: potreba po upor proti komunističnemu nasilju je očitno obstajala. Iz te potrebe in stiske je tudi nastal obo-rožen odpor proti temu nasilju. Pri tem pa je bila storjena neodpustljiva napaka. Ker so se v tej stiski zatekli po pomoč k okupatorju. Dobro vemo, in večina Slovencev je vedela in čutila tudi takrat, kakšni so okupatorjevi cilji. S tem so zagrešili dve napaki: postali so izdajalci in tako so pomagali komunistom do oblasti in jim omogočili storiti vse tiste zločine in napake, ki so jih pač zagrešili.

S spoštovanjem Milan Dobnik

Kdaj bo bolje?

Volk dlako menja, narave nikdar

Ko se je pred nekaj meseci menjalo vodstvo v žalskem bifeju društva upokojencev, smo mnogi pričakovali, da se bodo stvari obrnile na bolje. Pa kaže, da tudi menjava vodstva v društvu ni pomagala. Torej so problemi globlji in jih je treba iskati drugje. Kaže tudi, da ukrep bivšega vodstva, ki je suspendiral eno od točjak, ni bil neupravičen oziroma le kaprica bivšega predsednika, kot so menili nekateri. Ko se je po njegovem odhodu vrnila za točajni pult, je kratek čas kazalo na bolje, potem pa se je začela ponavljati stara pesem. Neprijaznost do gostov, vreščanje, nepravočasna postrežba, odhajanje v trgovino, medtem ko so gostje čakali in podobno. Vse to je povzročilo, da so se nekdanji stalni in dobri gostje začeli lokala izogibati. Sodi-mo, da je vse to dovolj tehten

razlog, da se pri društvu upokojencev zamislijo nad poslovanjem bifeja. Posebno pozornost morajo vsekakor posvetiti zaposlenim. Danes je namreč dovolj mladih, strokovno usposobljenih ljudi brez zaposlitve, ki bi imeli enak odnos do vseh gostov in ne bi svoje arogance otrsali na vsakem koraku in nad posameznimi gosti.

Kot kaže, tudi delovni čas ni smotno izkoriščen. Zapiranje bifeja ob četrtyh in še kdaj ne vodi nikamor. Delo bi lahko potekalo v turnusu, kot imajo to urejeno v sosednjem društvu, kjer je tudi odnos do gostov in upokojencev korekten, česar si želimo tudi v Žalcu. Zapolnitev dodatnega delavca bi pomenila tudi konkurenco pri delu in pridobivanju gostov, kar bi povečalo dohodek bifeja. Zaradi sedanjega obna-

šanja pa se vidi, da nekateri mislijo, da so nenadomestljivi. Ne bi jim škodil tudi pogled v kakšen priročnik, ki se imenuje BONTON. Pričakujemo, da se bodo odgovorni ob tem zamislili in kaj ukrenili v ob-jestransko zadovoljstvo, sicer bomo lahko le ugotovili, da volk dlako menja, a narave nikdar.

I. Jurhar

Operacija uspela, pacient pa...

Vsi, ki smo se na praznik Petra in Pavla zbrali na križišču cest v Petrovčah in Arji vasi, smo bili presenečeni nad številom traktoristov, ki so protestno zaprli cesto, ker jim še niso plačali oddanega mleka. Če bi kdoli opazoval zadevo nepristransko, bi dobil občutek slavlja, ki navdaja ljudi ob kakšni paradi, kajti pogled na skoraj 400 traktorjev s prikolicami, s cisternami in raznimi priključki je bil veličasten. Tisti pa, ki zadevo vsaj malo pozna, je vedel, da je vse te ljudi prisililo priti na ta zbor nekaj čisto drugega: obup, jeza, težki finančni in socialni položaj proizvajalcev mleka iz Spodnje Savinjske doline in drugih zadrug, ki oddajajo mleko v »našo« mlekarno. Toda kljub jezi in razburjenju se je pokazalo, da so vsi udeleženci kulturni in redoljubni ljudje, kajti zapora se je pričela ob napovedani 8. in končala ob 10. uri. Potekala pa je tudi brez incidenta, saj so se organizatorji potrudili, da reševalnih in drugih vozil, ki so prevažali bolnike, niso ovirali.

Žal pa na tej opozorilni, protestni zbori kmetje niso dobili pravega sogovornika, ki nam bi v tej hudi stiski pomagal. Če z zaporo nismo ganili »gospoda« v Ljubljani, smo bili toliko bolj presenečeni, ker se ni nihče od odgovornih iz

naše občine odzval nanjo. Kar nekako ne morem verjeti, da usoda kakšnih 700 kmetij, ki v naši občini oddajajo mleko, ne gane nobenega od občinskih veljakov, kakor tudi ne nobenega strankarskega prvaka, ki so, vsaj po svojem prepričanju, na čelu najbolj demokratičnih strank. Izjema je kmečka zveza, ki je bila z drugimi soorganizatorica opozorilne zapore. Videti je, da smo za nekatere kmetje še vedno tretjerazredni državljani, za katere ni vredno izgubljati časa.

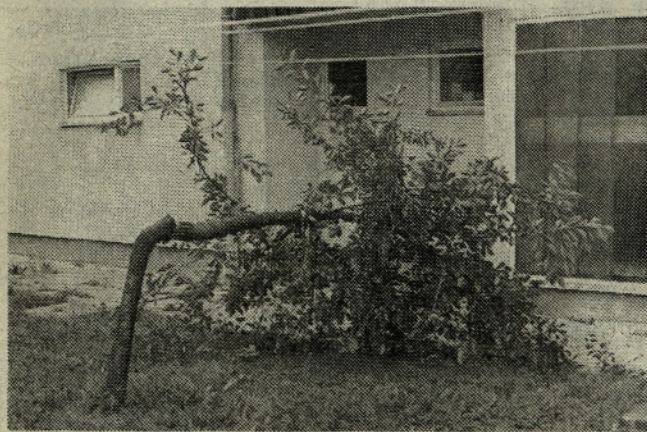
Bolj pomembni so prvorazredni državljani, se pravi razni politiki, gospodje v narekavajih in podobno. Nekaj časa je treba nameniti tudi delavcem, drugače takoj štrajkajo in počno še druge sitnosti. Za tretjerazredne kmetavze pa takšna elita ne sme izgubljati časa.

Gospodje veljaki! Škoda, da ni bilo nikogar, da bi nam nakazal izhod iz krize; da bi videli tegobe savinjskega kmeta in čutili, da je ta kmet pošten, kulturn in pripravljen na kompromise. Vendar bi lahko začutili tudi močno odločnost, da si bo izboril svojo pravico tudi s trdo roko, če bo treba. Ker vas ni bilo, smo se zapeljali mimo vaših naslanjčev v Žalcu. Mogoče si je kdo vzel

toliko časa, da nas je vsaj pogledal. Lahko pa verjamete, da se prihodnjic ne bomo samo peljali mimo. Zagotovo si boste izmislili kakšno birokratsko opravčilo, toda pri savinjskem kmetu, gospodje veljaki, ste opeli, do volitev vam ne bomo odpustili. Ko bi prišli in pogledali nekaj transparentov, bi vam bilo jasno, kaj smo hoteli. Najprej plačilo za oddano mleko. Zato bo treba resno delati na občini in v republiki, žal ste vse pobude poslancev kmečke zveze v občinski skupščini jemali premalo resno. Verjetno bi se položaj mlekarne pred pol leta lažje rešil kot sedaj, ko je kriza res velika. Vse slovenske mlekarne imajo težave s plačilom mleka, Mlekarna v Arji vasi pa ima še večje po zaslugi gospodarstva Čulka in Štajnerja, zato ni bilo čudno, da se je pojavil na protestni zbori tudi napis: »Kaznujte tatove iz Mlekarne«. Mislili smo na prejšnje vodstvo in škoda, da gospoda Čulka in Štajnerja nista prišla na shod, da bi povedala, kakšne zasluge imata za jezo in bedo tistih, ki so se zbrali. Namesto da pišeta pisma z grožnjami, da bosta tožila mlekarne, ker je prekinila pogodbo z njima, zahtevata nekakšne provizije in podobno, naj bi prišla na shod, pa bi marsikaj lahko kar tam poračunali. Pa je videti, da ju ni dovolj v hlačah. Rajši iz drugih območij Slovenije dovažata mleko in mlečne izdelke in veselo štejeta denarce, kmeti in mlekarne pa naj vrag vzame. Tudi trgovci naj se zamislijo, od koga bodo kupovali mleko in mlečne izdelke. Če namreč kupujejo mleko od drugih, mi ne bomo dobili plačanega mleka, zato pa tudi pri njih ne bomo mogli kupovati. Razmiselite!

Vsekakor je problem proizvodnje mleka precej zapleten. Cestna zapora naj bi pripomogla k razrešitvi, seveda pod pogojem, da bi vsak opravil svoje delo, kajti šele takrat bomo lahko zadovoljni. Rečemo lahko, da je cestna zapora uspela, vse ostalo je pa še vprašljivo. Če povzamem naslovno misel, upam, da po uspeli operaciji pacient-kmet ne bo podlegel.

Andrej Podpečan,

Svojevrsten vandalizem

V noči, ko smo v Žalcu praznovali Žalsko noč, se je na Velenjski cesti pri stanovanjskem bloku št. 9 zgodil obsojanja vreden vandalizem. Nekdanji oz. prvi predsednik hišnega sveta je namreč pred leti, ko se je v blok vselilo prvih 22 stanovalcev, zasadil okoli bloka simboličnih 22 dreves. Med njimi so bile tudi tri višnje. Ko so pričele zoreti in še niso bile užitne, je večkrat opozarjal otroke, naj se ne obežajo nanje, temveč naj počakajo, da bodo dozorele. To očitno nekemu ni bilo pogodu. Omenjeno

noč je namreč dve višnji požagal in jih pustil umreti. Tudi sam pobudnik sajenja ni držal križem rok. Tretje drevo je namreč, ko so višnje dozorele, posekal. Ekološka zavest, da ji ni para!

Poleg tega so na sosednjo zelenico otroci prinesli mizo za namizni tenis in rušo povsem uničili. Pri tem so se jim pridružili tudi starejši stanovalci. Sprašujemo se, kje so zeleni in hortikulturniki, da bi preprečili takšno početje.

I. Jurhar

Hvala za izlet

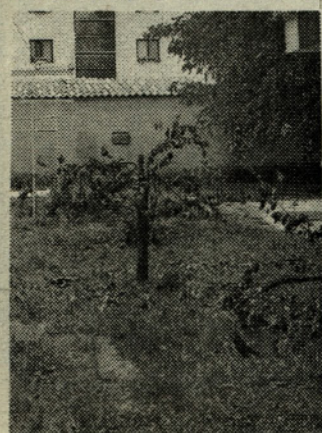
Invalidsko društvo Žalec je za nas invalide pripravilo lep izlet, zato se najlepše zahvaljujemo g. predsedniku in vsem, ki so pomagali pri izvedbi tega izleta. Hvala tudi soferju in gospe, ki nas je tako lepo zabavala s petjem in igranjem na harmoniko. Hvala tudi vsem, ki so nam težkim invalidom pomagali, da smo lahko odšli na ta izlet.

Jožefa Stanič, Vel. Pirešica

Zdravo, Savinjčan!

Pišem, ker bi rada ohranila lepo in zdravo okolje v Veliki Pirešici in tudi drugod. Želim, da bi tudi ljudje v mojem kraju pripomogli k čistejši naravi, saj je tudi moj domači kraj, ki spada v krajevno skupnost Galicija, precej onesnažen. Najmanj, kar lahko ljudje naredimo za čistejšo okolje, je, da ne onesnažujemo okolja. To naj ne bi veljalo le za tovarne, ampak tudi za vsakega posameznika. Odrveči smeti kjerkoli je nepremišljeno. Zavest ljudi pa je premajhna, da bi ohranili vse lepote narave. Le kako lep bi bil videti moj kraj, če pogled nanj ne bi kazila asfaltna baza. Od nje so smreke ob cesti bele kot pozimi. So potem tudi pljuča delavcev, ki v njej delajo, in kmetov iz okolice bela? Potok, ki tod teče, ni bel, je pa v njem dosti druge nesnage; ljudje vanj mečejo razne konzerve, papirje, odpadke, ki zelo dolgo ne propadejo, godpodinje uporabljajo pralne praške... Naši dedki in babice so živeli v čistejšem in veliko bolj zdravem okolju in so bili srečnejši, čeprav niso poznali parfumov itd... Tudi jaz bi želela živeti v čistem okolju, vendar pa samo moje prizadevanje ni dovolj.

Meta Golavšek, Vel. Pirešica

Prenovljeno župnišče

Odkrili nove zanimivosti

Brez dvoma sodi zgradba žalskega župnišča med najstarejše stavbe v Žalcu. Pisna pričevanja so sicer med drugo svetovno vojno na čuden način izginila, zato lahko upoštevamo le viro, ki so na razpolago. Najverjetnejši so zapisi žalskega kronista Rajka Vrečarja. Po njegovem naj bi Žalec utrpel ogromno škodo med turskimi vpadi v letih 1371 in

1480. Zato so okrog tedanje farne cerkve pozidali visoko obzidje s četrstrano zasnovano in štirimi obrambnimi stolpi na vogalih. To potrjuje še ohranjeni stolp na jugovzhodni strani. Zidovje so kasneje porušili.

Ko so letos začeli obnavljati župnišče, pa so odkrili še banjaste arkade, ki so bile 200 let zasidrane, strelne line na za-

hodni in severni steni ter vrata na zahodni steni. Na zgradbi so odkrili tudi nekdanja kamnita okna, ki so sicer zazidana. Tudi zaradi novih odkritij domnevajo, da je sedanje župnišče del nekdanjega dvora

ORGELSKI KONCERT SNEŽKE PODPEČAN

V župnijski cerkvi Sv. Marjete na Polzeli so organizatorji kulturnih prireditev pripravili orgelski koncert za vse, ki jih ta vrsta glasbene ustvarjalnosti pritegne in zanima. Tokrat se je s svojim programom prvič predstavila mlada glasbenica Snežka Podpečan. Na koncert je prišlo veliko obiskovalcev, predvsem mladih, izkupiček pa je glasbenica podarila Karitasu. V svojem programu je izvrstno odigrala skladbe: J. S. Bacha Passacaglia in Fuga v C-molu; Helft mir, Gotts gütetpreisen; Jean Langlaisov Preludij, znano Gunodovo Ave Marijo in druge skladbe. Program je povezoval Marko Slokar - organizator glasbenih in kulturnih prireditev na Polzeli. Glasbenica Snežka Podpečan je presenetila z izvirnostjo in kvaliteto odigranih skladb, ki so navdušile vse obiskovalce koncerta. Želimo ji še veliko uspešnih koncertov. Med obiskovalci pa je bilo slišati, da si takšnih in podobnih prireditev še želijo, saj močno popestrijo kulturno življenje na Polzeli.

Jani Pukmajster

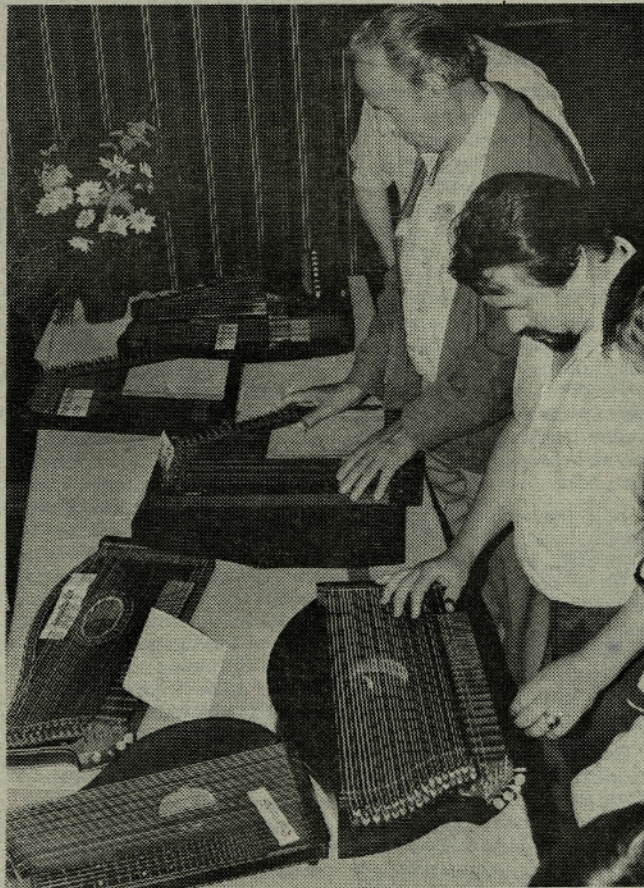

V Grižah zlate citre

Tudi letos je bilo v Grižah tradicionalno srečanje slovenskih citrarjev, ki sta ga pripravila DPD Svoboda Griže in ZKO Žalec. Letošnje srečanje je bilo razdeljeno na tri dele. V prvem delu prireditve se je predstavilo dvanajst godcev na citre, ki so šele pričeli igrati na ta instrument, v drugem, tekmovalnem delu, pa je nastopilo šestnajst že izkušenih posameznikov, duetov in skupin.

Strokovna komisija je pod vodstvom Cite Galič izbrala in nagradila najboljše citrarje. Med posamezniki je zmagal Aleksander Primc iz Kranja, najuspešnejši duet pa sta bila Nada Pavšin in Irena Grmek iz Kamnika. Najboljše skupine niso razglasili, ker po mnenju komisije ni nobena zbrala zadostnega števila točk. V tretjem, revialnem delu prireditve so nastopili Miha Dovžan, Karel Gradišnik, Tomaž Plahutnik, Rado Kokalj ter Cita Galič in kvintet Ajda. V avli kulturnega doma so pripravili tudi zanimivo razstavo citer. Na sliki: Rado Kokalj, ljubitelj ljudske glasbe iz Kranja, je razstavil kar enajst citer, od katerih so najstarejše stare čez devetdeset let.

T. T.

Zlata harmonika v Matkah

Organizatorjem letošnjega izbirnega tekmovanja za Zlato harmoniko v Matkah vreme ni bilo naklonjeno. Prireditve, ki bi morala biti 12. avgusta, so morali zaradi dežja prestaviti za teden dni. Kljub temu se je na prireditvenem prostoru zbralo veliko ljubiteljev frajtonarce. Nastopilo je 15 harmonikarjev, zato je imela komisija pri ocenjevanju zahtevno delo. Prireditve je povezoval Sašo Hribar, Jožica Ocvirk pa je v imenu pokrovitelja, Zveze kulturnih organizacij, najboljšim podelila priznanja.

Andreja Lillienberškega na Frengi, kot se ta del imenuje. Ime izvira od Freunge ali plemiške svobode, ki je bila Lillienberškim podeljena leta 1499.

Pri prenovi so odkrili, da je bilo sedanje župnišče dograjevano, zato so prvotno stavbo pobarvali z belo, poznejši prizidek pa z rumeno barvo. Obnavljanje župnišča se bliža koncu, sedaj hite še z urejanjem okolice, kjer delavnim duhovnikom pomagajo tudi farani.

Nekaj kratkih iz hmeljarstva

Franc Smukovec se spominja, kako so takoj po vojni merili hmelj. Hodili so po hmeljiščih in spremljali merjenje, to je, kako kmetje plačujejo obiranje hmelja. Ugotavljali so, da imajo nekateri kmetje mnogo prevelike pletene mernike in da zaradi tega slabo plačujejo obiranje.

Kmalu nato je hmeljna komisija naročila pri tovarni emajla v Celju 30-litrski mernike iz aluminija. Vzorec mernika sta Smukovec in inšpektor kontrole meril iz Celja odnesla v Beograd, da bi jih potrdili. Izdelavo mernikov je financiral Hmežad.

Ko je zgorela stara hmeljarina, je zgorelo tudi veliko mernikov, precej se jih je ohranilo med hmeljarji.

Slovenski gospodar iz Maribora je poročal o občnem zboru Hmeljarskega društva v Žavci, ki je bil 9. 11. 1882. To je drugo leto obstoja društva in tudi leta, ko je izšla Hausenbichlerjeva knjižica NAVOD O HME-LJARSTVU. Iz poročila razberemo, da je na občni zbor prišlo okoli 100 ljudi, ki so se živo zanimali za društvo in tudi že

morali biti kakorkoli tesneje povezani z društvom. Na občnem zboru je predstavnik avstrijske oblasti govoril nemško, J. Hausenbichler pa slovensko. Med drugimi je g. Haupt, lastnik graščine Štravsenek pri Gomilskem in eden izmed utemeljiteljev hmeljarstva v Savinjski dolini, svetoval, da bi se v Žalcu organizirali sejmi za hmelj.

Ob kongresu hmeljarjev je Savinjčan izdal serijo razglednic o hmeljarstvu. Med njimi je slika, ki prikazuje hmeljarske kopice. Na ta način so postavljali štange šele med drugo svetovno vojno jin po njej. Pred vojno so se štange postavljale v kopice, ki so predstavljale zaključen krog in se ni videlo, kaj je v kopici. Zaradi nevarnosti, da bi se v takšnih kopicah skrivali partizani, je okupator prepovedal postavljanje kopic na ta način in kmetje so morali pričeti postavljati štange, kot jih prikazuje slika: da se vidi, kaj je med štangami.

Janez Boljka je pred Savinjsko v Žalcu postavil prvotno, predvojno kopico štang.

15 let ansambla Slovenija

Po uspehu ansambla Slovenija in njihovega Škota Davida Granta na novoletnem Videomehu se je letošnje leto zanje pričelo zelo delovno. V Dobovi so že štiriindvajsetič nastopili na radijski oddaji Koncert iz naših krajev, v Dravogradu pa so se z dobrodelnim koncertom uradno poslovili od Davida Granta, sledilo je TV slovo v oddaji Zdravo. V gostilni Privošnik sredi Savinjske doline so posneli video spot pesmi Kdo za rundo dal bo?

Po številnih nastopih po Sloveniji in Spodnji Avstriji so nastopili tudi na Šimekovi Marjanci. Podeljena jim je bila prva srebrna kasetna za program Te moje male orglice, ki so jo prejeli od založbe kaset in plošč RTV Slovenija, v Jarenini pri Mariboru pa so uradno

predstavili kaseto Slovenija, moj drugi dom.

Junija so med drugim nastopili na osrednji radijski oddaji od državnem prazniku, ki je potekal v Škofji Loki, pa na dobrodelnem koncertu v Celju... V poletnih mesecih so morali zaradi porodniškega dopusta zamenjati pevko in violonistko Eriko Fale, nadomestila jo je Irena Vidic. Pred praznovanjem 15-letnice, ki bo 1. oktobra, pa bodo razveseljevali ljubitelje njihovega petja na številnih nastopih doma in v tujini.

SETVENI KOLEDAR ZA SEPTEMBER

DATUM	DEL RASTLINE IN DATUM
1. torek	korenina do 11., od 12. cvet
2. sreda	cvet do 19., od 20. list
3. čet	list
4. pet	list
5. sobota	list do 5., od 9. plod
6. ned	plod
7. pon	plod do 18., od 19. korenina
8. tor	plod do 19., od 20. korenina
9. sreda	korenina do 14., od 15. cvet
10. čet	od 4. do 18. plod, od 19. korenina
11. petek	od 5. do 20. plod
12. sobota	cvet do 5., od 6. list
13. ned	list
14. pon	list
15. tor	-
16. sreda	-
17. čet	-
18. petek	korenina
19. sobota	korenina do 17. ure
20. nedelja	cvet *ZACETEK ČASA ZA SAJENJE
21. pon	cvet
22. torek	list
23. sreda	list do 10., od 11. plod
24. četrtek	plod do 13. ure
25. petek	plod od 13. do 18., od 19. korenina
26. sob	korenina
27. ned	korenina
28. pon	korenina do 20. ure
29. torek	od 20. cvet
30. sreda	od 5. list *KONEC ČASA ZA SAJENJE

Trgovska družba
SM "SAVINJSKI MAGAZIN" d.o.o. ŽALEC

KREDITNI POGOJI

AKUSTIKA, BELA TEHNIKA:

prodaja na kredit na 6 obrokov ali 6 čekov, obrestujeta se samo 5. in 6. obrok

AKUSTIKA, BELA TEHNIKA, KOLESNA, DROBNI GOSPODINJSKI APARATI, ELEKTRIČNO ORODJE:

prodaja na kredit na 4 obroke ali na 4 čeke, brez obresti

INSTALACIJSKI MATERIAL, BARVE:

prodaja na 3 čeke, brez obresti

POHIŠTVO:

kredit na 8 obrokov ali 8 čekov s samo 3,28% obrestmi na mesec, brez pologa

Ob takojšnjem plačilu pohištva z zaloge 5% popust. Veliki tovarniški popusti pri takojšnjem plačilu.

Izpod peresa mladih

Ljubezen ima več obrazov

IMETI RAD je beseda s širokim pomenom. Radi nimamo le mame, očeta, sestre, brata, ampak še mnogo drugih stvari: knjige, živali, rastline, morje, planine, prijatelje...

Kaj mi pomeni imeti rad? Vesela sem, če vidim zadovoljne starše, nasmejana sestro, srečno prijateljico. Še bolj sem vesela, če lahko pripomem k njihovi sreči, zadovoljstvu in smehu. Vesela sem tudi, če meni kdo pomaga v stiski.

Zal pa je danes svet tako čuden. Ljudje hite drug mimo drugega, največkrat ni časa niti za pozdrav, kaj šele za manjši klepet, da o pomoči znancu ali neznanцу v stiski

niti ne govorim. Ljudem je vse odveč. Sebični so, mislijo le nase, na denar, na materialne dobrine. Pa je res to sreča? Ne bi rekla. To prinaša ljudem nemir, strah pred tatovi, naravnimi nesrečami...

Lepši in svetlejši je dan, če veš, da si nekomu podaril košček sreče. Lahko je to človek, ki si mu namenil nekaj prijaznih besed; lahko je to izgubljen žival, ki si jo nahranil. Lahko je tudi samo majhna rastlina, ki si jo po tednu dni spet zalil.

Še lepši je občutek, da naklonjeno ljubezen ali pomoč dobiš vrnjeno. Roža bo lepo rastla in cvetela, muca bo veselo pred-

la, kuža bo prijazno mahal z repom, če bosta sita.

Ne morem verjeti, da na svetu živijo starši, ki ne marajo otrok in jih zapuste. Potem lačni tavajo okrog in prosijo za skorjo kruha. Veliko je otrok, ki jih starši mučijo, pretepajo, izkoriščajo...

Zakaj so na svetu generali in politiki, ki dovolijo, da so vojne, da umirajo mladi vojaki in nedolžni ljudje? Če se bo tako nadaljevalo, kako bodo živeli naši rodovi. Ko bi le bili ljudje, ki bi vse to preprečili in nas popeljali v čas, ko bo na vsem svetu le ljubezen brez sovraštva.

Neža Strniša, Šempeter

Bodo sanje postale resničnost

Živimo v času, v katerem bi se morali sramovati tega, kar počnemo za lastno preživetje. S tem, da izumljamo vse mogoče stvari, uničujemo zemljo z različnimi odpadki, plini in drugimi škodljivimi sredstvi. Sprašujem se, kakšna bo naša prihodnost? Ali bo sploh še obstajala kakšna žival ali rastlina. Na vsa ta vprašanja ne najdem odgovora.

Se ni dolgo tega, odkar sem sanjal o tem, in sanje so mi dale misliti. Sanjalo se mi je, da sem ptič. Letel sem po nebu, pod seboj sem videl tovarne, iz katerih se je kadilo kot za stavo. Priletel sem nad reko, ki se je počasi vila med umazanijo v njej. Zgledal sem ribo, ki je plavala med umazanijo in mrtvimi ribami. Spraševal sem se, kje so ljudje. Morda so pod zemljo ali so že vsi mrtvi. Na cesti sem zagledal otroka s plinsko masko, ki se je žogal. Le redkokdaj je lahko prišel na svež, oprostite, onesnažen, smrtno nevaren zrak, pa še to le s plinsko masko in zaščitno obleko. Priletel sem nad Ljubljansko kotlino, vso strupeno in v megli.

Stolpnice so se rušile, ker v njih že dolgo ni nihče stanoval. Bežal sem iz tega strupa proti hribom v upa-

nju, da bom naletel na kaj boljšega. Naletel sem na malo boljše pogoje. Više kot 2000 metrov, kjer je človek lahko vsaj normalno dihal. Sem so se preselili ljudje in tukaj so malo bolj skrbeli za okolje. Sadili so drevesa, lovili živali, zato so me hoteli ujeti. Zbežal sem in odletel proti morju, kjer me je vse bolj utrujal slab zrak. Priletel sem nad morje, kjer sem videl samo nafto. Prevrnil se je tanker, iz katerega je iztekla vsa nafta. Naenkrat sem

začel padati. Na vse kriplice sem se trudil in zamahoval, a vseeno sem padal, padal...

In potem sem se zbudil. Zbudil v svetu, ki še ni tako onesnažen kot v sanjah. Imamo pa vse možnosti, da bomo nekoč tako živeli. Ljudje, če že ne marate narave, imejte radi sami sebe. Ne dovolite, da bi nekoč tako živeli. Vse je odvisno od vas oziroma od nas, ki bomo morali živeti v tej »bleščeči« prihodnosti.

Roman Jelen, Vrnsko

Ozonski plašč z luknjo

V višini 20 do 30 km nad zemljo spreminjajo ultravijolični žarki sonca kisik v ozon.

Ozon je modrikast plin, ki je zelo strupen, vendar za življenje na Zemlji pomemben zato, ker preprečuje, da bi ultravijolični žarki prodrli skozi ozonski plašč in povzročili veliko škodo. Če te zaščite ne bi bilo, se bi povečala nevarnost kožnega raka, prišlo bi do sprememb dednega materiala (genske, kromosomske muta-

cije), porušil bi se celoten biosistem Zemlje. Kaj in kje je ozonska luknja, kako nastane?

To so vprašanja, na katera tudi znanstveniki še niso našli natančnega odgovora. Edino, kar zagotovo drži, je: ozonska luknja je tu in se veča.

Vsako leto na arktično polmalo (to je septembra in oktobra) izgine plast ozona nad južnim tečajem, na površini, ki je velika že kot Združene države Amerike. Ta luknja se potem vsako leto znova zapre, vendar samo zato, ker ozon z ostale plasti drsi k tej ozonski luknji. Torej je življenjsko pomembna plast ozona vse tanjša.

Krivi za uničevanje ozonskega plašča so po sedaj najsprejemljivejši teoriji fluorokloroogljikovodiki. Ti so v razprševalcih (spreji), hladilnih agregatih hladilnikov, klimatskih napravah itd.

Tudi mi lahko storimo nekaj koristnega. Verjetno boste pomislili: kaj bosta moja dva razpršilca v kopalnici proti vsej veliki industriji? Izračunate lahko iz podatka, da se iz 670 milijonov sprejev sprosti 26.000 ton fluorokloroogljikovodikov.

Kako spoznate okolju prijaznejši razpršilec? Ta je lažji, saj so fluorokloroogljikovodiki težji kot ostali plini.

Nataša Jan, Zeleni Žalec

Ko nam otrok zboli

Svetuje in odgovarja pediatrinja dr. Eva Dolničar

Daj vsakemu dnevu priložnost, da bo najlepši v tvojem življenju

Ta zapis sem opazila v lokalni, polnem glasbe, pogovora, nasmejane mladosti. Ali ne, draga moja generacija, dragi moji starši, kako lepo je biti mlad. Takrat je ni stvari, ki je ne bi mogel narediti. Celotno deževen dan se takrat zdi lep že zaradi sončnega žarka, ki se tu in tam prikaže izza oblakov.

Dopusti se končujejo in vsi veseli, polni novih moči, bomo krenili... nekateri v šolo, v prvi razred. Starši, naredite ta trenutek otroku lep, da se ga bo spominjal tudi takrat, ko se bo slana pričela pogravati z njegovimi lasmi. Otroci čutijo, da je odhod v šolo pomemben dogodek, k sreči pa se ne zavedajo, kako pomemben korak je to zanje. S tem dnem se namreč konča brezskrbno otroštvo, igranje morajo v kot in žogica nogica bo vsaj malo počivala. Starši, naredite otroku ta dan vesel in naj bo to njegov dan, v katerem boste sodelovali tudi vi.

Drugi bodo odšli prvič v vrtec. Razlika je, da so »vrtičkarji« mlajši in marsičesa še ne dojamajo. Mnogi takrat jočejo in ne pustijo mamic oditi. Težki so takšni trenutki, toda brez njih ne gre. Tudi otrok mora kot ptiček prvič iz gnezda pokukati v svet. Zato mu pomagajte ta svet narediti čim lepši. Težave jim na začetku pomagajte zaviti v paket s pentljo. Paket se bo kasneje kljub vsemu razvil in otrok bo odkril, da v njem niso samo lepe stvari.

Kaj kmalu se bodo tem neprijetnostim pridružile nove. Nahod, kašelj, driska, vročina... Naj povem, da pri nahodu pomaga že navadna slana voda ali čaj iz korenin belega sleza. Pri kašljanju pa suho pregrevanje prs in sirup za izkašlje-

vanje. Otroci ponavadi precej časa kašljajo, ker se ne znajo izkašljati. Pri driski bo pomagala dieta, saj se mora želodec spočiti. Otroku naj dobi dovolj tekočine, nikar pa ga ne silite s hrano. Vročina sama ni bolezen, je pa znak, da se v organizmu nekaj dogaja. Ko je treba vročino zbiti, poskušajte to z naravnimi sredstvi; sokom rdeče pese, mlačno kopeljo, obkladki na nogah (kisovimi, iz nastrgane surovega krompirja, beljaka). Če zdravnik predpiše zdravilo, zlasti antibiotik, ga je treba dajati, dokler se ne porabi, in ne le nekaj dni, ko se zdravje izboljša. Neredno in prekratko jemanje zdravil namreč otroku bolj škodi kot koristi, saj se tako bakterije le hranijo, ne pa uničijo in zdravilo naslednjic ne bo pomagalo.

Včasih razmišljam, da je večina staršev zelo pametnih, saj so le redki, ki mi zastavijo v zvezi z zdravjem svojih otrok kakšno vprašanje. Ali pa vam je morda nerodno, da boste s tem razkrili svojo nevednost? Vsak človek res ne more vsega vedeti. Zdravniki smo pač zato, da vam razložimo, pomagamo in svetujemo. Zadnje čase sem v posvetovalnici prav vesela prijetnega kramljanja z nekaterimi mamicami in njihovega zanimanja za nekatere stvari. Zelela pa bi si še več vprašanj. Vprašajte, dajte pobudo, o čem naj pišem v tej rubriki, rada vam bom odgovorila ali vam svetovala.

Človek se namreč uči vse življenje, pa naj si bo od narave ali iz bridke izkušnje včerajšnjega dne. Starši učimo otroke, ti učijo nas. Učijo nas gledati s srcem, kajti pravo resnico je moč videti le tako.

Vaša pediatrinja

HMEZAD Kmetijska zadruga Savinjska dolina

KMETIJSKA ZADRUGA TRNAVA

V Trnavi deluje prenovljena kmetijsko-živilska prekrba, ki vam UGODNO nudi:

- armaturne mreže
- cement Trbovlje
- apno
- modul opeke

V istem prostoru pa lahko dobite tudi vse potrebne živilske artikole.

Odprto imajo vsak dan od 7.00 do 15.00, ob sobotah pa od 8.00 do 12.00. Pokličete jih lahko tudi na tel. (063) 701-051 in 701-182.

Vijudno vabijo v goste, saj vas čakajo prijazni prodajalci in ugodne cene.

ODVETNICA SLAVICA GERŽELJ,

Žalec, Titov trg (nova poslovna zgradba) telefon: (063) 714-133

Cenjene stranke obveščam, da sem se preselila s Šlandrovega trga 36 v Žalcu v novo poslovno zgradbo na Titovem trgu (za zgradbo Ljubljanske banke Žalec).

Servis bele tehnike
DANILO PIKL,
Šempeter 79, telefon (063) 701-250

Hitro in kakovostno popravilo: pralnih strojev, električnih štedilnikov, termoakumulacijskih peči, boilerjev in malih gospodinjstevskih aparatov.

Izredna priložnost za dober nakup:

VOŠNJAK

TRGOVINA IN MONTAŽA

pri železniški postaji v Šempetru tel.: 063/701-685

AKCIJSKA PRODAJA SPLAKOVALNIKOV in DOPOLNILNE OPREME ZA KOPALNICE - METALPLAST - RUŠE.

Nekaj naših cen:
- ročna črpalka FONTANA 7.900 SIT
splakovalni kotlič 2.690 SIT
kopalniška garnitura LOTOS 3.590 SIT
guma 6,00 - 16/6 6.100 SIT
guma 11,2 - 28/6 19.100 SIT

MINI MARKET VERONIKA

Sv. Lovrenc 24, Prebold telefon: 723-325

vino SMEDEREVKA 53,50
toaletni papir/ 10 rolc 179,40
prašek FAKS/ 3 kg 518,40
otroške kratke hlače 246,00

Odprto: delavnik od 8. do 19., sobota od 8. do 15., nedelja od 8. do 11. ure

Trgovsko podjetje d.o.o. Celje 63000; Teharska 111; Tel./fax: 063/29-144

SUPER PONUDBA!

- kotna sedežna garnitura »BARBARA« velikost 200 x 220 cm s taburejem, več različnih modnih barv, z udobnim francoskim ležiščem

DOBAVA TAKOJ!

CENA ZA GOTOVINO SAMO 59.900 SIT

- kuhinje: do 50% popust za gotovino
- spalnica: EVA 59.900 SIT
- TATJANA 69.900 SIT
- vzmetnice MEBLO: vsi tipi - NAJNIŽJE CENE!

Za vse dobava takoj, možnost nakupa na čeke 1 + 3, brez obresti ali obročno 1 + 5, s 3% obresti mesečno!

PRED NAKUPOM SE PREPRIČAJTE O KONKURENČNOSTI NAŠE PONUDBE!

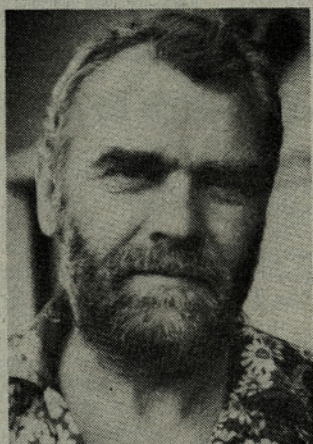

NK KIV Vransko

Novo vodstvo - nove ambicije

Vranšani so že od nekdaj ljubitelji nogometa, vendar je zadnja leta ta šport nazadoval. Številni igralci so igrali drugod po Savinjski dolini, najboljše tudi v klubih, ki igrajo v slovenskih ligah. Nekdanji športniki in ljubitelji nogometa z Vranskega in bližnje okolice pa so se letos ponovno srečali, izvolili novo vodstvo in se zagnano lotili oživitve nogometa na Vranskem. Več o tem smo zvedeli v pogovoru s predsednikom kluba Vilijem Barvarjem.

»NK Vransko, katerega sponzor bo sedaj KIV Vransko, ima za sabo dokaj bogato in tudi uspešno nogometno pot. V preteklosti je klub, tako v občini kot tudi širše, kar pre-

cej pomeni. Naša želja je, da dosežemo vsaj nekdanjo raven igranja. Zavedamo se, da časi

niso najbolj naklonjeni športu, saj so v ospredju socialna vprašanja in borba za preživetje, vendar bomo poskušali narediti čim več. Računamo tudi na pokrovitelje.

Kot vemo, živite v Celju in delate v zreškem Uniorju. Kako nameravate usklajevati vse to?

»Res je, da ne bo enostavno, vendar sem po srcu še vedno Vranšan; in ker tu preživim tudi sicer skoraj ves prosti čas, mislim, da bo šlo. Še posebej zato, ker imam okrog sebe velike športne zanesenjake, ki so gibalno nogometnega in športnega življenja. Tu, na Vranskem, imam veliko prijateljev in znancev, kar je bil še razlog več, da sem prevzel funkcijo predsednika kluba. Ne nazadnje pa bom tako na Vranskem lahko še pogosteje, kot bi bil sicer. Vse, kar človek počne z veseljem, ni težko. Če pa temu sledijo še rezultati, potem je trud še toliko bolj plačan.«

Nedvomno ste optimist, glede na igralce, ki jih ima klub, pa je tako tudi prav. Morda nekaj imen?

»Novi izvršni odbor kluba je sestavljen iz ljudi, ki so že v preteklosti, kot športniki in funkcionarji, delali za dobro Vranskega. Prav zato vedo in razumejo, da brez dela noben tim ne more obstati oz. doseči rezultata. Imen je veliko, tudi

zelo zaslužnih, vendar bi morda komu naredil krivico, če ga ne bi omenil, zato naj zadostuje, da je tehnični vodja kluba Darko Deržič, trener znani športnik in športni delavec Viki Urankar, gospodarske zadeve opravlja Milan Brišnik, sekretar kluba je Milan Jelen, Ivo Farňnik je zadolžen za področje marketinga (rezultati so že vidni) za gospodarja kluba in opreme pa je imenovan Franci Rančigaj. Igralcev je precej, so pa sami domačini, kar je še dodatna motivacija za delo z mladimi, saj jih tako odvrčamo od ulice in brezdelja...«

Kakšne so vaše ambicije sedaj in v prihodnje?

»Vsekakor uspešno nastopanje v tej medobčinski ligi in ob morebitnem prvem mestu uvrstitve v višjo ligo tekmovanja. Vendar je sedaj še prezgodaj, da bi tako napovedovali. Zavedati pa se je tudi potrebno, da nastopanje v višjih ligah prinaša nove obveznosti in potrebo po denarju. Ker občina in država ne podpirata članskega nogometa, se bomo morali opreti na lastne sile, poiskati pokrovitelje in druge oblike financiranja. Čeravno vemo, da denarja ni veliko, pa to ne pomeni, da bomo capljali na mestu. Želimo si naprej, in z dobro igro, podporo navijačev, prijateljskimi odnosi to ni nedosegljivo.«

D. Naraglav

TEDEN ŠPORTA SLOVENIJA '92

Na pobudo ministrstva za šolstvo in šport Republike Slovenije bo od 7. do 13. septembra 1992 vseslovenska športnorekreativna akcija, ki so jo poimenovali Teden športa Slovenija '92. Osnovni namen akcije je, da bi na novo spodbudili ljudi, še zlasti mladino, da bi se pogosteje ukvarjali s športom.

V občini Žalec bo v tem času več športnorekreativnih prireditev, zato občane z njimi seznanjamo in jih vabimo, naj se jih udeležijo kot udeleženci ali kot gledalci.

Program prireditev:

nedelja, 6. september: ob 10. uri otvoritev Planinske poti po poteh KS Andraž pri OŠ Andraž. Po otvoritvi odhod na pot;

ponedeljek, 7. septembra: Od 12. ure dalje plavanje v bazenu v Preboldu. V primeru slabega vremena ta prireditev odpade. Od 16. ure dalje bodo v bazenu na Vranskem v organizaciji TVD Partizana Polzela igre na vodi;

torek, 8. septembra: Od 15. ure bodo strelska tekmovanja v streljanju z zračno puško na streliščih v Žalcu, v Libojah, na Polzeli, v Šempetru, na Vranskem in v Braslovčah;

sreda, 9. septembra: Ob 16. uri bo v telovadnici OŠ Žalec turnir v rokometu za mlajše članice za delavsko prvenstvo občine Žalec. Ob 16. uri bo turnir v malem nogometu na Polzeli in v Taboru. Ob 16. uri bo odbojkarški turnir moških ekip v telovadnici TVD Partizana Tabor;

četrtak, 10. september: Ob 16. uri bo turnir v namiznem tenisu za učence osnovnih šol občine Žalec, od 18. ure dalje pa turnir za člane. Obe tekmovanji bosta v telovadnici OŠ Petrovče. Ob 16. uri bo tekmovanje v badmintonu na Polzeli;

petek, 11. septembra: Ob 16. uri tekmovanje starejših članov za delavsko prvenstvo občine Žalec. Tekmovanje bo v telovadnici OŠ Prebold;

sobota, 12. septembra: Ob 20. uri nočni tek v Taboru za člane, članice, pionirje in pionirke na progi Loke, Ojstriška vas, dom TVD Partizana Tabor;

nedelja, 13. septembra: Ob 10. uri srečanje planincev na Šentjurgerti pri Galiciji.

Za vse navedene prireditve velja, da se lahko prijavite pred prireditvijo, želja izvajalcev programa pa je, da bi poslali pisne prijave že pred prireditvijo. Izvajalci programa so športna društva v navedenih krajih, informacije pa lahko dobite tudi na ZTKO Žalec (telefon 714-138).

Poleg teh prireditev bo še več športnih srečanj v okviru športnih društev in osnovnih šol. O njih boste obveščeni s plakati.

Drobne iz športa

Ob koncu šolskega leta je bilo organizirano občinsko prvenstvo učencev osnovnih šol občine Žalec v tenisu. Skupno je nastopilo 35 tekmovalk in tekmovalcev v štirih kategorijah. Doseženi so bili naslednji rezultati:

Mlajše učenke: 1. Maja Žuža (OŠ Prebold), 2. Petra Ambrož (OŠ Prebold), 3. Lucija Lorgar (OŠ Braslovče)

Mlajši učenci: 1. Matej Trost (OŠ Žalec), 2. Domen Beršnak (OŠ Vransko), 3. Jure Rezec (OŠ Žalec)

Starejši učenke: 1. Ines Udrih (OŠ Šempeter), Nataša Medved (OŠ Prebold), 3. Mojca Kos (OŠ Vransko)

Starejši učenci: 1. Gregor Bobovnik (OŠ Žalec), 2. Gregor Ortli (OŠ Polzela), 2. Uroš Rak (OŠ Prebold)

Pri Žovneškem jezeru so člani TVD Partizana Braslovče pod strokovnim vodstvom Marjana Kumra zgradili igrišče za igranje odbojke na mivki. Ob odprtju novozgrajenega objekta so pripravili turnir, na katerem je zmagala ekipa Aristo iz Celja, ekipa gostišča Raj iz Malih Braslovč pa je zasedla tretje mesto. Nastopilo je šest ekip.

V občini Žalec smo dobili novo športno društvo. Razveseljivo je, da je to društvo na Ponikvi, kjer do sedaj športne-

ga društva še niso imeli. Predsednik Športnega društva Ponikva je Marjan Žibret. V kraju Ponikva so zgradili tudi rokometno igrišče, ki je tudi prvi športni objekt v tem kraju. Članom društva želimo uspešno delo.

Ob praznovanju praznika krajevnih skupnosti Braslovče je bilo v tem kraju več tekmovanj. V odbojki je zmagala ekipa Rakovelj pred ekipo kamenč in ekipo Malih Braslovč - Zgornje Gorče. Nastopilo je kar sedem vaških ekip iz KS Braslovče.

Tekmovanje za Pokal Slovenije v odbojki bo kmalu končano. Na njem sodelujejo tudi dve ekipi TVD Partizana Šempeter in ena ekipa TVD Partizana Braslovče v moški konkurenci ter ekipi TVD Partizana Braslovče in OK Elektro Vitanc Braslovče v ženski konkurenci. Zmagovalec ženskega tekmovanja je ekipa OK Ljubno. Tekmovanje moških še ni končano, saj še ni bila odigrana finalna tekma med ekipama TVD Šempeter in OK Fužinar Ravne.

Ekipa TVD Partizana Šempeter bo v sezoni 1992/93 igrala v prvi državni ligi. Ker telovadnica v Šempetru ne zadovoljuje tekmovalnim pravilom, so se v Šempetru odločili, da bodo svoje tekme igrali v telovadnici OŠ Žalec.

Uspešen začetek nove sezone žalskih karateistov

reprezentanci Republike Slovenije.

Pred kratkim pa so se vsi omenjeni vrnili s priprav širšega izbora reprezentance, ki so bile v Bohinju. Tam jih je vodil njihov trener in klubski kolega, Brane Cimperman.

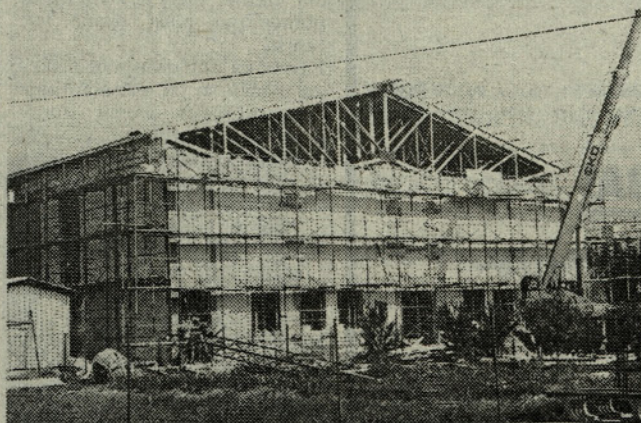
Sicer pa bodo karateisti v KK Žalec septembra v svoje vrste vpisovali nove člane. Prijavite se lahko vsak torek in

petek v pisarni karate kluba v stari žalski telovadnici. Sprejeli vas bodo od 19.30 do 21.00.

Tako se vam odpira enkratna možnost, da vas prvaki naučijo tradicionalnega in modernega športnega karateja, obenem pa vas seznanijo tudi z osnovami samoobrambe (jujicu). Pridite, ne bo vam žal.

L. B.

Šport na kratko

Tudi košarkarji Polzele se vneto pripravljajo na prvenstvo v rdeči skupini državne lige. Del priprav so imeli v Logarski dolini. Sedaj pa imajo na Polzeli največ dela z razširitvijo dvorane, ki bo po novem lahko sprejela več kot tisoč obiskovalcev (na sliki).

Na občinskem tekmovanju v nogometu, ki je bilo na Vranskem, je zmagala ekipa Vranskega pred Taborom in Gomilskim.

S pripravami na novo tekmovalno sezono so pričeli odbojkarji Partizana Šempeter, ki bodo 17. oktobra zaigrali v I. državni ligi. Trener je Stanko Prisljan, del priprav pa bodo izvedli na Rogli.

Na strelišču v Braslovčah so se pomerili strelci z vojaško puško v počastitev krajevnega praznika KS Braslovče. Med 27 strelci je zmagal Ošep s 71 krogi, sledi M. Kralj 69, I. Hanžič 65 itd. Pripravili so tudi tekmovanje v odbojki, kjer je zmagala ekipa Rakovelj.

Rokometašice Žalca, ki jih vodita Aleš Filipčič in Matjaž Guček, se vneto pripravljajo na start v prvi državni ligi. S prvenstvom bodo pričele 3. oktobra, druga ekipa Žalca bo nastopila v drugi ligi, prvenstvo se bo pričelo 12. septembra.

Zbral: T. T.

Že tretjič v vrhu

Da na žalski osnovni šoli, predvsem po zaslugi pedagoga in odličnega košarkarskega trenerja Mitja Turnšaka, res odlično delajo z mladimi košarkarji, je dokaz že tretja odlična uvrstitev na najvišjem republiškem tekmovanju osnovnih šol za pokal MARS, v kategoriji mlajši pionirji. Ti so namreč v sezoni 89/90 dosegli v Trstu 4. mesto, v sezoni 90/91 so bili v Žalcu najboljši, letos pa so junija v Litiji znova dosegli odlično 2. mesto. V finalu so izgubili proti odlični ekipi Ljubljana Moste, kjer resnično nastopajo največji upi košarke v Ljubljani. Vsekakor so odlični rezultati tudi rezultat dobrega sodelovanja OŠ Petra Šprajca-Jura iz Žalca in Košarkarskega kluba Polzela.

V letošnjem finalu v kategoriji mlajših pionirjev so igrali: Dolar, Lakner, Jusufovič, Čolič, Pašič, Lovrek, Javornik, Kozelj, Jevšenak, Kobale, Medvešek, Šarlah.

VZ

Taborniki ob Krki

● Taborniki in tabornice iz Letuša so letos taborili ob Krki. Tabor, v katerem jih je bilo kakih 70, so pripravili skupaj s taborniki iz Nazarji in Celja. Večinoma mladih je bilo na taborjenju prvič.

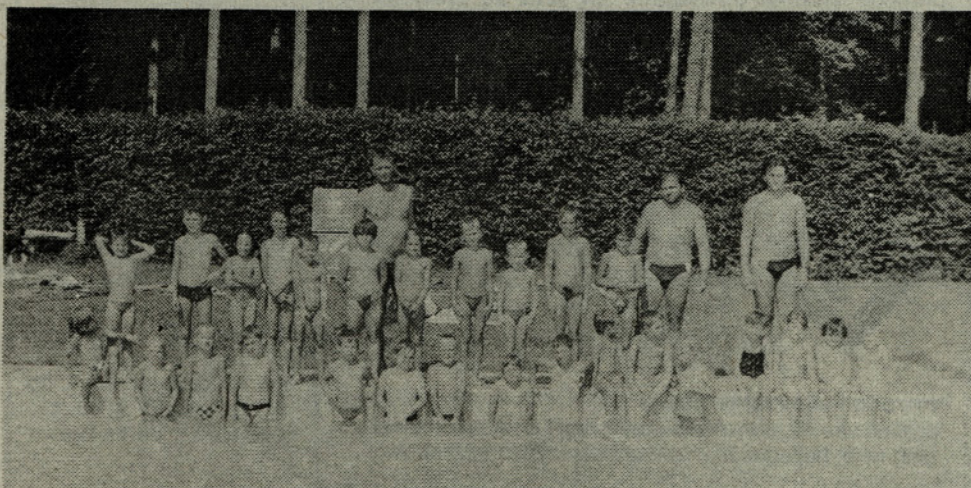

Plavalni tečaji

Okrog sto novih mladih plavalcev

Grozljiv je podatek, da se je v zadnjih tridesetih letih v Sloveniji utopilo prek 1500 ljudi, samo letos že petdeset. Ob tem podatku je še kako pomembno, da znajo ljudje plavati. Najbolje se je tega naučiti čim prej, saj se tako bistveno zmanjša nevarnost v poletnih

mesecih, ko ljudje iščejo osvežitve ob morju, rekah, jezerih. Pri preboldskem Partizanu že vrsto let organizirajo na bazevalne plavalne tečaje za otroke. Vsako leto se nauči plavati več kot sto otrok iz vseh krajev naše doline. Tudi letos je bilo tako.

Druga skupina tečajnikov v starosti od 4-8 leta skupaj s plavalnimi učitelji

Popolno zmagoslavje Gotovljanov

Od 10. do 13. julija je bilo v Gotovljah I. državno prvenstvo v preskakovanju ovir. Pod pokroviteljstvom PIVOVARNE LAŠKO so organizatorji iz Gotovelj brezhibno izpeljali tridnevno prvenstvo. Čeprav je organizatorjem v soboto in nedeljo nekoliko ponagajalo vreme, je bil obisk dober. V soboto je dirke obiskalo okrog 1400 in v nedeljo 2500 ljudi. Pokrovitelj PIVOVARNA LAŠKO je poskrbel tudi za obiskovalce, saj so omogočili pokušino piva in na otvoritev pripeljali godbo na pihala in mažoretke iz Radeč. Na slo-

vesni otvoritvi v soboto, predstaviti vseh nastopajočih konj in jahačev, bi moral govoriti dr. Janez Drnovšek, ki pa je bil žal zadržan. Prvenstvo je odprl Tone Turnšek, generalni direktor Pivovarne Laško. V soboto je prvenstvo spremljala tudi ekipa RTV Slovenije, ki je za nedeljo pripravila enourno reportažo s prvenstva.

V nedeljo smo lahko spremljali tudi promenado konjskih dvovpreg iz prijateljskih KS Mozirje in KS Griže. Organizatorji so v treh dneh pripravili devet posamičnih tekem in

podelili 42 kompletov pokalov. Polovico so jih odnesli domačini, kar nedvomno pričča o kvaliteti gotoveljskih jahačev in konj.

Državni prvaki v preskakovanju ovir za leto 1992 so postali:

Člani:

1. ALEŠ PEVEC na Lukasu (4.0) iz Gotovelj
2. ANDREJ KUČER na Leokadiji (8.0) iz Celja
3. MOJCA BIZJAN na Drimu (12.0) iz Rogaske Slatine

Mladinci:

1. MAJA NOVAK na Ferret (4.0) iz Gotovelj
2. GREGOR JEZA na Casino Atom (8.0) iz Maribora
3. MONIKA KUŠAR na Oazi (8.0) iz Krumperka

Mladi konji:

1. GREGOR BLAŽIČ na Casino Windu (0.0) iz Maribora
2. TOMAŽ SEŠKO na Čaru (0.0) iz Celja
3. VANJA KAČ na Adrianu (4.0) iz Gotovelj

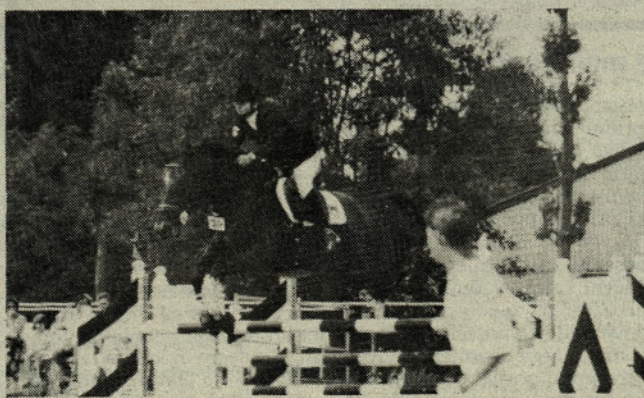
Ekipno člani:

1. KK GOTOVlje (12.0) Aleš Pevec na Lukasu in Tomaž Laufer na Rodriguezu.
2. KK LJUBLJANA (36.25) Leda Selan na Štrumpfu in Jani Finžgar na Jablanu.
3. KK OTOČEC (48.0) Andrej Laufer na Satelitu in Maks Riossa na Valetu.

Ekipno mladinci:

1. KK MARIBOR (8.0) Gregor Jeza na Casino Atomu in Gregor Blažič na Casino Mastru.
2. KK GOTOVlje (36.0) Maja Novak na Ferret in Petra Janič na Farisu.
3. KK KRUMPERK (72.0) Monika Kušar na Oazi in Tomaž Prevec na Žoži.

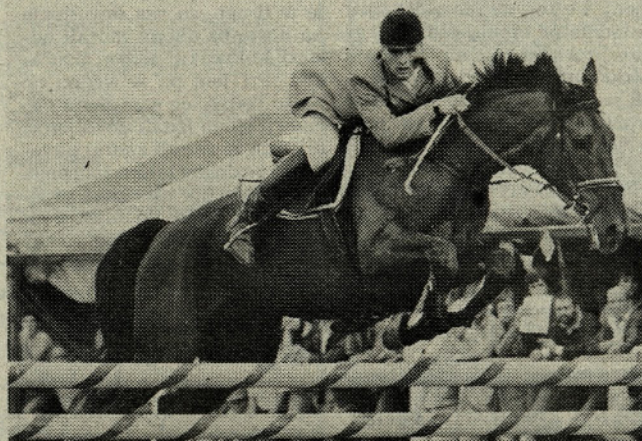
G. V.

MAJA NOVAK na evropskem prvenstvu za mladince v Belgiji.

Osební podatki:

- rojena 24. junija 1976; dijakinja;
- v KK Gotovlje od 1987. leta;
- tekmuje na mladem konju Grece (v Belgiji) in desetletni kobili westfalki Ferret, ki sta v lasti družine Novak;
- več zmag na turnirjih po Sloveniji, 2. mesto na lanskem državnem prvenstvu v Zagrebu in 1. mesto med mladinci na DP v Gotovljah.

ALEŠ PEVEC svojemu novemu naslovu državnega prvaka naproti.

Osební podatki:

- rojen 4. oktobra 1971; zaposlen
- v KK Gotovlje od 1982;
- sedaj tekmuje na konju Uroša Godca Lukasu, sedemletnem holandcu;
- državni prvak 1987, 1988 in 1992, republiški prvak 1988 in 1989, 15. mesto na balkanskem prvenstvu;

Strelstvo

Otvoritvena tekma avtomatskega MK strelišča Polzela

Ob otvoritveni tekmi z MK puško so člani SD Polzela organizirali prvo tekmovanje na novem avtomatskem MK strelišču. Tekmovanja se je udeležilo 7 ekip naše občine, ekipe pa so šteje štiri člani. Strelišče obsega 6 strelskih mest. Temeljito je preurejen tudi objekt s prostori. Člani SD Polzela se želijo javno zahvaliti vsem, ki so finančno in materialno pomagali pri ureditvi strelišča. Na otvoritveni tekmi je prepričljivo zmagala ekipa strelcev SD Šempeter s 640 krogi. Druga je bila ekipa Polzele s 627 krogi in tretja ekipa Griž s 614 krogi. Sledijo: 4. SD Juteks Žalec, 5. SD Braslovče, 6. SD Liboje in 7. SD Braslovče II. Posamezno je s 166 krogi zmagal Štefan Ošep, član SD Slavko Šlander iz Šempetra.

Braslovče – tekma ob prazniku hmeljarjev

V okviru kulturnih prireditev ob prazniku hmeljarjev v Braslovčah so prizadevni člani SD Braslovč pripravili tekmovanje v streljanju z vojaško puško. Tudi na tem tekmovanju je zmagal Š. Ošep, Šempeter, ki je nastreljal 171 krogov. Drugi je bil Matjaž Kralj, Braslovče, s 169 krogi in tretji Iztok Hanzič, Braslovče, s 165 krogi.

Jani Pukmajster

Liboje – počastitev osamosvojitve republike Slovenije

Strelska družina bratov Hrvatov iz Liboj je organizirala tekmovanje v streljanju z MK puško, v počastitev osamosvojitve Slovenije. Tekmovali so v položaju leže 5 plus 20 strel v MK strelišču v Libojah. Tekmovanja so se udeležile skoraj vse ekipe naše občine, in sicer: Braslovče, Juteks Žalec, Šempeter, Liboje, Polzela in Griže. Ekipno je slavila ekipa SD Liboj s 631 krogi (prednost po streljih) pred drugo uvrščeno ekipo Polzele, 631 kr., tretja pa je bila ekipa strelcev Griž s skupno 623 krogi. Četrto mesto je zasedla ekipa Juteksa s 620 krogi, peto ekipa Braslovč, 613 krogov, šesta je bila ekipa Šempetra.

Najuspešnejši strellec tekmovanja je bil Matjaž Turnšek, SD Braslovče, ki je s 177 krogi zmagal. Drugo mesto je osvojil Matjaž Avsec, Liboje, s 176 krogi in tretje mesto Kristijan Pukmajster, SD Juteksa Žalec, s 174 krogi. Najboljša ekipa je prejela pokal, vse ostale pa diplome. Prvi trije posamezniki so prejeli medalje in tudi lepe praktične nagrade.

Lovsko tekmovanje na Rinki – prehodni pokal KS Gotovlje

LD Žalec je pripravila tradicionalno lovsko tekmovanje za prehodni pokal KS Gotovlje. Udeležilo se ga je 19 tričlanskih ekip. Tekmovali so v lovski kombinaciji: 10 strel v tarčo srnjaka in 5 strel v tarčo bežečega merjasca. Rezultati ekipno: 1. LD Velenje, 509 krogov; 2. Žalec I., 507 krogov; 3. LD Udenboršt, 494 krogov. Posamezno kombinacija: 1. Franc Barbič, 198 kr.; 2. Marko Razboršek, 191 kr.; 3. Rudi Orel, 181 krogov. Glinasti golobi: 1. Rudi Orel, 90 točk; 2. Janez Blažič, 90 točk; 3. Jože Kvartič, 90 točk. Tarča srnjaka: 1. Matej Krašovic, 78 krogov; 2. Franc Barbič, 78 kr.; 3. Jože Žgank, 78 kr. Bežeči merjasec: 1. Šuler, 42 kr.; 2. Pokorni, 42; 3. Vrankar, 41 krogov.

Jani Pukmajster

VANJA KAČ na svoji tako imenovati turbo Adriani.

Osební podatki:

- rojena 7. oktobra 1972; študentka;
- v KK Gotovlje od ustanovitve kluba leta 1982;
- tekmuje na kobili Adriani, temperamentni angležinji, ki je zaradi hitrosti dobila vzdevek turbo Adriana;
- v letošnjem letu že štiri prva mesta na turnirjih po Sloveniji in na Hrvaškem, 3. mesto za mlade konje na državnem prvenstvu 1992;

Nova tenis igrišča

Tečajji za otroke in odrasle

Prebold je bogatejši še za dve tenis igrišči. Športno-rekreativni gaj ob preboldskem bazenu s tem dobiva celovitejšo podobo. Zasluge za to imajo prizadevni člani tenis sekcije pri Partizanu, ki so opravili veliko število prostovoljnih delovnih ur. Ker pa tenis postaja vedno bolj priljubljen šport tudi v preboldski KS, je pridobitev še toliko pomembnejša, saj bodo tako lažje prišli na

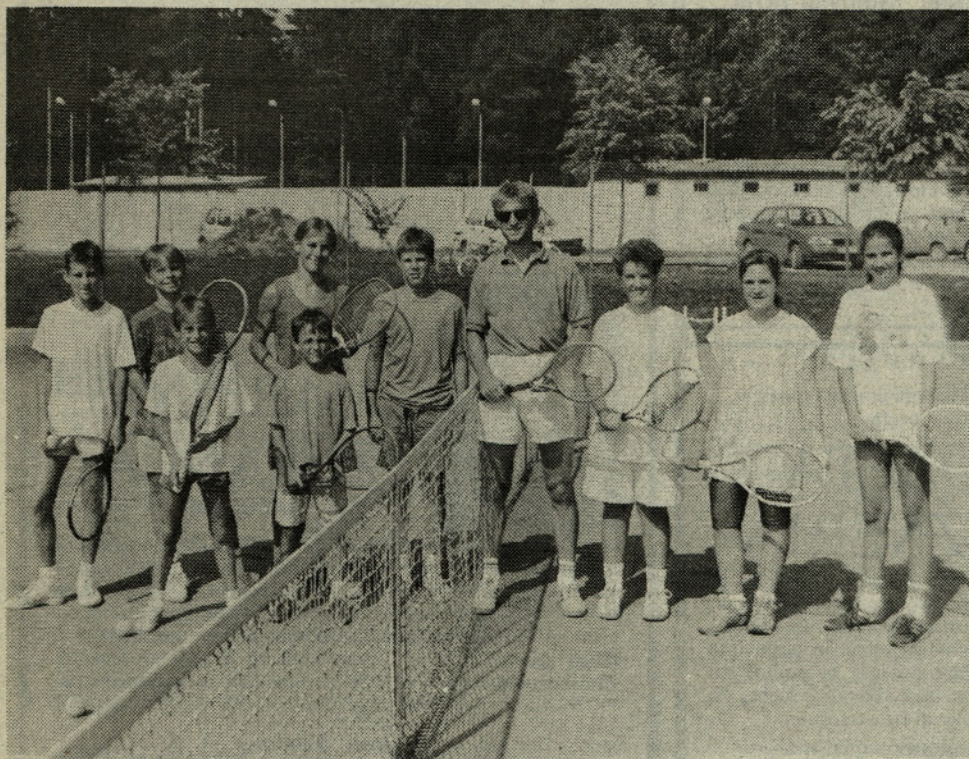
svoji račun stari in novi ljubitelji tega športa.

Prva znanja dobivajo krajanji med prijatelji in znanci, ki se s tenisom ukvarjajo že dalj časa. Pri Partizanu pa so poskrbeli tudi za tečaje tenisa, ki jih vodi Anton Lipuš iz Velenja. Za to ima potrebne kvalifikacije, sicer pa se s tenisom ukvarja že več kot 15 let. Svoje znanje sedaj prenaša na mlade in starejše. Sicer pa je tudi učitelj teles-

ne vzgoje v Velenju in tako obvlada tudi pedagoške, andragoške in druge metode učenja. Ob našem obisku je učil eno od dveh skupin tečajnikov. Že pred tem pa je imel tečaj za odrasle.

Štiri igrišča so sedaj zasedena od jutra do večera, ob vendar večjem zanimanju za ta šport pa ni bojzani, da bi trud in delo bila zaman.

D. N.

Anton Lipuš s svojo skupino tečajnikov

DP MOTOKROS – najmlajša tekmovalca s Polzele

Na motokros stezi v Dolenjskih Toplicah pri Novem mestu je motoklub MEL Novo mesto organiziral letošno drugo dirko za državno prvenstvo v motokrosu. Tekmovanja se prvo leto uspešno udeležujeta tudi dva tekmovalca s Polzele, in sicer šestletni Miha Kolšek in sedemletni Miha Pukmajster. Oba sta edina predstavnika naše občine in regije, tekmuje pa v kategoriji podmladka. M. Kolšek tekmuje z motorjem Malaguti 50 ccm in M. Pukmajster s Kavasakijem 60 ccm. Oba sta v svojih disciplinah najmlajša tekmovalca, tekmuje pa za najbližji klub motokrosa AMD Slovenske Konjice. Na drugi dirki DP je Kolšek zasedel odlično tretje mesto, Pukmajster pa 7. mesto, vsak v svoji kategoriji. Po končanih dveh dirkah ima Kolšek 10 točk, Pukmajster pa 5 točk. Prvič je bilo izvedeno tudi DP v motokros skokih. V kategoriji do 80 ccm je postal državni prvak Ludvik Mežnar, MEL NM, s skokoma 34,55 m in 34,04 m. V kategoriji skokov nad 80 ccm pa je zmagal Z. Kovačič, Novo mesto, s skokoma 35,63 m in 35,14 m. Tekmovanje si je v sončnem vremenu ogledalo čez tri tisoč ljubiteljev motokrosa iz vse Slovenije.

Jani Pukmajster

5. septembra maraton Celje–Logarska dolina

Na letošnjem maratonu iz Celja v Logarsko dolino, ki je običajno vsako prvo soboto v septembru, pričakujejo okoli 700 udeležencev, okrog 90 teritorialcev pa bo tekmovalo v disciplini militerij, v kateri tekmujejo po trije vojaki v ekipi, ki mora skupaj priti na cilj.

75-kilometrski maraton se bo pričel ob eni jutraj na Trgu V. kongresa v Celju in bo zaradi varnosti udeležencev potekal po manj prometnih poteh, ki bodo dobro označene.

Organizatorji so poskrbeli za deset okrepčevalnic z napitki, okrepčili in sadjem. Tisti, ki ne bodo zmogli celotne poti, bodo lahko izstopili v Mozirju ali Lučah.

Prijave zbirajo na Planinskem društvu Celje, in sicer od 10. do 12. ure, ali na Krajevni skupnosti Celje-Center. Startnina znaša 500 tolarjev, nakažete pa jo lahko na žiro račun: 50700-678-45265/01012 s pripisom Maraton 1992.

V. Ck

Illegalno orožje v Sloveniji

Se Slovenci oborožujemo?

Po deset dnevni vojni je med ljudmi ostalo mnogo orožja

Ko odpremo kateri koli dnevni časopis, lahko v kroniki preberemo, da so v Mariboru v stoenko nastavili eksploziv, da je N. N. v gostišču zapitek plačal s kroglo iz magnuma, da so policisti v podeželskem kraju mladoletniku zaplenili predelano plašilno pištolo... Za narod, ki je veljal za miroljubnega, so vsa ta sporočila nova, presenetljiva. Se Slovenci res oborožujemo?

Nabavo in nošenje orožja v Sloveniji še vedno ureja zakon o orožju, ki pa je že delno zastarel. Tako zakonsko ločimo lovsko, športno in t.i. varovalno orožje, niso pa opredeljeni kosi orožja vojske in organov za notranje zadeve. V tem sestavku se bomo pomudili predvsem pri varovalnem orožju, saj le to v zadnjem času buri največ duhov. Pa se za začetek sprehodimo skozi črke zakona. Kdor bi hotel imeti pri sebi doma pištolo ali kaj podobnega, bo moral za dovoljenje zaprositi na občini, kjer ima stalno prebivališče. Tam mu bodo najprej dali nabavno dovoljenje, ko pa bo svoj kos orožja nabavil, ga bo pri istem

organu registriral. S tem si bo pridobil tudi orožni list. Tako lahko dobi orožje vsak polnoletni državljani Republike Slovenije pa tudi tuji državljani, ki pri nas bivajo več kot leto dni, so pri nabavi, posesti in nošenju orožja in streliva izenačeni s slovenskimi državljani. Sicer pa zakon pozna tudi dovoljenje za posest orožja, ki lastniku tega dovoljenja dovoljuje imeti orožje, prepoveduje pa mu ga nositi in uporabljati ter zanj nabavljati strelivo. Dovoljenje za posest orožja se največkrat izdaja za t.i. trofejno in spominsko orožje.

Če bi bilo tako enostavno, bi skoraj vsi Slovenci imeli doma po vsaj en kos orožja. Zato so v Zakonu o orožju določene tudi omejitve pri izdaji dovoljenja. Le-teh ne morejo dobiti mladoletne osebe, oseba, ki je duševno zbolela ali zastaja v duševnem razvoju, ali oseba, ki je bila kaznovana za takšno kaznivo dejanje ali takšen prekršek zoper javni red in mir ali za hujše prekrške, zaradi katerih je neprimerno, da bi posedovala ali nosila orožje ali pa je mogoče pričakovati, da bo

to orožje zlorabila. Prepoved velja tudi takrat, ko zoper osebo teče postopek pred sodiščem ali pri sodniku za prekrške za tovrstno kaznivo dejanje oz. prekršek. In tu pride do omejitev. Če hočete dobiti dovoljenje, morate navesti razlog. Če boste napisali, da ste strasten ljubitelj orožja ali pa da boste imeli pištolo za pobiranje sosedovih kokoši, ki vam razkopavajo tratnico, dovoljenja vsekakor ne boste dobili. Navesti morate razloge, ki dokazujejo konkretno nevarnost, ali pa dokazati, da se s streljanjem športno ukvarjate. Drugače z vašo pištolo pač ne bo nič. Lastnik orožja pa ne boste postali tudi takrat, ko v žepu ne boste imeli zajetnega zavojčka denarja. Že samo orožje je drago, za vsa dovoljenja pa boste na občini morali odšteti še krepkih sedem tisočakov. Pri tem pa še vedno ne boste vedeli, če vam bodo občinarji sploh izdali dovoljenje, saj vam to zaradi zgoraj navedenih razlogov lahko zavrnejo. Pri tem pa jim zavrnitve prošnje za nabavo dovoljenja ni treba niti razložiti. Bog poma-

gaj, takšna je pač črka zakona, pa čeprav ga je že krepko pozvil čas.

Pa si za konec pogledajmo še številke. Lani je bilo v Sloveniji ob koncu leta prijavljenih 13.262 kosov orožja. 1381 Slovencev si je lani želelo postati lastnik orožja, od tega se je želja izpolnila samo 830 ljubiteljem orožja. Te številke pa še zdaleč ne pokažejo pravega stanja. Po nekaterih ocenah naj bi imeli Slovenci okoli 120.000 kosov neprijavljenega orožja in seveda temu primerno količino streliva. Če bi se hoteli vojskovati, verjetno ne bi imeli težav še za eno desetdnevno puškarjenje.

Vendar pa kljub vsemu ta

naraščajoča želja po orožju v Sloveniji še ni zaskrbljujoča. Je pa Slovenija v zadnjem letu postala pravo tranzitno območje, saj na jugu orožje krepko potrebujejo. Policisti so letos v prvem polletju na meji zasegli 129 kosov orožja, predvsem vojaškega in revolverjev, tihotapci pa so bili predvsem

Kinologija III. svetovno prvenstvo šolanih službenih psov

Od 3. do 6. septembra bo v Ljubljani III. svetovno prvenstvo šolanih službenih psov. To je hkrati tudi prvo takšno prvenstvo v Sloveniji, katerega pokrovitelj je mesto Ljubljana, častni predsednik pa predsednik Predsedstva Republike Slovenije Milan Kučan. Organizacija te zanimive in dokaj zahtevne prireditve je bila zaupana Kinološkemu društvu Ljubljana, ki si je s tradicionalnim, vsakoletnim mednarodnim tekmovanjem za Drenigov memorial, namenjenim prav tako šolanim službenim psom, pridobil mednarodni sloves in svetovno priznanje. Svetovno prvenstvo je zagotovo pomemben dogodek, saj ga spremljajo kinologi z vsega sveta in mnogi drugi poznavalci, ljubitelji in strokovnjaki. D. N.

Brane Lobnikar

Ne mučite živali!

Društvo za varstvo in zaščito živali opozarja na nepravilnosti

Mnogokrat smo že videli, kako na kratki verigi so pripeti psi v hudi poletni vročini.

Cel dan brez sence. Vsi vemo, kako se pobije odvečni mačji naraščaj. Voda pač utaplja in ne obtožuje. Vendar bodo v kratkem brezvestnejem končno stopili na prste! Mučenice, nevestno ravnanje in nezagotavljanje zoohigijskih razmer za živali je kaznivo.

Člani društev za varstvo in zaščito živali pa delujejo tudi med nami. Tako je dobro vedeti, da se po zakonu o javnem redu in miru z denarno kaznijo in zaporom do 30 dni kaznuje tisti, ki muči živali, jih preobremenjuje ali surovo ravna z njimi. Prav tako se enako kaznuje oseba, ki lovi ali pobija ptice pevke ali druge njim podobne živali. Še hujša kazen pa je zagrožena delovnim organizacijam, drugim pravnim osebam ter posameznikom po zakonu o zdravstvenem varstvu živali. Kdor namreč živalim ne bo zagotavljal zdravstveno neoporečne vode in kr-

me ter zoohigijskih pogojev v objektih za rejo živali, ga bodo pri sodniku za prekrške kaznovali s kaznijo najmanj 100.000 SIT. Taka kazen bo doletela tudi vse, ki zanemarjajo bolne živali, ki jih prevažajo ali jih mučijo, živali prevažajo na neprimeren način ali nehumano ubijajo in koljejo brez predhodnega strokovnega omrtvičenja živali. In če živali s svojim brezvestnim ravnanjem še niste spravili v »živalska nebesa«, vam jih bodo odvzeli!

Pri tem pa lahko na nepravilnosti pri ravnanju z živalmi, če to opazite v svojem okolju, opozorite policiste ali veterinarsko postajo, lahko pa nevestneža kar sami naznanite sodniku za prekrške. Kajti zavedati se moramo, da so tudi živali živa bitja, ki nam lahko polepšajo življenje, če znamo ravnati z njimi. Tistim pa, ki jih mučijo, bomo v njihovem imenu zagrenili življenje prijatelji živali.

L. B.

Iz policijske beležnice

Policisti kljub poletni vročini niso mogli uživati počitnic. Dela jim tudi v teh soparnih dneh ne zmanjka. Tako so že 1. avgusta morali posredovati v novi gostilni Novak na Polzeli, kjer je srboritežem vročina stopila v glavo in so se zravali. Policisti pa bodo P. M., O. P., T. M. ter Š. L. poslali sodniku za prekrške. Da jim ohladi denarice.

Le kaj bo neznanec počel z nizozemsko zastavo, so se spraševali udeleženci mednarodnega kongresa hmeljarjev, ko te zastave 3. 8. niso več videli na drogu. Prav čuden okus za estetiko ima ta neznan zbiralec zastav!

V noči na četrti avgust se je neznanec založil z vrtno garnituro, saj je kiosk Hambi na žalski tržnici olajšal za mizo in štiri stole. Sedaj pa naj kar

mirno obsedi, da ga bodo obiskali policisti.

Istega dne se je v Letušu zgodila prometna nesreča. G. M. je z motornim kolesom zapeljal z vozišča in skupaj s sovoznico B. L. skupil hude telesne poškodbe.

Pred dobrim tednom pa so se zglasili v bifeju Kač v Parizljah. Vročekrvni Polzelani, S. D., R. J. ter J. U., bodo morali vročico poletne noči razlagati občinskemu sodniku za prekrške, ki pa jih verjetno ne bo najbolje razumel. Bog pomagaj, takšni so pač časi.

Z neverjetno hitro akcijo so policisti žalske policijske postaje uspeli 8. 8. na avtobusni postaji prijati državljana ZRJ, G. I. Pri njem so našli 57 ponarejenih tisočakov, tako da ga čaka obisk pri preiskovalnem sodniku.

Mali oglasi

Zelo ugodno prodam VIDEOTEKO z 900 filmi, od tega je več kot 300 originalnih z avtorskimi pravicami. Kupcu podarim opremo in računalniški zapis. Pokličete lahko na tel. (063) 771-560 (popoldan).

PRALNE STROJE IN ŠTEDILNIKE GORENJE popravljam hitro in kakovostno. TONI KITEK, Kasaze 107/g, telefon 776-854.

V centru Žalca v bližini mestne skupnosti in industrijske prodajalne Juteks dajem v najem poslovne prostore. Naslov v uredništvu.

Zemljišče, 1300 m² (možna gradnja), v Pernovem K. O. Vel. Pirešica prodam. Telefon: 063/21-115.

SERVIS zamrzovalnikov in hladilnikov (vseh vrst) in menjava izolacij na podu.

Servis vršimo hitro in strokovno.

TERGLAV MILAN
POLZELA 137 A
tel. 721-406

MSKROPIUS
EMLUGI

SLANDROV TRG 3
63310 ŽALEC
telefon: (063) 711-150
telefax: (063) 711-262

KOMUNALNO PODJETJE p. o.

63310 ŽALEC, Nade Cilenšek 5
Telefon: 063/712-131, 712-141, 712-149

DEŽURSTVO NA VODOVODU

Za popravilo okvar na glavnem vodovodnem omrežju v občini Žalec so dežurni:

od 1. 9. do 6. 9. 1992

FRANC KOS, Jezerce 8, tel.: 772-705

od 7. 9. do 13. 9. 1992

BOGDAN PANTNER, Polzela 209

od 14. 9. do 20. 9. 1992

RADOVAN ČREMOŽNIK, Gotovlje 167/a

od 21. 9. do 28. 9. 1992

ANTON JAGER, Prebold 62/a, tel.: 723-097

od 28. 9. do 4. 10. 1992

JANKO JEZERNIK, Jezerce 1, tel.: 772-603

Ob sobotah, nedeljah in praznikih je dežurni monter od 12. do 12.30 na sedežu podjetja. V ostalih dneh pa ga lahko poiščete doma ali ga pokličete po telefonu. Pisna sporočila lahko oddate tudi v poštni nabiralnik na sedežu podjetja. Sporočila o okvarah pa lahko sporočite tudi prek avtomatskega telefonskega odzivnika na številko 712-141 v popoldanskem in nočnem času.

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža in očeta

JOŽETA
AVŽNERJA

se želimo zahvaliti vsem prijateljem, sosedom, sorodnikom, še posebej dr. Janezu Cukjatiju, delavcem Garanta, pevcem, Avgustu Palirju za poslovljni govor, duhovnikom Dragu Svetku in Jožetu Zidanšku za opravljen obred in poslovljne besede, sosedoma Mariji in Vikiju Zarišnik za pomoč ob očetovi bolezni in smrti ter vsem in vsakomur posebej za darovane maše, sveče, cvetje in izraze sožalja.

Žalujoči: vsi njegovi

MF servis

Stropnik 30, Vransko
telefon: 725-377

- zastopstvo in pooblaščen servis za traktorje ZETOR in UNIVERZAL
- sprejem naročil za nakup traktorjev ZETOR in UNIVERZAL
- vsa popravila ostalih traktorjev in kmetijske mehanizacije
- komisijska prodaja rabljene kmetijske mehanizacije in traktorjev

Delamo NON-STOP tudi na terenu!

Znala si tolažiti,
znala razveseliti,
le kje bi moglo srce
srce zdaj vse to dobiti?

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame, babice in prababice

IVANKE
TERGLAV

iz Tabora

se prisrčno zahvaljujemo duhovnikom za opravljen obred, pevcem za prelepe pesmi in govorniku za poslovljne besede.

Lepa hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, hvala za darovano cvetje, sveče in sv. maše. Hvala tudi sosedom in prijateljem za pomoč in vsem, ki ste nam izrazili sožalje.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob smrti

MARTINA
ZUPANCA

iz Gotovelj

se iskreno zahvaljujemo vsem darovalcem denarne pomoči iz Gotovelj. Hvala tudi vsem, ki ste nam ob njegovi izgubi stali ob strani, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala g. župniku za opravljen obred, pevcem moškega pevskega zbora Gotovlje, govornikom za besede slovesa ter gasilskemu društvu Gotovlje za pomoč in organizacijo pogreba.

Njegovi domači

ZAHVALA

Umrla je naša ljuba

BERTA AUDIČ

iz Žalca.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, ji podarili cvetje in sveče ter nam ustno ali pisno izrazili sožalje.

Hvala vsem, ki ste jo imeli radi.

Vsi njeni
Žalec, v avgustu 1992

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice in prababice

KRISTINE
SAFRAN

iz Migojnic 32

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za darovano cvetje, sveče in za sv. maše ter izrečeno sožalje.

Hvala g. župniku za opravljen obred, govorniku za poslovilne besede, godbi na pihala in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči: vsi njeni otroci, vnuki in pravnuki

Ljubil si hribe, gozdove in naravo, a ko te je zdravje izdalo, našel »po svoje« rešitev si pravo.

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi našega dobrega moža, tatoka, atija, tasta in dedija

ANTONA
– ZVONETA KUPCA

avtoelektrikarja iz Latkove vasi

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili k njegovemu preranemu počitku, mu darovali cvetje, sveče, nam nudili denarno pomoč, izrekli sožalje, nas tolažili in bodrili ali nam kakorkoli pomagali.

Posebna zahvala Vinku Goliču in Albertu Železniku za nesebično pomoč v najhujših trenutkih. Hvala dr. Rizmalu, g. Zadravcu in članom ZSAM, g. govornikom: Hermanu, Lavrincu in Ajdiču za ganljive besede slovesa, g. župniku za cerkveni obred in poslovilne besede, g. Steblovniku za pogrebne storitve ter gostilni Zmet.

Vsem še enkrat iskrena hvala

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi naše drage mame in stare mame

MARIJE
KUPEC

iz sv. Lovrenca pri Preboldu

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, nam izrazili sožalje, ji darovali cvetje ali nam kako drugače pomagali in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Hvala govorniku g. Hermanu za poslovilne besede, pevcem za odpete žalostinke in g. župniku za cerkveni obred. Posebna zahvala patronažni sestri Tatjani Valenčak in dr. Simonitiju iz ZD Žalec.

Žalujoči: mož Stanko ter sinova Silvo in Stanko z družinama

ZAHVALA

Ob prerani smrti in nenadomestljivi izgubi našega dragega

ZORANA
ŽAGARJA

iz Dobriše vasi

izrekamo njegovi svojci za vsa izrečena sožalja, izkazano sočustvovanje ter darovano cvetje, sveče in za sv. maše iskreno zahvalo vsem sorodnikom ter sosedom-sovaščanom, kakor tudi številnim njegovim prijateljem in znancem, ki so ga spremljali na njegovi zadnji poti in s tem počastili njegov spomin.

Posebno se zahvaljujemo zdravstvenemu osebju ZD Žalec, zdravnikom dr. Simonitiju in dr. Strouhalu ter patronažnim sestram; Anici, Milici, Cvetki in Jasni, ki so si mesece dolgo prizadevali lajšati mu trpljenje in bolečine ob hudi in neozdravljivi bolezni.

Zahvala velja tudi predstavnikom KZ Petrovče, g. Gajšku za poslovilne besede, patru g. Miranu in g. Rateju za opravljen pogrebni obred ter pevcem iz Petrovč za občuteno zapete žalostinke.

Vsem in vsakemu posebej, ki so kakorkoli počastili spomin na našega Zorana, še enkrat prisrčna hvala.
Vsi njegovi!

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi dobrega moža in brata

VIKTORJA
JELENA

se iskreno zahvaljujemo sosedom in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali sveče, cvetje in za sv. maše ali namenili denar cerkvi ter nam izrazili sožalje. Hvala dr. Cukjatiju, govorniku in kvintetu Lastovka za odpete žalostinke ter gospodu župniku za opravljen obred.

Žalujoči: žena Zofka, brat Franc in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubega moža

JOŽETA VAŠA

s Polzele

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in mi v najtežjih trenutkih stali ob strani, me tolažili ali kako drugače pomagali.

Iskrena hvala govornikoma, gospodu župniku in pevcem.

Žalujoča: žena Silva

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi drage žene, mame in sestre

CVETKE
DROLC

iz Ločice 21 pri Vranskem

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem, ki ste nam v teh težkih trenutkih pomagali, nam izrazili sožalje, darovali cvetje, sveče ali namensko darovali denar. Posebna hvala g. župniku za opravljen obred, pevcem, govorniku in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ni je solze, ki bi te zbudila, da med nas bi te vrnila. Ostali so sadovi tvojih pridnih rok, a v naših srcih bolečina – naš dragi mož, ata in stari ata

SREČKO HABE

1922–1992

Hvala vsem, ki ste se trudili, mu lajšali bolečine, ga bodrili ob njegovi boleznini in ga zvesto obiskovali.

Žal, bilo je vse zaman.

Zato hvala tudi vsem, ki ste nam stali ob strani v teh najtežjih trenutkih, nam izrazili sožalje, darovali toliko lepega cvetja, toliko lučk, ki jih bomo prižigali v njegov spomin, in za vse sv. maše.

Hvala tudi obema govornikoma za poslovilne besede, pevcem za odpete žalostinke, duhovnikoma za opravljen poslovilni obred in vsem, ki ste našega kokoatija pospremili v njegov poslednji dom.

Vsi njegovi

Končale z delom pridne so roke, nehalo biti zlato je srce, nam pa spomin bo lep ostal na dni, ko skupaj smo srečni bili.

ZAHVALA

7. julija 1992 je prenehalo biti plemenito srce naše predobre in nepozabne žene, mame, stare mame in sestre

ANICE MAHOR

roj. Prislán iz Pariželj

Ob nenadomestljivi izgubi se najtopleje zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, ji poklonili cvetje, sveče, darovali za sv. maše in cerkev ter nam izrazili sožalje.

Posebna zahvala dr. Marku Četini in zdravstvenemu osebju njegovega oddelka za vso skrb v času njene bolezni. Iskrena hvala g. župniku za tolažilne besede in opravljen obred, govornikom: g. Kronovšku, Faletu in Žolnirju; GD Parižlje ter recitatorki Tini, pevcem in Dejanu za odigrano Tišino. Ne bomo te pozabili. Nadaljevali bomo tvoje delo, a vrzel bo ostala, nihče je ne nadomesti, in to je tisto, kar boli, boli...

Neutolažljivi: mož Franci, hčerka Mojca, zet Drago, vnuka Franci in Dragec, sestra Jelica in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi drage žene in mame

ELIZABETE
KAČ

iz Prebolda

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani, nas tolažili ali nam kako drugače pomagali.

Hvala vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izkazano sožalje ter darovane vence, cvetje, sveče in spremstvo na njeni zadnji poti.

Posebna hvala dr. Jurkoviču, govorniku Rudiju Hermanu za poslovilne besede, pevcem, kolektivu Savinjskega magazina Žalec, Savinjke, MIK Prebold ter g. župniku za opravljen obred.

Žalujoči: mož Tonči, hčerki Anica in Martina z družinama

Kakor mirno si živel,
tako tiho si odšel,
a v naših srcih vedno boš živel.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

IVANA
JUHARTA

z Orle vasi

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, sveče, za sv. maše in dobrodelne namene ter za izrečeno sožalje.

Posebna hvala g. župniku za opravljen obred, pevcem Lastovke s Polzele, gasilcem in g. Žolnirju za besede slovesa.

Žalujoči: vsi njegovi

Ljubil si svojo družino,
ljubil si zemljo in dom,
ostala je grenka bolečina,
ko odšel si v večni dom.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega moža in očeta

ANTONA BISTANA

iz Zahomc 10, Vransko

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem, znancem in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje, sveče, za sv. maše in denar za cerkev.

Posebna hvala zdravnikom in ostalemu zdravstvenemu osebju internih oddelkov bolnišnice Celje, duhovniku g. Turineku za lepo opravljen obred, pevcem za zapete žalostinke in govorniku KS za poslovilne besede.

Vsem še enkrat hvala!

Žalujoči: vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in prababice

MARIJE
GAJŠEK

iz Marija Reke

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, nam izrazili sožalje in ji poklonili cvetje. Posebna hvala sosedom, predvsem družinama Govek-Vasle, Mak, pogrebcem, pevcem, govorniku g. Dobrihi in g. župniku za lepo opravljen obred in poslovilne besede.

Žalujoči: sin Tine z družino, hčerka Mici z družino, hčerka Fani z možem ter vnuki in vnukinje

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

JOŽEFE
RANDL

iz sv. Lovrenca pri Preboldu

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za izrečeno sožalje ter darovano cvetje in sveče. Hvala tudi vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Hči Štefka in sin Vanči z družinama

HASANE? SO LONG

V tej sopari in suši, ko se kisa-
jo možgani in ti nič ne prija,
sem mislil kar umolkneti in nič
napisati, pa je odgovorni ured-
nik Janez tako dolgo tečnaril,
da sem se lotil pisanja.

Ce sem čisto odkrit, sem
zadnje sejo občinske skupšči-
ne »šprical«, tako da iz prve
roke tudi nimam kaj povedati.
Čul pa sem od kolegov poslan-
cev, da nisem zamudil ničesar
takega, kar bi bistveno prispe-
valo k lepši prihodnosti. Ob-

ljubim vam, da se zagotovo
udeležim slavnostne seje ob-
činske skupščine, ki bo letos
v Sešlčah; menda bodo dali tu-
di kaj jesti in piti. O tem pa
v naslednji številki.

V času, ko smo v hladnih
naslanjačih, skrivajoč se pred
pekleno vročino pasjih dni,
privoščljivo opazovali športni-
ke, ki so se cvrli na soncu tam
daleč v Španiji, sem bil priča
dogodku, ki me je osebno pre-
sunil in me napeljal k razmi-

šljanju o smiselnosti mojega
laičnega ukvarjanja s politiko
in sedenja v občinskem parla-
mentu. Bil sem priča pokopu
Hasana Ibvaševića, očeta pe-
tih deklic, begunca iz BiH, ki
je kot rezultat amaterske poli-
tike moral prinesiti svoje kosti
tako daleč in jih tu tudi pusti-
ti. Če pustimo ob strani boleči-
no svojcev, se moramo zgroziti
nad neizmerno duhovno bedo
življa, ki poseljuje naš planet
in dopušča na milijone takšnih
tragedij.

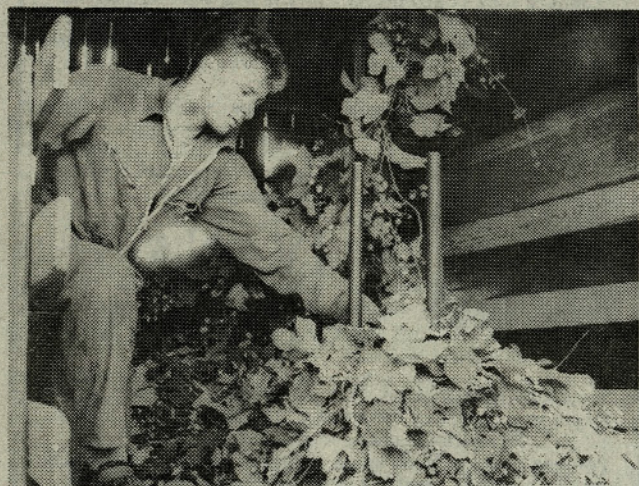
Počitnice v naši dolini pa je
zaznamoval tudi jubilejni
kongres hmeljarjev, katere je
naša dolina gostila v prvih
dneh avgusta. Pričakali smo
ga na sveže pokošenih zeleni-
cah in z izobešenimi, najra-
zličnejšimi zastavami. V pestri
in kratki zgodovini obešanja
zastav smo si lahko v Žalcu na
hitro ogledali razvoj zastav-
stva v suvereni državi, saj smo
imeli obešene vse vrste zastav,
le uradnih je bilo malo in veli-
kokrat so bile narobe obešene.

Kongres so pospremili tudi
različne prireditve, razstava
likovnikov, izdaja razglednic.
Proslavili smo ga tudi kulina-
rično, saj smo pojedli veliko
pleskavic, čevapčičev in lepjin
v našem hotelu. Hmeljarji se
mu pa niso mogli prav posveti-
ti, saj so morali zalivati hmelj
in hiteti s pripravo sušilnic in
obiralnih strojev, da so lahko
rešili še tisto bore pridelka
pred uničujočo sušo.

So Long Hasane, So Long
hmeljarji vsega sveta, prisrčen
pozdrav iz rjavo zelene mi do-
line.

T. T.

Poslanec 61

Manj tudi hmelja

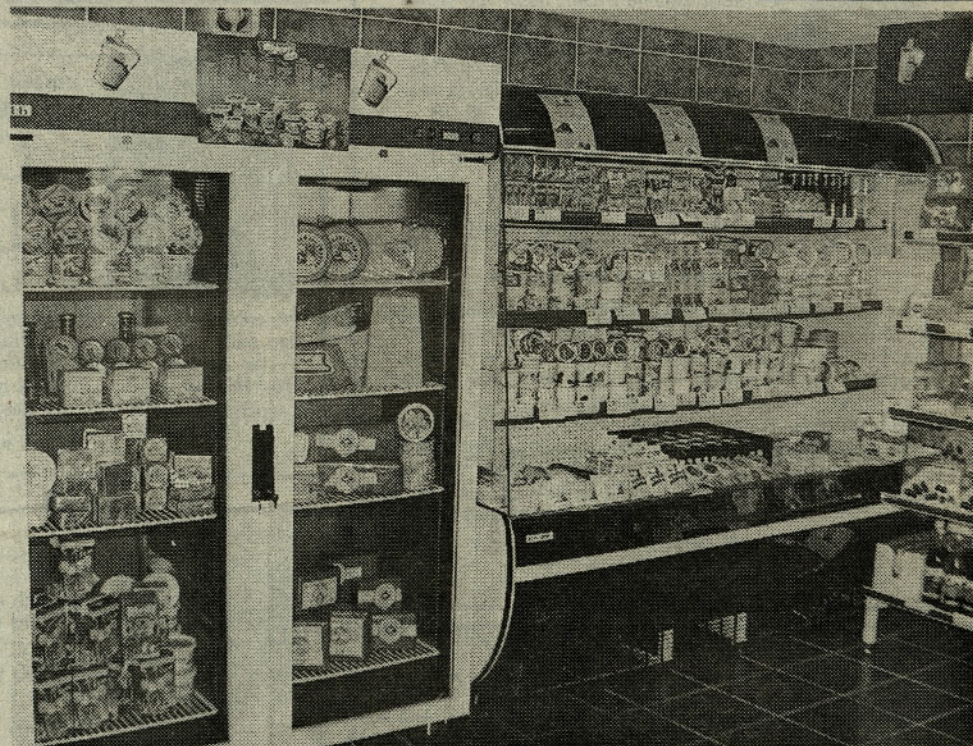
Pridelek hmelja bo zaradi suše precej manjši. »Če v dolini ne
bi bilo namakalnih sistemov, bi dolina zgorela,« je dejal direk-
tor Kmetijstva Hmezad Žalec Edi Omladič. Ta družbeni sektor
ima kar 1050 ha hmelja. Zaradi rdečega pajka in pa seveda suše
so nekateri v dolini pričeli letošnje obiranje tudi teden prej kot
običajno. Na posnetku Tomi Terčak s Polzele pri strojnem
obiranju hmelja.

Manj krompirja

Suša je skrčila tudi pridelek krompirja. Lahko le upamo, da ne tako hudo, da bi mi, Slovenci,
ljubitelji krompirja, te dobrote ne imeli dovolj. Janežičevi (na sliki) iz Žalca so bili s pridelkom
zgodnjega krompirja kar zadovoljni, poznega pa, pravijo, bo prav malo.

T. TAVČAR

Bogata izbira mlečnih izdelkov

Mlekarna Celeja je v Arji vasi odprla trgovino Golida, v kateri vam nudijo bogato izbiro
mlečnih izdelkov. Poleg svojih izdelkov nudijo tudi nekatere izdelke drugih slovenskih mlekarn.
Na policah pa boste našli različno blago, ki ga mlekarna dobi za zamenjavo. Trgovina Golida je
odprta vsak dan od 6. do 18., v soboto pa od 6. do 12. ure.

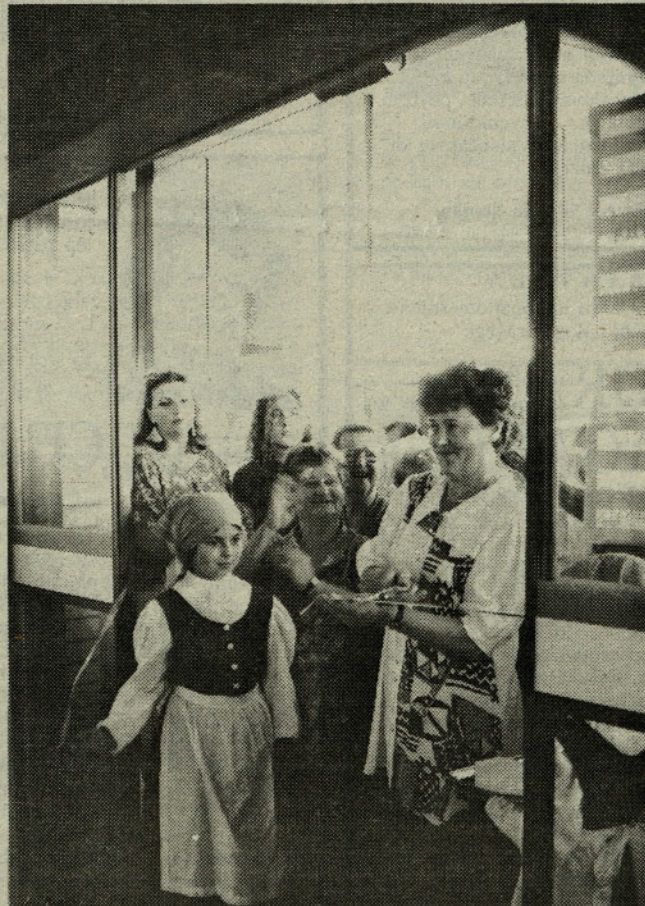
Za vsakogar primerna cena

... zato obiščite
prodajni center
Lena

V prostorih Prodajnega
centra Nama Levec so kon-
ec julija odprli nov in po-
sodobljen center, ki si je
nadel tudi novo ime Lena.
Na 1500 m² prodajnih po-
vršin odslej nudijo grosi-
stično oskrbo za trgovce in
gostince, z dobro založe-
nostjo pa privabljajo vedno
več kupcev. S pomočjo ra-
čunalniškega sistema bodo
kupci hitro postreženi, ce-
ne so primerne in dostopne
vsem, v Prodajnem centru
Lena pa bodo s pomočjo
kartic nudili vsake tri me-
sece še posebne popuste. Po
prodajni površini in široki
izbiri blaga pa se Prodajni
center Lena v Levcu uvršča
med največje in najsodob-
nejše v širšem okolju.

D.

Na posnetku Ivanka Ma-
tek, vodja grosistične pro-
daje med prezevom traku
ob odprtju novega centra

VČERAJ PRODAJNI CENTER NAMA LEVEC, DANES PRODAJNI CENTER LENA!

1500 m² prodajne površine
prodaja z uporabo črtne kode
primerne cene za vsakogar
- za trgovce - za gostince - za individualne kupce

Oplemenitite vsak nakup
s kartico za ugodnejši nakup!

AKCIJSKA PRODAJA

laški razling 1/1 (Vinakras Sežana) 92,00 SIT
sirupi (Apis Šentilj) 3/1 od 535,50 do 567,00 SIT
sirupi (Apis Šentilj) 5/1 od 840,00 do 892,50 SIT
čokolino 200 g (Podravka Koprivnica) 106,00 SIT
MOTO keksi 135 g (Sloboda Osijek) 63,00 SIT
MOTO keksi 400 g (Sloboda Osijek) 184,00 SIT

Odpiralni čas:
ponedeljek-petek: od 7. do 19. ure
sobota: od 7. do 15. ure

V PRODAJNEM CENTRU LENA
ZA VSAKOGAR PRIMERNA CENA!